

Zatwierdzam
KOMENDANT GŁÓWNY
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

Suski
16.11.2016
nadbryg. Leszek SUSKI

**ZASADY ORGANIZACJI DZIAŁAŃ
POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYCH
W KRAJOWYM SYSTEMIE RATOWNICZO GAŚNICZYM**

DYREKTOR
KRAJOWEGO CENTRUM KOORDYNACJI
RATOWNICTWA I OCHRONY LUDNOŚCI

Jopek
st. bryg. mgr inż. Tadeusz JOPEK

Warszawa, *listopad* 2016 r.

Zatwierdzam
KOMENDANT GŁÓWNY
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

Suski
16.11.2016
nadbryg. Leszek SUSKI

**ZASADY ORGANIZACJI DZIAŁAŃ
POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYCH
W KRAJOWYM SYSTEMIE RATOWNICZO GAŚNICZYM**

DYREKTOR
KRAJOWEGO CENTRUM KOORDYNACJI
RATOWNICTWA I OCHRONY LUDNOŚCI

Jopek
st. bryg. mgr inż. Tadeusz JOPEK

Warszawa, *listopad* 2016 r.

SPIS TREŚCI

Część 1. WPROWADZENIE	4
Część 2. ORGANIZACJA DZIAŁAŃ POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYCH W KSRG ZAKRES PODSTAWOWY	6
2.1 Jednostki realizujące działania poszukiwawczo-ratownicze w zakresie podstawowym	6
2.2 Standard gotowości operacyjnej jednostek	7
2.3 Zakres działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie podstawowym.....	7
2.4 Wymagania kwalifikacyjne strażaków i ratowników	7
2.5 Minimalne wyposażenie jednostki	8
2.6 Podstawowe zasady organizacyjne.....	8
2.7 Współdziałanie jednostek realizujących zadania w zakresie podstawowym ze specjalistycznymi grupami poszukiwawczo-ratowniczymi ksrgr	9
Część 3. ORGANIZACJA DZIAŁAŃ POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYCH W KSRG ZAKRES SPECJALISTYCZNY	10
3.1 Jednostki realizujące zadania w zakresie specjalistycznym.....	10
3.2 Standard gotowości operacyjnej SGPR	10
3.2.1 Dla poziomu gotowości A	10
3.2.2 Dla poziomu gotowości B	10
3.2.3 Dla poziomu gotowości C	10
3.2.4 Dla poziomu gotowości USAR Poland	11
3.3 Zakres działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie specjalistycznym	11
3.3.1 Dla poziomu gotowości A	11
3.3.2 Dla poziomu gotowości B	11
3.3.3 Dla poziomu gotowości C	11
3.3.4 Dla poziomu gotowości USAR Poland	12
3.4 Standard kwalifikacji i liczebności strażaków ratowników SGPR	12
3.4.1 Dla poziomu gotowości A:	13
3.4.2 Dla poziomu gotowości B:	13
3.4.3 Dla poziomu gotowości C:	13
3.4.4 Dla poziomu gotowości USAR Poland	15
3.5 Wyposażenie minimalne	15
3.6 Podstawowe zasady organizacji i funkcjonowania	16
3.6.1 Zasady organizacji Specjalistycznych Grup Poszukiwawczo-Ratowniczych	16
3.6.2 Zasady organizacji działań ratowniczych z udziałem SGPR	18

Część 4. ZADANIA PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ W ZAKRESIE WYPEŁNIANIA ROLI ORGANIZATORA DZIAŁAŃ POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYCH W KSRG	21
Część 5. ORGANIZACJA DZIAŁAŃ POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYCH POZA GRANICAMI KRAJU – USAR POLAND.....	22
5.1 Zasady organizacji i gotowości operacyjnej USAR Poland	22
5.2 Alarmowanie i dysponowanie SGPR tworzącej USAR Poland do działań poza granicami kraju	28
5.3 Zadania zespołów USAR Poland	28
5.4 Szkolenia ratowników USAR Poland i kwalifikacje ratowników	29
5.5 Transport USAR Poland.....	29
5.6 Fazy działań USAR Poland	29
5.7 Medyczne aspekty działań USAR Poland	29
5.8 Bezpieczeństwo i ochrona USAR Poland.....	29
5.9 Łączność USAR Poland	30
5.10 Baza operacji USAR Poland	30
5.11 Działania po misji USAR Poland	32
Część 6. Spis załączników	34

Część 1. WPROWADZENIE

Zasady organizacji działań poszukiwawczo-ratowniczych w krajowym systemie ratowniczo-gaśniczym, zwane dalej „zasadami”, opracowano w celu ujednoczenia zasad planowania i organizacji tej dziedziny ratownictwa podczas działań na terenie kraju, jak również przygotowania specjalistycznej grupy poszukiwawczo-ratowniczej USAR Poland do działań poza granicami kraju.

Działania poszukiwawczo-ratownicze prowadzi się w oparciu o przepisy ujęte w załączniku nr 1.

Ze względu na posiadany sprzęt, wykszolenie i możliwości realizacji zadań wprowadza się następujący podział zakresów w działaniach poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie:

1. **podstawowym** – obejmującym czynności ratownicze wykonywane przez wszystkie jednostki ratowniczo-gaśnicze Państwowej Straży Pożarnej, a także przez inne jednostki ochrony przeciwpożarowej lub inne podmioty, deklarujące w gotowości operacyjnej zdolność do realizacji tych zadań, o których mowa w części 2 „Organizacja poszukiwawczo-ratowniczych w kserg zakres podstawowy” pkt. 2.3, w systemie całodobowym i całorocznym;
2. **specjalistycznym** – realizowanym przez specjalistyczne grupy poszukiwawczo-ratownicze organizowane przez Państwową Straż Pożarną i inne podmioty, których wyposażenie i wykszolenie ratowników pozwala realizować w systemie całodobowym i całorocznym podstawowe i specjalistyczne czynności ratownicze na terenie kraju;
3. **specjalistycznym w pomocy międzynarodowej** - realizowanym przez USAR Poland poza granicami kraju.

Właściwe terytorialnie stanowiska kierowania PSP powiadamiają i dysponują do działań poszukiwawczo-ratowniczych jednostki ochrony przeciwpożarowej, jeśli we właściwych terytorialnie planach ratowniczych została uwzględniona ich gotowość do realizacji zadań poszukiwawczo-ratowniczych. Potwierdzenie gotowości określonej w planach ratowniczych, powinno być realizowane przez właściwe terytorialnie stanowiska kierowania PSP w ramach bieżącej analizy.

Rozwój działalności poszukiwawczo-ratowniczej następować powinien w takim kierunku, aby zdolność do realizacji działań ratowniczych na poziomie podstawowym, stała się powszechna dla wszystkich podmiotów kserg. Istotne jest także, aby w sieci specjalistycznych jednostek ochrony przeciwpożarowej uwzględnić w planach rozwoju OSP, ZSP, które już realizują zadania poszukiwawczo-ratownicze.

W niniejszych Zasadach przyjęto następujące założenia i pojęcia:

1. Ilekroć jest mowa o **strażakach**, rozumie się przez to strażaków PSP, ZSP, ZSR;
2. Ilekroć w jest mowa o **strażakach ratownikach**, rozumie się przez to strażaków, posiadających kwalifikacje uzyskane po odbyciu specjalistycznych szkoleń;

3. Ilekroć w jest mowa o **strażakach ratownikach, ratownikach medycznych**, rozumie się przez to strażaków posiadających kwalifikacje zawodowe ratowników medycznych.
4. Ilekroć jest mowa o **ratownikach**, rozumie się przez to ratowników innych podmiotów ratowniczych;
5. Ilekroć jest mowa o **obszarze chronionym jednostki lub specjalistycznej grupy poszukiwawczo-ratowniczej** – należy przez to rozumieć obszar, niezależny od podziału administracyjnego, na którym siły i środki podmiotu ksrp przybędą do miejsca zdarzenia w najkrótszym czasie;
6. Ilekroć jest mowa o czasie alarmowania, rozumie się przez to czas, który upłynął od momentu zaalarmowania do momentu osiągnięcia gotowości do wyjazdu zaalarmowanych zastępów;
7. Ilekroć jest mowa o **niezwłocznym czasie alarmowania**, rozumie się przez to:
 - a. w przypadku JRG, czas niezbędny wyłącznie na przygotowanie sprzętu i zmiany dyżurującej do wyjazdu;
 - b. w przypadku innej jednostki (w tym OSP), czas niezbędny na przybycie członków OSP, lub ratowników do jednostki oraz przygotowanie sprzętu i osób do wyjazdu;
8. Ilekroć jest mowa o **czasie dojazdu** do miejsca zdarzenia, rozumie się przez to czas, który upłynął od momentu wyjazdu do momentu przyjazdu na miejsce działań zaalarmowanych zastępów;
9. Ilekroć jest mowa o **czasie podjęcia działań ratowniczych**, rozumie się przez to czas, który upłynął od momentu zaalarmowania do momentu przyjazdu na miejsce działań zaalarmowanych zastępów;
10. Ilekroć jest mowa o **kształceniu zawodowym**, rozumie się przez to kształcenie w zawodzie strażaka, technika pożarnictwa oraz inżyniera pożarnictwa realizowane w szkołach PSP.
11. Ilekroć jest mowa o **SGPR** – należy przez to rozumieć specjalistyczną grupę poszukiwawczo-ratowniczą, utworzoną w ramach Komendy Wojewódzkiej PSP na bazie jednej Komendy Miejskiej lub Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej, na bazie jednostek organizacyjnych PSP albo innych podmiotów ratowniczych, np. OSP na podstawie odrębnych regulacji;
12. Ilekroć jest mowa o **USAR Poland** – należy przez to rozumieć specjalistyczną grupę poszukiwawczo-ratowniczą, utworzoną decyzją Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, przeznaczoną do działań poza granicami kraju;
13. Ilekroć jest mowa o **obiekcie budowlanym** – należy przez to rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych, zgodnie z art. 3 pkt. 1 Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane. (Dz. U. 1994 r. Nr 89 poz. 414 z późn. zm.).
14. Ilekroć jest mowa o **katastrofie budowlanej** – należy przez to rozumieć zdarzenie, podczas którego wystąpiło zniszczenie częściowe lub całkowite obiektu budowlanego istniejącego lub budowanego, w wyniku czego wystąpiło poważne zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub mienia;
15. Ilekroć jest mowa o **strefie zagrożenia** - należy przez to rozumieć obszar, którym występuje zagrożenie dla życia lub zdrowia, zgodnie z § 2 pkt. 9

rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 września 2008 r. w sprawie szczególnych warunków bezpieczeństwa i higieny służby strażaków Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2008. Nr 180 poz. 1115).

16. Ilekroć jest mowa o **zaginięciu osoby** - należy przez to rozumieć sytuację, w której występuje wysokie prawdopodobieństwo, że w wyniku niekorzystnych zdarzeń osoba (lub kilka osób) utraciła zdolność określenia swojego położenia, nie ma ona możliwości kontaktu z innymi osobami, a sytuacja, w której się znajduje, może spowodować nagłe zagrożenie życia lub zdrowia;
17. Wykaz skrótów stosowanych w Zasadach określa załącznik nr 2.
18. Do celów planistycznych należy przyjmować następujące parametry:
 - a. minimalny czas alarmowania dla jednostki PSP - 3 min;
 - b. minimalny czas alarmowania dla OSP - 10 min;
 - c. średnią prędkość poruszania się pojazdu ratowniczego po drogach krajowych i wojewódzkich - 60 km/h;
 - d. średnią prędkość poruszania się pojazdu ratowniczego po drogach powiatowych, gminnych i innych - 40 km/h;
 - e. średnią prędkość przemieszczania się ratowników przy pomocy śmigłowca - 150 km/h;
 - f. czas gotowości do startu śmigłowca - 30 min.

Część 2.

ORGANIZACJA DZIAŁAŃ POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYCH W KSRG ZAKRES PODSTAWOWY

2.1 Jednostki realizujące działania poszukiwawczo-ratownicze w zakresie podstawowym

Działania poszukiwawczo-ratownicze w zakresie podstawowym realizują:

1. wszystkie jednostki ratowniczo-gaśnicze (JRG PSP);
2. jednostki ochrony przeciwpożarowej, w szczególności jednostki OSP włączone do kserg, które zadeklarowały w gotowości operacyjnej zdolność do realizacji tych zadań według posiadanych możliwości organizacyjno-sprzętowych i wyszkolenia;
3. inne podmioty ratownicze współpracujące z kserg, które zadeklarowały w gotowości operacyjnej zdolność do realizacji tych zadań według posiadanych możliwości organizacyjno-sprzętowych i wyszkolenia.

Przygotowanie do prowadzenia działań w zakresie podstawowym powinno przede wszystkim uwzględniać bezpieczeństwo ratowników jednostek dysponowanych do działań w pierwszej kolejności lub prowadzących te działania samodzielnie.

Docelowo, zdolność do podjęcia działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie podstawowym powinny posiadać wszystkie jednostki ochrony przeciwpożarowej włączone do kserg.

2.2 Standard gotowości operacyjnej jednostek

Gotowość operacyjną określa się jako zdolność do podjęcia działań, polegających na realizacji zadań, określonych w pkt 2.3, przez co najmniej zespół ratowniczy, składający się z co najmniej 6 strażaków lub członków OSP o kwalifikacjach określonych w pkt 2.4, wyposażonych w sprzęt o standardzie określonym w pkt 2.5, przy zachowaniu niezwłocznego czasu alarmowania.

2.3 Zakres działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie podstawowym

Do działań w zakresie podstawowym zalicza się:

1. rozpoznanie, w tym identyfikacja zagrożeń oraz określenie wielkości strefy zagrożenia;
2. wstępne ustalenie liczby osób zaginionych;
3. zabezpieczenie, w tym oświetlenie miejsca zdarzenia;
4. lokalizacja osób znajdujących się w miejscach niedostępnych (bez stosowania elektronicznego sprzętu lokalizacyjnego i psów ratowniczych);
5. dotarcie do poszkodowanych z wykorzystaniem posiadanego sprzętu, udzielenie kwalifikowanej pierwszej pomocy, ewakuacja osób poszkodowanych i zagrożonych ze strefy zagrożenia;
6. zabezpieczenie konstrukcji w zakresie niezbędnym dla bezpieczeństwa ratowników prowadzących działania ratownicze i dla ewakuacji poszkodowanych z wykorzystaniem posiadanego sprzętu;
7. zabezpieczenie instalacji technicznych w obiekcie;
8. wykonywanie dostępu do zlokalizowanych poszkodowanych z wykorzystaniem posiadanego sprzętu;
9. ewakuacja zwierząt i mienia;
10. współdziałanie z innymi podmiotami ratowniczymi.

2.4 Wymagania kwalifikacyjne strażaków i ratowników

1. Działania poszukiwawczo-ratownicze w zakresie podstawowym mogą prowadzić strażacy, posiadający umiejętności nabyte w ramach kształcenia zawodowego i utrwalane w ramach doskonalenia zawodowego.
2. Działania poszukiwawczo-ratownicze w zakresie podstawowym mogą prowadzić strażacy i członkowie OSP, posiadający umiejętności nabyte w ramach systemu szkolenia członków OSP biorących bezpośredni udział w działaniach ratowniczych.
3. Działania poszukiwawczo-ratownicze w zakresie podstawowym mogą prowadzić ratownicy, posiadający umiejętności nabyte w ramach szkoleń specjalistycznych wg odrębnych zasad.
4. Przygotowanie OSP oraz innych jednostek do działań poszukiwawczo-ratowniczych powinno uwzględnić konieczność zapewnienia niezbędnej liczby strażaków lub ratowników, zdolnych do prowadzenia czynności z zakresu kwalifikowanej pierwszej pomocy w liczbie niezbędnej do zachowania ciągłości działań ratowniczych.

2.5 Minimalne wyposażenie jednostki

Zestawienie minimalnego wyposażenia jednostek w sprzęt i środki techniczne do działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie podstawowym określono w załączniku nr 3.

2.6 Podstawowe zasady organizacyjne

1. Działania poszukiwawczo-ratownicze w zakresie podstawowym w ksrg organizuje właściwy terytorialnie komendant powiatowy lub miejski PSP, uwzględniając współpracę z OSP, a także innymi podmiotami ratowniczymi i służbami zobowiązanymi do prowadzenia działań poszukiwawczo-ratowniczych.
2. Priorytety organizacyjne działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie podstawowym, w tym szkoleniowe, powinny dotyczyć gmin, dla których prawdopodobieństwo interwencji jednostki ochrony przeciwpożarowej jest wysokie.
3. Organizacja działań poszukiwawczo-ratowniczych powinna uwzględniać konieczność podjęcia czynności ratowniczych na wszelkich obszarach zurbanizowanych w obszarze chronionym.
4. Aktualną sieć oraz zasady dysponowania jednostek przygotowanych do podjęcia działań poszukiwawczo-ratowniczych powinien zawierać plan ratowniczy powiatu.
5. Dla każdej jednostki przygotowanej do podjęcia działań poszukiwawczo-ratowniczych ustala się obszar chroniony, zdefiniowany jako obszar, w której ta jednostka podejmie działania ratownicze w najkrótszym czasie.
6. Docelowa sieć i organizacja jednostek przygotowanych do działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie podstawowym powinny zostać zawarte w powiatowym planie rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego, według wzoru określonego przez KG PSP w załączniku Nr 4.
7. Minimalna liczba i rozmieszczenie jednostek ochrony przeciwpożarowej zdolnych do podjęcia działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie podstawowym na terenie powiatu powinna uwzględniać:
 - a. zagrożenie poszczególnych gmin w powiecie; rozkład terytorialny zdarzeń wymagających podjęcia działań poszukiwawczo-ratowniczych w ostatnich 10 latach;
 - b. lokalizację oraz gotowość operacyjną specjalistycznych grup ratownictwa poszukiwawczo-ratowniczego ksrg;
 - c. lokalizację oraz gotowość operacyjną innych podmiotów ratowniczych w zakresie poszukiwawczo-ratowniczym,
 - d. zasięgi obszarów chronionych specjalistycznych jednostek w sąsiednich powiatach;
 - e. zdolność do podjęcia działań ratowniczych w zakresie podstawowym na obszarze powiatu, obejmującym co najmniej:
 - 80 % populacji zamieszkałej w powiecie;

- 80 % powierzchni zurbanizowanej powiatu.

maksymalnie w czasie:

- 15 min dla powiatów wysokiego poziomu zagrożenia;
- 20 min dla powiatów średniego poziomu zagrożenia;
- 25 min dla powiatów niskiego poziomu zagrożenia;

z prawdopodobieństwem co najmniej 80 %.

8. Plany ratownicze powiatów oraz powiatowe plany rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego powinny uwzględniać potencjał ratowniczy innych powiatów i muszą być uzgodnione z właściwym komendantem wojewódzkim PSP.
9. Szczegółowe zasady dysponowania SGPR zawarte są w „Ramowych wytycznych Komendanta Głównego PSP do opracowania zasad dysponowania jednostek ochrony ppoż. oraz zasad doraźnego zabezpieczenia operacyjnego terenu powiatu po zadysponowaniu zasobów ratowniczych”.

2.7 Współdziałanie jednostek realizujących zadania w zakresie podstawowym ze specjalistycznymi grupami poszukiwawczo-ratowniczymi ksrg

1. Współdziałanie ze specjalistycznymi grupami poszukiwawczo-ratowniczymi w zależności od sytuacji obejmuje wsparcie przy:
 - a. lokalizacji osób zasypanych z zastosowaniem:
 - elektronicznego sprzętu lokalizacyjnego,
 - metody biologicznej.
 - b. działaniach specjalistycznych, o których mowa w pkt 4.1 – 4.13 załącznika nr 5.
2. Działania, o których mowa w pkt 1. a mogą być realizowane również przez specjalistyczne zespoły poszukiwawcze z psami ratowniczymi z OSP lub inne podmioty ratownicze współdziałające z ksrg, których zakres współdziałania określa właściwy terytorialnie plan ratowniczy.
3. Do działań poszukiwawczych z psami ratowniczymi mogą być dysponowane tylko zespoły posiadające ważną specjalność gruzowiskową, poświadczoną właściwym dokumentem wydanym zgodnie z obowiązującymi przepisami.
4. Szczegółowe zadania SGPR i warunki współdziałania określa załącznik nr 5.
5. Jednostka realizująca zadania w zakresie podstawowym odpowiada za przygotowanie lądowiska w przypadku zadysponowania SGPR transportem śmigłowcowym.

Część 3.

ORGANIZACJA DZIAŁAŃ POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYCH W KSRG ZAKRES SPECJALISTYCZNY

3.1 Jednostki realizujące zadania w zakresie specjalistycznym

Działania poszukiwawczo-ratownicze w zakresie specjalistycznym w ksrgr realizują „SGPR” uwzględnione w planach ratowniczych województwa, organizowane przez właściwych komendantów z podmiotów ksrgr, a także innych podmiotów ratowniczych, które zadeklarowały gotowość operacyjną do realizacji zadań SGPR oraz spełniają poniższe standardy gotowości, wyszkolenia i wyposażenia, uwzględniając wojewódzkie plany rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego.

W zależności od możliwości realizowania zadań ratowniczych, liczby strażaków ratowników i ich kwalifikacji oraz wyposażenia technicznego SGPR utrzymują gotowość operacyjną poziomu A, B, C lub USAR Poland.

Utrzymywanie gotowości określonego poziomu wymaga spełnienia wszystkich standardów w zakresie: realizowanych zadań ratowniczych, liczebności dostępnych strażaków ratowników i ich kwalifikacji oraz wyposażenia technicznego, określonych dla danego poziomu. W przypadku pojedynczych braków w wyposażeniu technicznym i wyszkoleniu strażaków ratowników decyzję o zadeklarowaniu odpowiedniego poziomu gotowości podejmuje dowódca grupy, mając na względzie możliwość bezpiecznego wykonywania zadań dla określonego poziomu gotowości.

3.2 Standard gotowości operacyjnej SGPR

3.2.1 Dla poziomu gotowości A

Gotowość operacyjną poziomu A określa się jako zdolność do podjęcia działań, polegających na realizacji zadań, określonych w pkt 3.3.1, przez co najmniej 2 strażaków ratowników o minimalnych kwalifikacjach określonych w pkt 3.4.1, wyposażonych w sprzęt o standardzie określonym w pkt 3.5, przy zachowaniu **niezwłocznego** czasu alarmowania.

3.2.2 Dla poziomu gotowości B

Gotowość operacyjną poziomu B określa się jako zdolność do podjęcia działań, polegających na realizacji zadań, określonych w pkt 3.3.2, przez co najmniej 2 strażaków ratowników lub ratowników z dwoma psami ratowniczymi, posiadającymi ważną specjalność gruzowiskową, wyposażonych w sprzęt o standardzie określonym w pkt 3.5, przy zachowaniu **czasu alarmowania nie więcej niż 90 minut**.

3.2.3 Dla poziomu gotowości C

Gotowość operacyjną poziomu C określa się jako zdolność do podjęcia działań, polegających na realizacji zadań, określonych w pkt 3.3.3, przez zespół składający się z co najmniej 8 strażaków ratowników o minimalnych kwalifikacjach określonych w pkt 3.4.3 z dwoma psami ratowniczymi, posiadającymi ważną specjalność gruzowiskową, wyposażonych w sprzęt o standardzie określonym w pkt 3.5 przy zachowaniu **czasu alarmowania nie więcej niż 90 minut**, dopuszcza się zgłoszenie gotowości operacyjnej poziomu C w sytuacji gdy w danym dniu grupa nie dysponuje

zespołami z psami ratowniczymi przy zachowaniu niezwłocznego czasu alarmowania.

Ponadto gotowość operacyjna poziomu C powinna oznaczać zdolność do podjęcia działań ratowniczych przez kolejnych 4 strażaków ratowników, o kwalifikacjach strażaka ratownika SGPR lub strażaka starszego ratownika SGPR, w czasie określonym przez dowódcę SGPR, nie dłuższym niż 180 minut.

3.2.4 Dla poziomu gotowości USAR Poland

Gotowość operacyjną poziomu USAR Poland określa się jako gotowość do wyjazdu z jednostki macierzystej w rejon koncentracji sił i środków wchodzących w skład USAR POLAND, przy zachowaniu czasu alarmowania nie więcej niż 360 minut.

3.3 Zakres działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie specjalistycznym

W zakresie specjalistycznym czynności ratownicze obejmują w szczególności:

3.3.1 Dla poziomu gotowości A

1. Lokalizacja osób z zastosowaniem urządzeń nasłuchowych (geofonu), technicznego sprzętu lokalizacyjnego - kamery wziernikowej, termowizyjnej.
2. Udzielenie kwalifikowanej pierwszej pomocy.

3.3.2 Dla poziomu gotowości B

1. Poszukiwanie osób zaginionych z wykorzystywaniem psów ratowniczych.
2. Udzielenie kwalifikowanej pierwszej pomocy.

3.3.3 Dla poziomu gotowości C

1. Zadania określone dla działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie podstawowym.
2. Zadania określone dla poziomu gotowości A i B.
3. Działania techniczne: cięcie, kruszenie, przebijanie się przez: gruzy, ściany, podłogi, kolumny i słupy, stal strukturalną, belki zbrojone i drewno o następujących parametrach:
 - a. betonowe ściany i podłogi – grubości minimum 300 mm;
 - b. betonowe kolumny i słupy – o przekroju minimum 450 mm;
 - c. stal strukturalna – o średnicy minimum 6 mm;
 - d. wzmocnione elementy stalowe – minimum 20 mm;
 - e. drewno – o przekroju (grubości) minimum 600 mm.
4. Wykonywanie przebić pionowych do góry do pustej przestrzeni.
5. Wykonywanie przebić poziomych do pustej przestrzeni.
6. Wykonywanie przebić pionowych w dół do pustej przestrzeni
7. Wykonywanie olinowania oraz unoszenie i przemieszczanie betonowych elementów strukturalnych i konstrukcyjnych o masie 2,5 ton, przy zastosowaniu następujących metod i sprzętu:

- a. unoszenia sprzętem pneumatycznym;
 - b. unoszenia sprzętem hydraulicznym;
 - c. wyciągarki;
 - d. innych urządzeń ręcznych.
8. Wykonywanie olinowania, unoszenia i przemieszczania betonowych elementów strukturalnych i słupów o masie 20 ton, z zastosowaniem dźwigu i/lub innego ciężkiego sprzętu.
9. Wykonywanie stabilizacji elementów konstrukcji budowlanych, przy zastosowaniu między innymi technik:
- a. szalowania i klinowania;
 - b. stabilizacji otworów okiennych i drzwiowych;
 - c. stabilizacji pionowej;
 - d. stabilizacji ukośnej;
 - e. stabilizacji poziomej.
10. Stosowanie technik alpinistycznych przy:
- a. ewakuacji ludzi;
 - b. przemieszczaniu elementów w pionie i poziomie.
11. Kontrola bezpieczeństwa działań i statyki zniszczonych konstrukcji budowlanych.
12. Udzielanie kwalifikowanej pierwszej pomocy w ograniczonych, małych przestrzeniach w strefie zagrożenia.
13. Szczegółowy zakres zadań grupy poszukiwawczo-ratowniczej i zasady współdziałania określa załącznik nr 5.

3.3.4 Dla poziomu gotowości USAR Poland.

Zadania określone są w części 5 Organizacja działań poszukiwawczo-ratowniczych poza granicami kraju USAR Poland

3.4 Standard kwalifikacji i liczebności strażaków ratowników SGPR

1. Działania poszukiwawczo-ratownicze w zakresie specjalistycznym prowadzą strażacy, posiadający kwalifikacje określone w załączniku nr 6.
2. Na potrzeby funkcjonowania specjalistycznych grup poszukiwawczo-ratowniczych tworzy się następujące kwalifikacje:
 - a. strażak ratownik dowódca grupy;
 - b. strażak ratownik operator urządzeń lokalizacyjnych;
 - c. strażak ratownika przewodnik psa ratowniczego;
 - d. strażak ratownik sgpr;
 - e. strażak starszy ratownik sgpr.
3. Dowódcę grupy utworzonej w ramach PSP wyznacza właściwy komendant powiatowy/miejski, spośród strażaków ratowników jednostki ratowniczo

gaśniczej, posiadającego właściwe kwalifikacje oraz staż w grupie co najmniej 5 lat.

4. Dowódcę grupy utworzonej w ramach OSP wyznacza naczelnik OSP spośród członków OSP posiadających staż w grupie co najmniej 5 lat.

3.4.1 Dla poziomu gotowości A:

SGPR poziomu gotowości A powinna składać się z co najmniej 12 strażaków ratowników w tym:

- 12 strażaków o kwalifikacjach strażak ratownik operator urządzeń lokalizacyjnych, w tym 6 strażaków ratowników posiadających zezwolenie na kierowanie pojazdami uprzywilejowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. nr 98 poz. 602 z późn. zm).

i być tak zorganizowana, aby zapewnić wymaganą gotowość operacyjną określoną w pkt 3.2.1 przez co najmniej 2 strażaków ratowników, w tym co najmniej:

- 2 strażaków ratowników operatorów urządzeń lokalizacyjnych, w tym 1 strażak posiadający zezwolenie na kierowanie pojazdami uprzywilejowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. nr 98 poz. 602 z późn. zm.).

3.4.2 Dla poziomu gotowości B:

SGPR poziomu gotowości B powinna składać się z co najmniej 6 strażaków ratowników lub ratowników w tym:

- 6 strażaków ratowników przewodników psów ratowniczych lub ratowników przewodników psów ratowniczych z 6 psami ratowniczymi posiadający ważną specjalność gruzowiskową, w tym 3 strażaków ratowników lub ratowników posiadających zezwolenie na kierowanie pojazdami uprzywilejowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. nr 98 poz. 602 z późn. zm.).

i być tak zorganizowana, aby zapewnić wymaganą gotowość operacyjną określoną w pkt 3.2.2 przez co najmniej 2 strażaków ratowników lub ratowników, w tym co najmniej:

- 2 strażaków ratowników lub ratowników przewodników psów ratowniczych z 2 psami ratowniczymi posiadający ważną specjalność gruzowiskową, w tym 1 strażak ratownik lub ratownik posiadający zezwolenie na kierowanie pojazdami uprzywilejowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. nr 98 poz. 602 z późn. zm)
- 2 ratowników z uprawnieniami z zakresu kwalifikowanej pierwszej pomocy (uwaga jest to dodatkowy wymóg dla innych podmiotów ratowniczych).

3.4.3 Dla poziomu gotowości C:

SGPR poziomu gotowości C powinien składać się z co najmniej z 44 strażaków ratowników, w tym:

- 2 strażaków ratowników dowódców grupy;
- 12 strażaków ratowników operatorów urządzeń lokalizacyjnych;
- 6 strażaków ratowników lub ratowników przewodników z 6 psami ratowniczymi, posiadający ważną specjalność gruzowiskową;

- 12 strażaków ratowników sgpr;
- 12 strażaków starszych ratowników sgpr;
- w tym 6 strażaków ratowników posiadający zezwolenie na kierowanie pojazdami uprzywilejowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. nr 98 poz. 602 z późn. zm.).

i być tak zorganizowana, aby zapewnić wymaganą gotowość operacyjnej określonej w pkt 3.2.3, przez co najmniej 8 strażaków ratowników, w tym co najmniej:

- 2 strażaków ratowników operatorów urządzeń lokalizacyjnych;
- 2 strażaków ratowników lub ratowników przewodników z 2 psami ratowniczymi, posiadający ważną specjalność gruzowiskową, przygotowanych dodatkowo w zakresie wykorzystania transportu śmigłowcowego do przemieszczania;
- 4 strażaków ratowników w tym minimum 2 strażaków starszych ratowników sgpr lub 6 strażaków ratowników, w tym minimum 2 strażaków starszych ratowników sgpr, jeżeli przewodnikami psów są strażacy lub ratownicy z innych podmiotów ratowniczych, w tym 2 strażaków ratowników posiadających zezwolenie na kierowanie pojazdami uprzywilejowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. nr 98 poz. 602 z późn. zm.).

Schemat grupy poszukiwawczo-ratowniczej poziomu C przedstawia tabela 1.

Tabela nr 1 Schemat organizacyjno-etatowy SGPR poziomu gotowości C

Zespół	Podzespół	Funkcja	Wymagane kwalifikacje	Stan etatowy	Pojazdy
Dowodzenia		Dowódca grupy	strażak ratownik dowódca grupy	1	Samochód terenowy + przyczepa + QUAD
		Z-ca dowódcy grupy		1	
Operacyjny	I Poszukiwawczo-ratowniczy	Dowódca I podzespołu przewodnik psa	strażak ratownik przewodnik psa ratowniczego	1	Samochód podzespołu poszukiwawczo ratowniczego
		Przewodnik psa ratowniczego		5	
		Pies ratowniczy	ważna specjalność gruzowiskowa	6	
		Operator urządzeń lokalizacyjnych	strażak ratownik operator urządzeń lokalizacyjnych	12	
	II Ratowniczy i wsparcia technicznego	Dowódca II podzespołu	strażak starszy ratownik sgpr	1	Samochód podzespołu ratowniczego i wsparcia technicznego
		Z-ca dowódcy II podzespołu		1	
		Ratownik		10	
		Ratownik	strażak ratownik sgpr	12	

3.4.4 Dla poziomu gotowości USAR Poland

Skład i organizację grupy USAR Poland określono w punkcie 5.1.

3.5 Wyposażenie minimalne

Zestawienie minimalnego wyposażenia w sprzęt, pojazdy i środki techniczne dla działań poszukiwawczo-ratowniczych, w zakresie specjalistycznych czynności ratowniczych, zawarto w załączniku nr 7.

3.6 Podstawowe zasady organizacji i funkcjonowania.

3.6.1 Zasady organizacji Specjalistycznych Grup Poszukiwawczo-Ratowniczych

1. Działania poszukiwawczo-ratownicze w zakresie specjalistycznym w ksrq organizuje właściwy terytorialnie komendant wojewódzki PSP, uwzględniając współpracę z OSP, a także innymi podmiotami ratowniczymi i służbami zobowiązanymi do prowadzenia działań ratowniczych w tym zakresie.
 2. SGPR należy tworzyć w ramach jednej Komendy Miejskiej/Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej, na bazie maksymalnie trzech JGR PSP oraz OSP włączonych do ksrq (na podstawie odrębnych regulacji).
 3. Proces organizacji grup poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie specjalistycznym na terenie województwa powinien być poprzedzony analizą wniosków z analizy zagrożeń i zabezpieczenia operacyjnego województwa.
 4. Docelowa sieć i organizacja jednostek przygotowanych do podjęcia działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie specjalistycznych czynności ratowniczych powinna zostać zawarta w wojewódzkim planie rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego, utworzonym przez właściwego komendanta wojewódzkiego PSP i uzgodnionego z Komendantem Głównym PSP, załącznik nr 8.
 5. Minimalną liczbę i rozmieszczenie SGPR zdolnych do podjęcia działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie specjalistycznym na terenie województwa, powinny uwzględniać:
 - a. stopień zagrożenia poszczególnych gmin w powiecie, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów zurbanizowanych;
 - b. rozkład terytorialny zdarzeń, wymagających podjęcia działań poszukiwawczo-ratowniczych w ostatnich 10 latach,
 - c. lokalizację, gotowość operacyjną oraz zasięgi obszarów chronionych innych specjalistycznych grup poszukiwawczo-ratowniczych ksrq w sąsiednich województwach;
 - d. lokalizację oraz gotowość operacyjną innych podmiotów ratowniczych, w szczególności GOPR, TOPR, Ratownictwa Górniczego;
 - e. zdolność do podjęcia działań ratowniczych w zakresie specjalistycznym na terytorium województwa, obejmującym co najmniej:
 - 80 % populacji zamieszkałej w województwie;
 - 80 % powierzchni zurbanizowanej województwa.
- dla poziomu gotowości A - maksymalnie w czasie:
- 60 min dla powiatów wysokiego poziomu zagrożenia;
 - 120 min dla powiatów średniego poziomu zagrożenia;
 - 120 min dla powiatów niskiego poziomu zagrożenia.
- dla poziomu gotowości B - maksymalnie w czasie:
- 330 min dla powiatów wysokiego poziomu zagrożenia;
 - 330 min dla powiatów średniego poziomu zagrożenia;

- 330 min dla powiatów niskiego poziomu zagrożenia.
dla poziomu gotowości C - maksymalnie w czasie:
 - 330 min dla powiatów wysokiego poziomu zagrożenia;
 - 330 min dla powiatów średniego poziomu zagrożenia;
 - 330 min dla powiatów niskiego poziomu zagrożenia.
- z prawdopodobieństwem co najmniej 80 %.
6. Aktualną sieć, organizację oraz zasady dysponowania jednostek przygotowanych do podjęcia działań poszukiwawczo-ratowniczych powinny zawierać wojewódzki i powiatowe plany ratownicze.
 7. SGPR tworzą właściwi kierownicy podmiotów kserg lub innych podmiotów, na podstawie wojewódzkiego planu rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego, w drodze:
 - a. rozkazu, w przypadku jednostek organizacyjnych PSP;
 - b. uchwały zarządu, w przypadku OSP;
 - c. decyzji lub uchwały zarządu, w przypadku innych podmiotów.
 8. W przypadku SGPR działających na bazie kilku podmiotów kserg spoza jednego powiatu, grupę tworzy komendant wojewódzki PSP.
 9. SGPR utrzymują właściwi kierownicy podmiotów kserg lub innych podmiotów, których siły i środki wchodzi w skład grupy.
 10. Właściwy komendant wojewódzki PSP uczestniczy w procesie utrzymania gotowości SGPR, utworzonych na bazie podmiotów kserg oraz podejmuje działania zapewniające właściwe wyposażenie i wyszkolenie członków tych grup.
 11. Każda SGPR na terenie województwa ma określony w szczególności:
 - a. plan organizacyjny oraz utrzymania stałej gotowości operacyjnej;
 - b. zbiór analiz posiadających zestawienie najważniejszych parametrów dotyczących specyfiki chronionych obszarów zurbanizowanych;
 - c. obszar chroniony zdefiniowany jako obszar, w którym ta SGPR podejmie działanie ratownicze w najkrótszym czasie, uzgodniony z właściwymi komendantami powiatowymi i wojewódzkimi PSP;
 - d. zbiór zasad współdziałania z podmiotami kserg w zakresie podstawowym z własnego obszaru chronionego;
 - e. plan współdziałania z jednostkami wykorzystującymi lotnicze środki transportowe;
 - f. system pełnienia służby (dyżurów) dla właściwych poziomów gotowości.
 12. Plan organizacyjny oraz utrzymania stałej gotowości operacyjnej SGPR winien zawierać w szczególności:
 - a. miejsce stacjonowania (rejon koncentracji) i strukturę organizacyjną danej SGPR, pozwalające na jej dysponowanie i realizację działań ratowniczych w zakresie specjalistycznym;
 - b. 3-letni harmonogram szkoleń, w oparciu o wymogi kwalifikacyjne przyjęte w kserg;

- c. harmonogram zakupów i utrzymania sprzętu ratowniczego dla poszczególnych poziomów gotowości danej SGPR wraz ze wskazaniem koordynatora tego przedsięwzięcia, a także źródeł finansowania;
- d. szczegółowe zasady alarmowania i dysponowania grupy;
- e. roczny plan doskonalenia SGPR, stanowiącego element planu doskonalenia jednostki ochrony przeciwpożarowej w strukturze, w której ta grupa funkcjonuje;
- f. dokumentację włączenia SGPR do ksrg – w przypadku, gdy SGPR należy do jednostki ochrony przeciwpożarowej spoza PSP.

Plan organizacyjny oraz utrzymania stałej gotowości operacyjnej SGPR musi być uzgodniony z właściwymi komendantami PSP tworzącymi SGPR.

13. Właściwy dla miejsca stacjonowania SGPR komendant wojewódzki PSP:

- a. tworzy grupę w przypadku, o którym mowa w pkt 3.6.1, ppkt 8.
- b. wyznacza termin wprowadzenia SGPR do podziału bojowego i uruchomienia jej funkcjonowania w ksrg oraz realizowania działań ratowniczych w zakresie specjalistycznym;
- c. ustala zasady monitorowania gotowości operacyjnej SGPR;
- d. zapewnia aktualizację wojewódzkiego planu ratowniczego w szczególności w zakresie zasad dysponowania do działań sił i środków ksrg oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej;
- e. zapewnia aktualizację dokumentacji organizacji odwodu operacyjnego;
- f. współuczestniczy w utrzymaniu grupy.

14. Komendant Główny PSP może na wniosek komendanta wojewódzkiego PSP, w uzasadnionych przypadkach wyrazić zgodę na odstępstwo od minimalnych wymogów określonych w zasadach organizacji SGPR.

15. Zasady funkcjonowania psów ratowniczych w PSP określa załącznik nr 9.

3.6.2 Zasady organizacji działań ratowniczych z udziałem SGPR

1. Właściwe terytorialnie stanowiska kierowania PSP wszystkich szczebli codziennie analizują gotowość operacyjną SGPR w województwie oraz miejsca ich stacjonowania i obszary chronione.
2. SGPR zobligowana jest do podjęcia działań niezwłocznie po zadysponowaniu i przybyciu na miejsce zdarzenia zgodnie z utrzymywaniem poziomem gotowości.
3. Dowódca SGPR lub wskazany do dowodzenia strażak ratownik formuje skład zespołu wyjazdowego po zaalarmowaniu i otrzymaniu informacji o charakterze i wielkości zdarzenia oraz po konsultacji z KDR prowadzącym działania lub SKKM/SKKP właściwym dla miejsca zdarzenia.
4. Dowodzący działaniami ratowniczymi SGPR może każdorazowo powiększyć jej skład, potrzebny do wykonania zadań lub zgłosić do KDR potrzebę zadysponowania kolejnej SGPR.
5. Do wsparcia działań ratowniczych prowadzonych przez SGPR mogą być dysponowane Specjalistyczne Grupy Ratownictwa Technicznego, które

realizują zadania zgodnie z posiadanym przygotowaniem oraz w oparciu o posiadany sprzęt ratowniczy.

6. Podczas działań ratowniczych do prac poszukiwawczych w zakresie ratowania życia, w których SGPR dysponowane było transportem lotniczym, gdzie można uwzględnić tylko 2 ratowników kserg, jeden przewidziany będzie do dowodzenia działaniami grupy.
7. W procesie organizowania działań ratowniczych, o których mowa w pkt 9 podstawowe i specjalistyczne czynności ratownicze muszą być skoordynowane z działaniami innych podmiotów ratowniczych i służbami (w zależności od ich aktualnej gotowości operacyjnej), przez:
 - a. właściwe terytorialnie stanowisko kierowania PSP;
 - b. Kierującego Działaniem Ratowniczym – na miejscu zdarzenia.
8. Kierujący Działaniem Ratowniczym powinien zapewnić niezbędne warunki do podjęcia działań przez SGPR.
9. Dowodzącymi działaniami ratowniczymi SGPR jest odpowiednio:
 - a. dowódca SGPR lub jego zastępca dla poziomu gotowości C lub wyznaczony przez dowódcę SGPR strażak ratownik;
 - b. wyznaczony przez KDR dowódca strażak ratownik, w przypadku prowadzenia działań ratowniczych przez więcej niż jedną SGPR;
 - c. strażak ratownik operator sprzętu lokalizacyjnego, dla poziomu gotowości A;
 - d. strażak ratownik przewodnik psa ratowniczego, dla poziomu gotowości B.
10. Dowodzący działaniami ratowniczymi SGPR sporządza „Informację o działaniach ratowniczych prowadzonych przez specjalistyczną grupę poszukiwawczo-ratowniczą”, zgodnie z rozporządzeniem MSWiA z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego (Dz. U. z 2011 r. Nr 46 poz. 239) i przekazuje ją Kierującemu Działaniem Ratowniczym.
11. Dysponowanie SGPR do działań innych niż ratownicze i szkoleniowe wymaga zgody komendanta powiatowego / miejskiego PSP, komendanta szkoły PSP lub komendanta wojewódzkiego PSP, który powołał grupę.

3.6.3 Wskazania w zakresie ćwiczeń i innych form doskonalenia zawodowego dla SGPR

1. Należy prowadzić cykliczne ćwiczenia doskonalące lub inne formy doskonalenia zawodowego wszystkich SGPR:
 - a. z podmiotami ratowniczymi włączonymi i współdziałającymi z kserg, działającymi na terenie województwa, raz w roku dla każdej SGPR;
 - b. ze specjalistycznymi SGPR poziomu gotowości C, raz na dwa lata dla każdej SGPR poziomu A i B.
2. Doskonalenie zawodowe jest realizowane w oparciu o roczne i miesięczne plany doskonalenia zawodowego. W opracowywanych planach należy uwzględnić osobną część przeznaczoną na doskonalenie przewodników psów.
3. Zajęcia z doskonalenia zawodowego SGPR organizuje dowódca SGPR.

4. Zajęcia z doskonalenia zawodowego SGPR może prowadzić strażak ratownik lub ratownik z kwalifikacjami:
 - a. strażaka ratownika sgpr z minimum pięcioletnim stażem w grupie;
 - b. starszego ratownika sgpr;
 - c. instruktora psów ratowniczych dla przewodników psów.
5. W trakcie doskonalenia zawodowego i ćwiczeń w zakresie współdziałania ze specjalistycznymi grupami poszukiwawczo-ratowniczymi PSP i innymi podmiotami ratowniczymi włączonymi i współdziałającymi z kserg, należy uwzględnić następujące elementy:
 - a. prowadzenie rozpoznania miejsca zdarzenia i obszarów jego otaczających;
 - b. ocenę stanu konstrukcji ze szczególnym uwzględnieniem jej stabilności, naprężeń i zagrożeń wtórnych;
 - c. zasady wyboru i stosowania różnych metod lokalizacji osób zasypanych i zaginionych;
 - d. współpracę z zespołami poszukiwawczymi w zakresie specyficznych warunkowań związanych z wykorzystaniem metody biologicznej;
 - e. współpracę z zespołami poszukiwawczymi w zakresie specyficznych warunkowań z wykorzystaniem elektronicznych metod lokalizacji;
 - f. wykonywanie dostępu do uszkodzonych poprzez wykonywanie dojsć, przebić i przekopów, z zastosowaniem sprzętu ratowniczego oraz z zastosowaniem technik ratownictwa wysokościowego;
 - g. specyfikę udzielania kwalifikowanej pierwszej pomocy uszkodzonym w miejscu ich odnalezienia;
 - h. specyfikę ewakuacji uszkodzonych z obiektów po katastrofie budowlanej;
 - i. ćwiczenia z zakresu lokalizacji i oznaczania uszkodzonych przez psy.
6. Do współdziałania w zakresie zadań, o których mowa w pkt 5.c., należy włączać tylko SGPR poziomu gotowości A.
7. Do współdziałania w zakresie zadań, o których mowa w pkt 5.b, 5.f, 5.g i 5.h, można włączać w miarę możliwości podmioty ratownicze specjalizujące się w ratownictwie górniczym oraz jednostki Państwowego Ratownictwa Medycznego w zakresie zadań, o których mowa w pkt 5.g i 5.h.
8. Na zajęcia, o których mowa w pkt 5.i, należy przeznaczyć minimum 40% czasu przewidzianego na doskonalenie zawodowe przewodników psów ratowniczych. Czas niezbędny na realizację doskonalenia pracy psów ratowniczych należy indywidualnie dopasowywać do potrzeb i problemów związanych z danym przewodnikiem.
9. Instruktorzy psów ratowniczych są zobowiązani do uczestnictwa co najmniej raz w przeciągu dwóch lat w ćwiczeniach lub warsztatach unifikacyjnych z zakresu szkolenia psów ratowniczych, organizowanych przez SA PSP w Krakowie, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie zwierząt wykorzystywanych w akcjach ratowniczych.
10. SGPR poziomu B, C i USAR Poland co najmniej raz w roku zobowiązane są do organizacji ćwiczeń praktycznych.

11. Każdy z przewodników psów ratowniczych z SGPR poziomu USAR Poland co najmniej raz w roku bierze udział w zgrupowaniu, organizowanym przez SA PSP w Krakowie (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie zwierząt wykorzystywanych w akcjach ratowniczych Dz. U. z 2012 r. poz. 1444). Zgrupowanie ma na celu przygotowanie do działań ratowniczych poza granicami kraju.
12. Podczas zgrupowania o którym mowa w pkt. 11, trwającego od trzech do pięciu dni, prowadzi się:
 - a. współdziałanie podzespołów SGPR;
 - b. doskonalenie umiejętności z zakresu działań poszukiwawczo ratowniczych;
 - c. doskonalenie obsługi sprzętu specjalistycznego.

Część 4.

ZADANIA PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ W ZAKRESIE WYPEŁNIANIA ROLI ORGANIZATORA DZIAŁAŃ POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYCH W KSRG

1. Działania poszukiwawczo-ratownicze w ksrgrg organizują właściwi terytorialnie komendanci PSP, w oparciu o plan ratowniczy oraz plany rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego, uwzględniając współpracę z innymi podmiotami ratowniczymi i służbami zobowiązanymi do prowadzenia działań ratowniczych.
2. Planowanie przedsięwzięć na potrzeby rozwoju działań poszukiwawczo-ratowniczych w ksrgrg, poprzedzone jest analizą wniosków, wynikających z analizy zagrożeń i ryzyka, dokonanej zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Właściwego do Spraw Wewnętrznych w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo – gaśniczego, a także z analizy zabezpieczenia operacyjnego podległego obszaru oraz sieci wszystkich podmiotów ratowniczych, zdolnych do realizacji działań poszukiwawczo-ratowniczych.
3. Komendanci powiatowi/miejscy PSP sporządzają powiatowe plany rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego, w których uwzględniają zadania z zakresu działań poszukiwawczo-ratowniczych.
4. Komendanci powiatowi/miejscy PSP sporządzają plany ratownicze powiatu, w których uwzględniają aktualne możliwości realizacji zadań z zakresu działań poszukiwawczo-ratowniczych.
5. Plany powiatowe rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego i plany ratownicze powiatu muszą być uzgodnione z komendantem wojewódzkim PSP.
6. Komendanci wojewódzcy PSP sporządzają wojewódzkie plany rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego, w których uwzględniają zadania z zakresu działań poszukiwawczo-ratowniczych.
7. Komendanci wojewódzcy PSP sporządzają plany ratownicze województwa, w których uwzględniają aktualne możliwości realizacji zadań z zakresu działań poszukiwawczo-ratowniczych.

8. Plany wojewódzkie rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego i plany ratownicze województw muszą być zaopiniowane przez Komendanta Głównego PSP.
9. Komendant Główny PSP sporządza krajowy plan rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego, w którym uwzględnia zadania z zakresu działań poszukiwawczo-ratowniczych.
10. Plany rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego i plany ratownicze podlegają aktualizacji przez właściwych komendantów PSP, co najmniej raz w roku.
11. Nadzór nad realizacją ustaleń planów sprawują właściwi komendanci PSP.
12. Komendant powiatowy/miejski PSP przystępując do aktualizacji planów powiatowych, analizuje specyfikę obszaru chronionego poszczególnych jednostek ochrony przeciwpożarowej, wskazuje rodzaje zagrożeń o najwyższym poziomie, jak również obiekty, wymagające użycia dużej ilości sił i środków ratowniczych lub zastosowania specjalistycznego sprzętu oraz technik.
13. Komendant wojewódzki PSP uwzględnia w planie rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego wnioski komendantów powiatowych PSP w tym zakresie oraz analizuje zasadność tworzenia w PSP SGPR lub włączenia do kserg innych podmiotów ratowniczych tworzących te grupy.
14. Właściwi komendanci PSP prowadzą monitoring bieżącej gotowości operacyjnej SGPR.
15. Komendant wojewódzki PSP wyznacza wojewódzkiego koordynatora PSP ds. działań poszukiwawczo-ratowniczych, do koordynacji zadań z zakresu planowania i organizacji działań poszukiwawczo-ratowniczych na obszarze województwa oraz do nadzoru nad realizacją tych zadań we współpracy z właściwym koordynatorem z poziomu:
 - a. KCKRiOL – w zakresie planowania i organizacji ratownictwa;
 - b. Biura Szkolenia KG PSP – w zakresie szkolenia i doskonalenia zawodowego;
 - c. Biura Logistyki KG PSP – w zakresie zakupów sprzętu i utrzymania gotowości wyposażenia.

Część 5.

ORGANIZACJA DZIAŁAŃ POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYCH POZA GRANICAMI KRAJU – USAR POLAND

5.1 Zasady organizacji i gotowości operacyjnej USAR Poland

1. Do działań poza granicami kraju tworzy się grupę poszukiwawczo-ratowniczą, zwaną dalej USAR Poland, w dwóch wariantach organizacyjnych:
 - a. średnim - 39 osobowym (MUSAR – Medium USAR), schemat organizacyjno-etatowy określono w tabeli nr 2;
 - b. ciężkim - 76 osobowym (HUSAR – Heavy USAR) - schemat organizacyjno-etatowy określono w tabeli nr 3.

2. Trzydziestodwujęcioosobowa grupa średnia tworzona jest w następującej konfiguracji.
- a. Sześćosobowy zespół dowodzenia:
- dowódca grupy, z-ca dowódcy grupy wyznaczeni z KG PSP;
 - 2 oficerów łącznikowych wyznaczonych z KG PSP lub SGPR;
 - 1 oficer bezpieczeństwa grupy wyznaczony z KG PSP lub SGPR;
 - koordynator medyczny strażak ratownik sgpr ratownik medyczny lub lekarz grupy wyznaczony zgodnie z „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów”.
- b. Trzyosobowy zespół logistyki:
- dowódca zespołu i 1 logista - strażacy ratownicy sgpr z SGPR, z której będzie dysponowany sprzęt ratowniczy (Mazowsze lub Małopolska);
 - 1 logista - strażak ratownik sgpr z SGPR wyznaczonej zgodnie z „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów”.
- c. Trzydziestoosobowy zespół operacyjny:
- dowódca zespołu, z-ca dowódcy zespołu – strażacy ratownicy dowódcy grupy wyznaczeni zgodnie z „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów”;
 - 2 strażaków ratowników odpowiedzialnych za przeprowadzenie rekonesansu – strażacy starsi ratownicy sgpr po jednym z każdej SGPR, zgodnie z „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów”
Działania rozpoznawcze w razie potrzeby mogą zostać wzmocnione innymi członkami grupy ratowniczej w zależności od rodzaju i wielkości zdarzenia;
 - 4 strażaków ratowników operatorów urządzeń lokalizacyjnych ze sprzętem lokalizacyjnym, wyznaczonych z SGPR zgodnie z „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów”;
 - 4 strażaków ratowników sgpr ratowników medycznych, wyznaczonych ze wszystkich SGPR w tym 1 lekarz;
 - 6 strażaków starszych ratowników sgpr, wyznaczonych zgodnie z „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów”;
 - 6 strażaków ratowników sgpr, wyznaczonych zgodnie z „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów”;
 - 2 oficerów ds. bezpieczeństwa budowli i Haz Mat, wyznaczonych ze wszystkich SGPR;
 - 4 strażaków ratowników przewodników z psami ratowniczymi, wyznaczonych ze wszystkich SGPR.

Tabela nr 2 Schemat organizacyjno-etatowy SGPR USAR Poland w wariancie średnim

Zespół	Funkcja	Wymagane kwalifikacje	Stan etatowy	Stan etatowy zespołu
Dowodzenia	Dowódca grupy	strażak ratownik dowódca grupy	1	6
	Z-ca dowódcy grupy		1	
	Oficer łącznikowy	strażak ratownik oficer łącznikowy	2	
	Oficer bezpieczeństwa grupy	strażak starszy ratownik oficer bezpieczeństwa	1	
	Koordynator medyczny/lekarz grupy.	strażak ratownik sgpr ratownik medyczny/lekarz	1	
Logistyczny	Dowódca zespołu logistyki	strażak starszy ratownik sgpr	1	3
	Logistyk	strażak ratownik sgpr	2	
Operacyjny	Dowódca zespołu operacyjnego	strażak starszy ratownik sgpr	1	30
	Z-ca dowódcy zespołu operacyjnego	strażak starszy ratownik sgpr	1	
	Rekonesans	strażak starszy ratownik sgpr	2	
	Operator urządzeń lokalizacyjnych	strażak ratownik operator urządzeń lokalizacyjnych	4	
	Lekarz/ Ratownik medyczny/	Lekarz/ strażak ratownik sgpr ratownik medyczny	4	
	Ratownik	strażak starszy ratownik sgpr	6	
	Ratownik	strażak ratownik sgpr	6	
	Oficer ds. bezpieczeństwa budowli i Haz Mat	strażak ratownik oficer ds. bezpieczeństwa budowli	2	
Przewodnik psa ratowniczego	strażak ratownik przewodnik psa ratowniczego z psem z ważną specjalnością gruzowiskową	4		

3. Siedemdziesięciosześcioosobowa grupa ciężka tworzona jest w następującej konfiguracji.
- a. Dziesięcioosobowy zespół dowodzenia:
- dowódca grupy, z-ca dowódcy grupy wyznaczeni z KG PSP;
 - 4 oficerów łącznikowych wyznaczonych z KG PSP lub SGPR;
 - 2 oficerów bezpieczeństwa grupy wyznaczonych z KG PSP lub SGPR;
 - 1 koordynatorów medycznych/ lekarz grupy wyznaczony zgodnie z „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów”.
- b. Sześćosobowy zespół logistyki:
- dowódca zespołu i z-ca dowódcy zespołu – strażacy ratownicy sgpr z SGPR, z których będzie dysponowany sprzęt ratowniczy (Mazowsze i Małopolska);
 - 4 logistów w tym 2 strażaków ratowników sgpr z SGPR, z których będzie dysponowany sprzęt ratowniczy (Mazowsze i Małopolska) i 2 logistów strażaków ratownik sgpr z SGPR wyznaczonych zgodnie z „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów”.
- c. Sześćdziesięcioosobowy zespół operacyjny:
- 2 dowódców zespołu; 2 z-ców dowódcy zespołu – strażacy ratownicy dowódcy grupy, wyznaczeni zgodnie z harmonogramem „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów” (po 1 z każdej SGPR);
 - czteroosobowy zespół rekonesansu - strażacy starsi ratownicy sgpr, wyznaczeni z SGPR dysponującego do USAR Poland zespół operacyjny (po 1 z każdej SGPR). Działania rozpoznawcze w razie potrzeby mogą zostać wzmocnione innymi członkami grupy ratowniczej w zależności od rodzaju i wielkości zdarzenia;
 - 8 strażaków ratowników operatorów urządzeń lokalizacyjnych ze sprzętem lokalizacyjnym, wyznaczonych z SGPR zgodnie z „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów” (po 2 z każdej SGPR);
 - 12 strażaków starszych ratowników sgpr ratowników, wyznaczonych zgodnie z „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów” (po 3 z każdej SGPR);
 - 12 strażaków ratowników sgpr, wyznaczonych zgodnie z „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów” (po 3 z każdej SGPR);
 - 8 strażaków ratowników sgpr ratowników medycznych, wyznaczonych ze wszystkich SGPR, w tym 1 lekarz, (w oparciu o wszystkie SGPR i KG PSP);
 - 4 oficerów ds. bezpieczeństwa budowli i Haz Mat, wyznaczonych ze wszystkich SGPR;
 - 8 strażaków ratowników przewodników z psami ratowniczymi, wyznaczonych ze wszystkich SGPR.

Tabela nr 3 Schemat organizacyjno-etatowy SGPR USAR Poland w wariancie ciężkim.

Zespół	Funkcja	Wymagane kwalifikacje	Stan etatowy	Stan etatowy zespołu
Dowodzenia	Dowódca grupy	strażak ratownik dowódca grupy	1	10
	Z-ca dowódcy grupy		1	
	Oficer łącznikowy	strażak ratownik oficer łącznikowy	4	
	Oficer bezpieczeństwa grupy	strażak starszy ratownik oficer bezpieczeństwa	2	
	Koordinator medyczny/ Lekarz grupy	strażak ratownik sgpr ratownik medyczny/lekarz	1+1	
Logistyczny	Dowódca zespołu logistyki	strażak starszy ratownik sgpr	1	6
	Z-ca dowódcy zespołu logistyki	strażak starszy ratownik sgpr	1	
	Logistyk	strażak ratownik sgpr	4	
Operacyjny	Dowódca zespołu operacyjnego	strażak starszy ratownik sgpr	2	60
	Z-ca dowódcy zespołu operacyjnego	strażak starszy ratownik sgpr	2	
	Rekonesans	strażak starszy ratownik sgpr	4	
	Operator urządzeń lokalizacyjnych	strażak ratownik operator urządzeń lokalizacyjnych	8	
	Ratownik	strażak starszy ratownik sgpr	12	
	Ratownik	strażak ratownik sgpr	12	
	Ratownik medyczny/lekarz	strażak ratownik sgpr ratownik medyczny/lekarz	7+1	
	Oficer ds. bezpieczeństwa budowli i Haz Mat	strażak ratownik oficer ds. bezpieczeństwa budowli	4	
	Przewodnik psa ratowniczego	strażak ratownik przewodnik psa ratowniczego z psem z ważną specjalnością gruzowiskową	8	

Uwaga; W zależności od rozpoznania sytuacji w miejscu zdarzenia skład i konfiguracja grupy może zostać dostosowana do zdiagnozowanych potrzeb.

4. Postanowienia ogólne w zakresie konfiguracji i dysponowania USAR Poland w wariantach średnim i ciężkim.
- a. Sprzęt USAR Poland, zgodnie z załącznikiem nr 7 jest konfigurowany w oparciu o kontenery ze sprzętem znajdujące się w SGPR Małopolska i Mazowsze, brakujący sprzęt zapewniają SGPR, które zostają zadysponowane do składu poszczególnych zespołów, będących w stanie gotowości operacyjnej.
 - b. W przypadku lotniczego transportu USAR Poland całość sprzętu musi być spakowana w skrzynie transportowe, zgodnie z wymogami ICAO. Skrzynie muszą być trwale oznakowane zgodnie z zasadami opisanymi w załączniku nr 10.
 - c. Każda SGPR, która deleguje swój sprzęt do działań przygotowuje tzw. Shipper Declaration. Za jego przygotowanie i zatwierdzenie odpowiadają upoważnione osoby z danej SGPR, posiadające stosowne przeszkolenie.
 - d. Środki finansowe na działania USAR Poland poza granicami kraju zabezpiecza KG PSP w ramach kwot, ujętych w planie wydatków na dany rok budżetowy lub inny ustalony sposób.
 - e. Żywność dla działań USAR Poland poza granicami kraju zostanie zabezpieczona przez KG PSP z zapasów racji żywnościowych KG PSP lub ze środków finansowych KG PSP przeznaczonych na zakup żywności poza granicami kraju. Podczas działania USAR Poland w wariantach ciężkim poza granicami kraju grupa musi być wyposażona w żywność na 10 dni, a w wariantach średnim na 7 dni i wodę pitną na minimum trzy dni oraz możliwość oczyszczenia wody przez 10 dni w wariantach ciężkim lub 7 dni w wariantach średnim.
 - f. Znakiem identyfikacyjnym USAR Poland jest emblemat wykonany zgodnie z wzorem przedstawionym w załączniku nr 11.
 - g. W celu zabezpieczenia możliwości szybkiego zadysponowania USAR Poland do działań poza granicami kraju Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej w grudniu każdego roku ustala na rok następny plan najbardziej prawdopodobnego dysponowania USAR Poland. Przy konfigurowaniu średniej grupy do działań poza granicami kraju - MUSAR, grupę konfiguruje się w oparciu o 2 SGPR wyznaczone „Planem najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów”, w taki sposób, że:
 - z danej SGPR należy zadysponować minimum:
 - o dowódcę zespołu operacyjnego,
 - o strażaka ratownika do rekonesansu,
 - o 6 strażaków ratowników sgpr lub starszych strażaków ratowników sgpr,
 - o 2 strażaków ratowników operatorów urządzeń lokalizacyjnych,
 - zespół logistyki w dwuosobowym składzie dysponowany jest z SGPR, z której będzie dysponowany sprzęt ratowniczy (Mazowsze lub Małopolska) oraz dodatkowo strażak ratownik sgpr z danej SGPR pozostającej w dyżurze;
 - strażacy przewodnicy psów ratowniczych dysponowani są w oparciu o wszystkie SGPR;
 - zespół dowodzenia dysponowany jest w taki sposób, że:
 - o dowódca i zastępca dowódcy MUSAR dysponowany jest z KG PSP;

- 2 oficerów łącznikowych dysponowanych jest z KG PSP i/lub ze wszystkich SGPR;
 - 2 oficerów bezpieczeństwa grupy ze wszystkich SGPR;
 - koordynator medyczny i lekarz grupy zgodnie wyznaczonymi osobami do pełnienia tych funkcji odrębnymi decyzjami;
 - 2 oficerów ds. bezpieczeństwa budowli dysponowanych jest ze wszystkich SGPR.
- h. Przy konfigurowaniu grupy ciężkiej – HUSAR konfiguruje się grupę w oparciu o 4 SGPR, wyznaczone Planem „najbardziej prawdopodobnego dysponowania modułów” oraz z KG PSP w zakresie zespołu dowodzenia – dowódcy i zastępcy oraz oficerów łącznikowych i lekarza grupy. Pozostałe zasady konfiguracji zespołów operacyjnych i logistyki oraz poszukiwawczych pozostają bez zmian.
- i. Zabezpieczenie transportu do macierzystej jednostki dla strażaków ratowników, którzy nie przeszli screeningu medycznego / psychologicznego lub z innych powodów zostali wycofani z udziału w misji, jest zadaniem KCKRiOL.

5.2 Alarmowanie i dysponowanie SGPR tworzącej USAR Poland do działań poza granicami kraju

1. W przypadku wystąpienia zdarzenia wymagającego wykorzystania USAR Poland poza terenem kraju dla zespołów, o których mowa w części 5.1, pkt 4.g, tworzących USAR Poland, ogłaszany jest standard gotowości operacyjnej USAR Poland. Przy ogłaszaniu standardu gotowości należy określić sposób transportu grupy do rejonu zdarzenia. Podstawowe rejony działania grupy to:
 - a. Europa;
 - b. Azja;
 - c. Afryka;
 - d. inne rejony.
2. Gotowość do wyjazdu z jednostki macierzystej w rejon koncentracji - **do 360 minut.**
 - a. Na przyjęty czas osiągnięcia gotowości operacyjnej przez USAR Poland 360 minut składa się czas niezbędny na:
 - zaalarmowanie i dojazd do jednostki ratowników USAR Poland;
 - przygotowanie i załadunek sprzętu na samochody.*)

*)pojazdy zabezpiecza jednostka organizacyjna tworząca SGPR.

5.3 Zadania zespołów USAR Poland

Zadania poszczególnych zespołów USAR Poland zawiera załącznik nr 12.

5.4 Szkolenia ratowników USAR Poland i kwalifikacje ratowników

Wymogi szkoleniowe dla ratowników USAR Poland określa tabela nr 2 załącznika nr 6. Standard kwalifikacji ratowników SGPR tworzącej USAR Poland określa tabela nr 2 i 3.

5.5 Transport USAR Poland

1. Transport zadysponowanych zespołów USAR Poland
 - a. do wyznaczonego rejonu koncentracji – samochodowy;
 - b. do rejonu działań – lotniczy.*)
- *) transport lotniczy organizuje KG PSP.

5.6 Fazy działań USAR Poland

W czasie działań USAR Poland wyróżnia się następujące fazy:

1. Gotowość – jest to okres pomiędzy reagowaniem na zdarzenie, w czasie którego omawiane są wnioski wyciągnięte z wcześniejszych doświadczeń i w efekcie do procedur operacyjnych są wprowadzane stosowne poprawki i ulepszenia, przeprowadzane są szkolenia, doposażenie w sprzęt oraz ma miejsce planowanie dotyczące reagowania w przyszłości, itp.;
2. Mobilizacja – obejmuje czynności wymagane natychmiast po otrzymaniu informacji o wystąpieniu katastrofy oraz konieczności przygotowania grupy USAR Poland do udzielenia pomocy.
3. Działanie – obejmuje wszystkie podejmowane czynności i wykonywane przez USAR Poland działania w czasie od przybycia na miejsce zdarzenia (do RDC) aż do czasu, gdy zostaje wydane grupie polecenie zakończenia tych działań;
4. Demobilizacja – obejmuje działania prowadzone w czasie, gdy USAR Poland zostaje polecone zaprzestanie działań i gdy rozpoczyna się jego wycofywanie, zespoły koordynują swój wyjazd ze sztabem akcji poprzez OSOCC i wyjeżdżają z kraju dotkniętego katastrofą poprzez RDC;
5. Po misji – obejmuje działania prowadzone w czasie, gdy zespoły USAR Poland powróciły do jednostek macierzystych i gdy zobowiązane są przygotować i złożyć raport z działań. Ponadto jest to faza, gdy dowódca USAR Poland zobowiązany jest zorganizować spotkanie podsumowujące działania grupy, w celu zwiększenia ich ogólnej skuteczności i wydajności reagowania w sytuacji przyszłych zdarzeń. W tej fazie dokonywany jest także przegląd i konserwacja sprzętu oraz ewentualne odtworzenia zużytych elementów.

5.7 Medyczne aspekty działań USAR Poland

Zadania strażaków ratowników ratowników medycznych opisuje załącznik nr 12 ustęp 5.

5.8 Bezpieczeństwo i ochrona USAR Poland

Zadania dowódcy USAR Poland oraz oficera bezpieczeństwa grupy opisuje załącznik nr 12, ustęp 6.

5.9 Łączność USAR Poland

1. Tryby łączności.
 - a. Telefon satelitarny.
 - b. Radiotelefon VHF.
 - c. Dostęp do Internetu.
 - d. Telefony komórkowe.
2. Zasady organizacji łączności i prowadzenia korespondencji.
 - a. Stosować przydzielone sygnały - kryptonimy.
 - b. Stosować alfabet fonetyczny (załącznik nr 13).
 - c. Zabezpieczyć możliwość porozumienia się z zespołem za pomocą posiadanych dostępnych środków łączności.
 - d. Zabezpieczyć możliwość porozumienia się z innymi uczestnikami działań ratowniczych w kraju dotkniętym katastrofą.
 - e. Zabezpieczyć możliwość porozumienia się na poziomie międzynarodowym, tj. z kraju dotkniętego katastrofą do kraju ojczystego.
 - f. Zabezpieczyć dostęp do polowej łączności internetowej.
 - g. Zabezpieczyć możliwość programowania częstotliwości radiowych VHF.
 - h. Sprawdzić kompatybilność z miejscowymi systemami sprzętu VHF i UHF.
 - i. Do chwili przydzielenia przez LEMA lub OSOCC pasma częstotliwości, używać wewnętrznych częstotliwości radiowych. Przeprogramować sprzęt radiowy VHF na przydzielone częstotliwości.
 - j. Dopilnować, by cały czas utrzymywać kontakt z BoO.
 - k. Wykorzystywać komunikację radiową, tylko do operacji o zasadniczym znaczeniu lub komunikacji w nagłych wypadkach.
3. Zasady wykorzystania platformy V OSOCC w działaniach – zadania oficera łącznikowego.
 - a. Wypełnić i złożyć poprzez V OSOCC „Arkusze danych o GPR” (druk F).
 - b. Sprawdzać V OSOCC tak często, jak to możliwe w celu uzyskiwania aktualnych informacji.
 - c. Przekazywać do V OSOCC informacje o planowanym czasie przylotu, punkcie wjazdu do kraju dotkniętego katastrofą i potrzebach wsparcia logistycznego z chwilą przybycia.
 - d. Przygotować wydruk „Arkusze danych o SGPR” (druk F) w celu złożenia go w RDC i w OSOCC, z chwilą przybycia do kraju dotkniętego katastrofą.

5.10 Baza operacji USAR Poland

1. Założenia ogólne.
 - a. Za wyznaczenie spośród potencjalnych terenów zgłoszonych przez LEMA lub OSOCC właściwego miejsca do budowy BoO, odpowiedzialność ponosi Dowódca USAR Poland.

- b. Sztab LEMA lub OSOCC może obarczyć USAR Poland zadaniem określenia potencjalnych lokalizacji BoO dla przybywających grup zagranicznych.
 - c. BoO służy USAR Poland za siedzibę główną, węzeł komunikacyjny, miejsce snu/odpoczynku/spożywania posiłków, magazyn sprzętu i schronienie przed oddziaływaniem warunków atmosferycznych.
 - d. Zalecenia organizacji bazy operacji przedstawia załącznik nr 14.
2. Gotowość.
- a. USAR Poland musi posiadać wystarczające wsparcie logistyczne, sprzęt i personel do stworzenia i utrzymywania BoO na czas trwania misji, co obejmuje następujące elementy:
 - odpowiednie schronienie na wypadek utrzymującej się złej pogody;
 - zabezpieczenie elektryczności i oświetlenia;
 - zaplecze sanitarne i higieniczne dla zespołu na czas misji;
 - wystarczająca ilość pożywienia i wody;
 - wystarczające i odpowiednie zaplecze medyczne (skonfigurowane odpowiednio do liczebności grupy, długości trwania misji oraz parametrów katastrofy, czyli liczby poszkodowanych i ofiar śmiertelnych, skali zniszczeń, powierzchni objętej katastrofą);
 - przechowywanie sprzętu w odpowiednich warunkach;
 - sprzęt łączności;
 - teren odpoczynku i rekreacji dla psów ratowniczych;
 - transport.
 - b. USAR Poland powinien dysponować wcześniej zaplanowaną i przećwiczoną metodą budowy BoO.
3. Mobilizacja.
- a. Wyposażenie składające się na BoO powinno być możliwie lekkie i skonfigurowane, tak aby łatwo dawało się spakować na czas transportu.
 - b. Należy dysponować szczegółowym spisem wyposażenia BoO, co pomoże w procesie transportu i przekraczania granic innych państw: tranzytowych i dotkniętych katastrofą.
4. Działania.
- c. Wybierając teren pod BoO, Dowódca USAR Poland powinien brać pod uwagę:
 - lokalizacje wskazane przez OSOCC oraz LEMA;
 - obszary o odpowiedniej wielkości (50 x 50 m);
 - poziom bezpieczeństwa zaproponowanych lokalizacji;
 - bliskość OSOCC i terenu działań ratowniczych;
 - łatwy dostęp dla środków transportu;
 - względy środowiskowe (twarde podłoże, dobry drenaż, itp.);
 - bliskość logistyki i zasobów wsparcia;

- BoO powinna zostać usytuowana w terenie, który nie będzie wpływał negatywnie na łączność (głównie satelitą);
- możliwość wyznaczenia w obrębie BoO miejsc dla:
 - o dowództwa;
 - o składowania i utrzymywania sprzętu;
 - o zaplecza medycznego;
 - o centrum łączności;
 - o przygotowywania i wydawania żywności;
 - o zakwaterowania ratowników;
 - o węzła sanitarnego i zaplecza higienicznego;
 - o psów ratowniczych;
 - o parkingu samochodowego;
 - o przeprowadzania odpraw.

5. Demobilizacja.

Teren BoO należy przywrócić, na ile to możliwe, do jego stanu pierwotnego.

5.11 Działania po misji USAR Poland

1. Odprawa dla wszystkich uczestników misji bezpośrednio po powrocie do kraju obejmująca:
 - a. odprawę operacyjną (wyłącznie z udziałem strażaków ratowników uczestniczących w misji);
 - b. spotkanie oficjalne z przedstawicielami kierownictwa PSP i przedstawicielami władz kraju;
 - c. debriefing, spotkanie z psychologami;
 - d. wypoczynek w dobrych warunkach socjalnych umożliwiających niezbędną regenerację, który zapewnią KG PSP.
2. W drugim/trzecim tygodniu po powrocie z misji spotkanie zespołu dowodzenia, dowódców zespołu operacyjnego i logistyki oraz psychologów współpracujących z poszczególnymi grupami, z których strażacy ratownicy uczestniczyli w misji, którego celem jest analiza przebiegu misji, pod kątem sytuacji trudnych związanych z „czynnikiem ludzkim” oraz wypracowanie wniosków i rekomendacji.
3. W okresie do 30 dni po powrocie do kraju strażacy ratownicy powinni wykonać badania ogólne oraz badania dodatkowe zgodnie z zaleceniami lekarzy medycyny pracy.
4. Miesiąc po powrocie do kraju należy przeprowadzić ocenę psychologiczną poszczególnych uczestników misji. Psycholodzy współpracujących z poszczególnymi grupami oceniają czy i jaki wpływ na funkcjonowanie ratowników miał ostatni wyjazd na misję USAR oraz określają ich zdolności do pełnienia służby poza granicami kraju.

5. W razie potrzeby organizacja profesjonalnej pomocy przez psychologów współpracujących z poszczególnymi grupami.
6. W okresie do 30 dni po powrocie do kraju należy wykonać psom ratowniczym kontrolne badania weterynaryjne.

Część 6.

Spis załączników

Załącznik nr 1	Wykaz przepisów związanych z działaniami poszukiwawczo-ratowniczymi
Załącznik nr 2	Słownik skrótów stosowanych w zasadach
Załącznik nr 3	Zestawienie minimalnego wyposażenia w sprzęt i środki techniczne do działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie podstawowych czynności ratowniczych
Załącznik nr 4	Plan rozwoju sieci jednostek przygotowanych do działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie podstawowych czynności ratowniczych
Załącznik nr 5	Szczegółowe zadania SGPR i zasady współdziałania
Załącznik nr 6	Zasady organizacji szkoleń z zakresu działań poszukiwawczo-ratowniczych.
Załącznik nr 7	Zestawienie minimalnego wyposażenia w sprzęt, pojazdy i środki techniczne do działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie specjalistycznych czynności ratowniczych
Załącznik nr 8	Plan rozwoju sieci jednostek przygotowanych do działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie specjalistycznych czynności ratowniczych
Załącznik nr 9	Psy ratownicze w Państwowej Straży Pożarnej
Załącznik nr 10	System oznakowania skrzyń transportowych USAR Poland
Załącznik nr 11	System oznakowania USAR Poland
Załącznik nr 12	Zadania zespołów USAR Poland
Załącznik nr 13	Alfabet fonetyczny
Załącznik nr 14	Zalecenia organizacji bazy operacji
Załącznik nr 15	Zasady znakowania terenu oraz orientacji i znakowania obiektów wg INSARAG.
Załącznik nr 16	Zasady sygnalizacji wg INSARAG stosowane podczas działań poza granicami kraju
Załącznik nr 17	Testy Campbella i Volharda Pat
Załącznik nr 18	Wyposażenie komponentu sztabowego zespołu dowodzenia USAR Poland

Wykaz przepisów związanych z działaniami poszukiwawczo-ratowniczymi

1. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 lutego 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego (Dz. U. z 2011 r. Nr 46 poz. 239).
2. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowych zasad wyposażenia jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2014 poz. 1793).
3. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie zwierząt wykorzystywanych w akcjach ratowniczych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1444).
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 września 2008 r. w sprawie szczególnych warunków bezpieczeństwa i higieny służby strażaków Państwowej Straży pożarnej (Dz. U. z 2008. Nr 180 poz. 1115).
5. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane. (Dz. U. 1994 r. Nr 89 poz. 414 z późn. zm.).
6. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. nr 98 poz. 602 z późn. zm.).

Słownik skrótów stosowanych w zasadach

1. **BoO** - *ang. Base of Operations* – baza operacyjna.
2. **FCI** - *fr. Fédération Cynologique Internationale* - Międzynarodowa Federacja Kynologiczna.
3. **GOPR** – Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe.
4. **GPS** – *ang. Global Positioning System* – system nawigacji satelitarnej.
5. **Hazmat** - *ang. Hazardous Materials* – materiały niebezpieczne
6. **HUSAR – Heavy USAR** - *ang. Heavy Urban Search and Rescue* - Ciężka Grupa Poszukiwawczo-Ratownicza do działań na terenach zurbanizowanych.
7. **ICAO** – *ang. International Civil Aviation Organisation* - Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.
8. **INSARAG** – *ang. International Search and Rescue Advisory Group* - Międzynarodowa Grupa Doradcza ds. Poszukiwania i Ratownictwa.
9. **JRG** – Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza.
10. **KCKRIOL** – Krajowe Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności.
11. **KDR** – Kierujący Działaniami Ratowniczymi.
12. **KG PSP** – Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej.
13. **KM/KP PSP** – Komenda Miejska/Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej.
14. **ksrg** – krajowy system ratowniczo-gaśniczy.
15. **KW PSP** – Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej.
16. **LEMA** – *ang. Local Emergency Management Authority* – lokalne struktury zarządzania w sytuacjach kryzysowych.
17. **MSWiA** – Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji
18. **MUSAR – Medium USAR** – Średnia Grupa Poszukiwawczo-Ratownicza do działań na terenach zurbanizowanych.
19. **OSOCC** – *ang. On Site Operational Coordination Center* – Centrum koordynacji działań na miejscu klęski żywiołowej.
20. **OSP** – Ochotnicza Straż Pożarna.
21. **PPE** – *ang. personal protective equipment* - środki ochrony osobistej.
22. **RDC** – *ang. Reception and Departure Center* - Centrum Recepcyjne sił przybywających i opuszczających kraj dotknięty katastrofą.
23. **SA PSP** – Szkoła Aspirantów Państwowej Straży Pożarnej.
24. **GPR** - Specjalistyczna Grupa Poszukiwawczo-Ratownicza przeznaczona w ramach Centralnego Odvodu Operacyjnego do działań na terenie kraju.
25. **SKKM/SKKP** - stanowisko kierowania komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej.
26. **TOPR** - Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe.
27. **USAR Poland** - Grupa Poszukiwawczo-Ratownicza utworzona do działań poza granicami kraju.
28. **V OSOCC** – *ang. Virtual OSOCC* – wirtualna platforma Centrum koordynacji akcji na miejscu klęski żywiołowej, służąca do wymiany informacji, raportów, map, itp. on-line dotyczących poważnych katastrof.

29. ZSP – Zakładowa Straż Pożarna.

30. ZSR – Zakładowa Służba Ratownicza.

**Zestawienie i minimalny normatyw wyposażenia w sprzęt i środki techniczne
do działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie podstawowych czynności
ratowniczych**

L.p.	Nazwa wyposażenia	J.m.	Liczba, wielkość, typ
1	2	3	4
1	Ściągacz linowy (przeciągarka ręczna) o sile uciągu mim. 800 kg wraz z-** liną min. 20 mb.	kpl.	1
2	Podręczny sprzęt burzący pomocniczy: wielofunkcyjne narzędzie ratownicze (łom wielofunkcyjny), łom prosty o długości 130 cm ,młot ręczny 5 kg, siekiera 1,5 kg, szpadel, szufla, kilof, przecinak ręczny, przebijak ręczny.	kpl.	1
3	Nożyce do cięcia prętów i drutu o średnicy min. 10 mm.	szt.	1
4	Piła ręczna do metalu wraz z zapasowymi brzeszczotami.	kpl.	1
5	Pilarka łańcuchowa do drewna z prowadnicą o długości min. 370 mm o napędzie spalinowym, wraz z zapasową prowadnicą i łańcuchem	szt.	1
6	Piła tarczowa do stali i betonu o napędzie spalinowym wraz z zapasowymi tarczami ściernymi (stal, beton – min. po 3 szt.) i ratowniczymi (min. 1 szt.) Średnica tarczy min. 350 mm.	kpl.	1
7	Agregat prądotwórczy o napędzie spalinowym i mocy dostosowanej do posiadanego sprzętu. min. 2 kVA jednofazowy	kpl.	1
8	Przedłużacz elektryczny 230 V o długości min 20 m.	szt.	1
9	Przenośny zestaw oświetleniowy na statywie z reflektorami o łącznej wielkości strumienia świetlnego min. 10 000 lm	kpl.	1
10	Rozpieracz ramieniowy z akcesoriami (2 zamki łańcuchowe. 2 łańcuchy z hakami). ***	szt.	1
11	Hydrauliczne nożyce do cięcia. ***	kpl.	1
12	Cylindry rozpierające z zestawem końcówek wymiennych (krzyżowe, klinowa, stożkowa) o różnych długościach.	kpl.	2 (o różnej długości)
13	Agregat zasilający do narzędzi hydraulicznych o modelu pracy min. ATO (praca na przemienna urządzeń)	szt.	1
14	Zestaw węży hydraulicznych o długości min. 5 m.	kpl.	2
15	Wysokociśnieniowe poduszki pneumatyczne do podnoszenia o nośności od 50 kN do 300 kN.**	szt.	2 (o różnej nośności)
16	Osprzęt do zasilania z butli sprężonego powietrza wysokociśnieniowych poduszek pneumatycznych.**	kpl.	1
17	Butla na sprężone powietrze do poduszek pneumatycznych o pojemności min. 6 dm ³ **.	szt.	1
18	Megafon ręczny.	szt.	1
19	Zestaw przyrządów umożliwiających pomiar: stężeń wybuchowych, tlenu, tlenku węgla i siarkowodoru i CO ₂ *	kpl.	1
20	Urządzenie wykrywające promieniowanie jonizujące **.	szt.	1

Uwagi:

- * - dopuszcza się przyrządy wielofunkcyjne.
- ** - dla OSP sprzęt zalecany.
- *** - dopuszcza się zestaw typu kombi.

Plan rozwoju sieci jednostek przygotowanych do działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie podstawowych czynności ratowniczych stanowi przedstawiona poniżej tabela.

Lp.	Numer jednostki (wg SWD-ST)	Województwo	Powiat/Miasto	Gmina	Nazwa jednostki	Rodzaj jednostki	Właczona do KSRG (tak/nie)	W obszarze dojazdu najbliższej JRG w ciągu 15 minut	Jednostka miary				Braki wyposażenie wspólne		Uwagi		
									wodne	wysokościowe	chemiczno-ekologiczne	poszukiwawczo-ratownicze	techniczne	Braki		Ilość	
Wykaz jednostek krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego przewidzianych do realizacji zadań wynikających z podstawowego zakresu ratownictwa specjalistycznego na terenie województwa wraz z BRAKAMI sprzętówymi w stosunku do normatywu przedstawionego w zasadach organizacji poszczególnych rodzajów ratownictwa specjalistycznego									Minimum wynikające z "Zasad..."		Wypozaże0 wspólne		Zestaw PSP R1		Braki	Ilość	
									rodzaj ratownictwa, który jednostka będzie realizować				-		kpl.		

Specjalizacja poszukiwawczo-ratownicza		Ilość	
Braki	ścigacz linowy (preciagarka ręczna) wraz z linkami	1	kpl.
Ilość	Podręczny sprzęt burzący pomocniczy: wielofunkcyjny, łom prosty o długości 130 cm, łomot ręczny 5 kg, siekiera 1,5 kg, szpadel, szufla, kilof, przecinak ręczny, przebijak ręczny.	1	kpl.
Ilość	nożyce do cięcia prętów i drutu o średnicy min. 10 mm	1	szt.
Braki	Piła ręczna do metalu wraz z zapasowymi brzeszczotami.	1	kpl.
Ilość	Piła tarczowa do drewna o napędzie spalnym.	1	kpl.
Braki	Piła tarczowa do stali i betonu o napędzie spalnym z zapasowymi tarczami.	1	kpl.
Ilość	Agregat prądotwórczy o napędzie spalnym mocy dostosowanej do posiadanego sprzętu.	1	kpl.
Braki	Przedłużacz elektryczny 230 V o długości min 20 m.	1	szt.
Ilość	Zestaw oświetleniowy umożliwiający efektywne oświetlenie miejsca akcji	1	kpl.
Braki	Rozpracz ramieniowy z akcesoriami (2 zamki łabcuchowe, 2 łabcuchy z hakami).	1	szt.
Ilość	Hydrauliczne nożyce do cięcia	1	kpl.
Braki	Cylindry rozprężające z zestawem końcówek wymiennych (krzyżowe, klinowa, stożkowa) o różnych długościach.	1	kpl.
Ilość	Agregat zasilający do narzędzi hydraulicznych o modelu pracy min. ATO o masie do 20 kg.	1	kpl.
Ilość	Zestaw węży hydraulicznych o długości min. 5 m.	1	szt.
Braki	Poduszki pneumatyczne do podnoszenia wyskoków do 50 kN do 300 kN.	1	szt.
Ilość	Op sprzęt do zasilania z bułi sprężonego powietrza wyskoków do podnoszenia pneumatycznych.	1	szt.
Braki	Bufla na sprężone powietrze do poduszek pneumatycznych o pojemności min. 6 dur.	1	szt.
Ilość	Ilość	1	szt.
Braki	Megafon ręczny.	1	szt.
Ilość	Zestaw przyrządów umożliwiających pomiar: stężen wzbuchowych, tlenu, tlenu węgla i siarkowodoru.	1	szt.
Braki	Urządzenie wykrywające promieniowanie jonizujące.	1	szt.
Braki	Ilość	1	szt.
* - dopuszcza się przyrządy wielofunkcyjne			
** - dla jednostek OSP sprzęt zalecany			

Szczegółowe zadania SGPR i zasady współdziałania

1. Bezpośrednio po przybyciu SGPR lub części SGPR na teren akcji, dowódca grupy lub zastępca dowódcy zgłasza się w sztabie akcji i informuje o ilości przybyłych sił i środków SGPR, w tym o liczbie psów oraz rodzaju i liczbie technicznych urządzeń lokalizacyjnych, jak również o dodatkowym wyposażeniu specjalistycznym. Określa także ilość czasu niezbędną dla SGPR do chwili osiągnięcia pełnej gotowości wejścia do działań. Czas przygotowania do działań uzależniony jest od czasu trwania transportu, przebytej odległości oraz warunków atmosferycznych, a co za tym idzie od kondycji psychofizycznej ratowników oraz psów w chwili przybycia na miejsce zdarzenia.
2. Jeżeli pododdział SGPR przybył na miejsce zdarzenia równocześnie z pierwszym rzutem sił ratowniczych lub niewiele później, to po ocenie stabilności konstrukcji i przed rozpoczęciem technicznych czynności poszukiwawczych i ratowniczych, psy powinny być wprowadzone na gruzowisko jak najwcześniej, bezpośrednio po zlikwidowaniu występujących zagrożeń wtórnych (tj. pożary, wypływ gazu z uszkodzonej instalacji, instalacja elektryczna pod napięciem itp.).
3. Bezpośrednio po przybyciu SGPR i zgłoszeniu tego faktu w sztabie lub KDR, należy wyznaczyć, w porozumieniu z kierownictwem akcji, miejsce rozlokowania SGPR.
4. SGPR tworzy odpowiednie warunki prowadzenia akcji ratowania poszkodowanych, ustalając ich lokalizację, stan, sposoby dotarcia do nich itp. poprzez następujące zadania:
 - 4.1 Rozpoznanie sytuacji na miejscu zdarzenia przez SGPR co oznacza:
 - 4.1.1 rozpoznanie za pomocą własnych zmysłów oraz w oparciu o własne doświadczenie i przez wywiad z innymi służbami, świadkami i mieszkańcami itp.;
 - 4.1.2 rozpoznanie wstępne: rozmiar zdarzenia, topografia, struktura zabudowy i obiektów budowlanych, systemy komunikacyjne, infrastruktura, itp.;
 - 4.1.3 rozpoznanie właściwe: osoby zaginione, zasięg zniszczeń, ich rodzaj oraz skutki, występowanie dodatkowych zagrożeń, potrzeby związane z akcją ratowniczą, dotychczasowe działania ratownicze i poszukiwawcze, określenie zadań priorytetowych i bieżących.
 - 4.2 Dokumentowanie i meldowanie o wynikach rozpoznania do sztabu akcji lub bezpośrednio do KDR.
 - 4.3 Współpracę – organizowanie współpracy, ze sztabem akcji, KDR, jednostkami PSP, innymi jednostkami poszukiwawczymi oraz innym służbami i organizacjami.
 - 4.4 Doradztwo – doradzanie KDR i jednostkom ratowniczym w zakresie prowadzenia akcji, a w szczególności czynności poszukiwania i ratownictwa.
 - 4.5 Decydowanie – o wielkości sił i środków (własnych i innych) do zastosowania w działaniach poszukiwawczych i o przyjętej taktyce poszukiwawczej.
 - 4.6 Opis sytuacji i aktualizowanie opisu na bieżąco (plan sytuacyjny, karta manipulacyjna) oraz przedstawienie opisu sytuacji KDR.

- 4.7 Oznakowywanie i dokumentowanie stref przeszukanych (zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 15) oraz składanie raportów KDR.
- 4.8 Lokalizację osób zasypanych z wykorzystaniem w tym celu psów ratowniczych oraz technicznych urządzeń lokalizacyjnych, co oznacza:
 - 4.8.1 ustalenie wszystkich możliwych metod poszukiwania z wykorzystaniem:
 - a. ludzkich zmysłów i umiejętności (np. wzrok, słuch, wywiad);
 - b. zmysłów psów ratowniczych;
 - c. urządzeń technicznych (np. optycznych, akustycznych, radarowych).
- 4.9 Wykonywanie dostępu i dotarcie do uszkodzonych poprzez wykonywanie dojazdów, przebić i przekopów, z zastosowaniem specjalistycznego sprzętu ratowniczego oraz z zastosowaniem technik ratownictwa wysokościowego i udzielenie kwalifikowanej pierwszej pomocy (zgodnie z zapisami ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym).
- 4.10 Prowadzenie bieżącej ewidencji osób ewakuowanych i wydobytych na prośbę personelu medycznego.
- 4.11 Działania organizacyjne w rejonie zdarzenia (współpraca, pomoc, zapobieganie panice).
- 4.12 Współdziałanie przy działaniach ewakuacyjno-ratowniczych w szczególności w trudno dostępnych przestrzeniach oraz w zakresie technik wysokościowych.
- 4.13 Znakowanie przeszukanych miejsc, co oznacza:
 - 4.13.1 wykonanie wszystkich możliwych i zrozumiałych sposobów oznaczania miejsc zdarzeń różnego rodzaju (budynków, obiektów budowlanych, terenów, dużych środków transportu), zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 15;
 - 4.13.2 stałe aktualizowanie oznakowania.
- 4.14 W razie potrzeby udzielenie kwalifikowanej pierwszej pomocy, w tym ewakuację i przekazanie uszkodzonych jednostkom ochrony zdrowia.
- 4.15 W przypadku niewykonywania działań poszukiwawczo-ratowniczych, SGPR wspiera inne jednostki ewakuacyjno-ratownicze podczas wykonywania ich zadań, co oznacza:
 - 4.15.1 przejęcie zadań rozpoznawczych;
 - 4.15.2 wspieranie innych jednostek ratowniczych w zależności od potrzeb i możliwości poprzez:
 - wykonywanie zadań wymagających zastosowania technik wysokościowych i wspomaganie w tym zakresie;
 - samodzielne wykonywanie ograniczonych zadań technicznych w ramach działań PSP (np. usuwanie lekkich przeszkód).
5. Zakres obowiązków i uprawnień dowódcy Specjalistycznej Grupy Poszukiwawczo-Ratowniczej na miejscu akcji:
 - 5.1 bezpośrednim przełożonym SGPR na miejscu akcji jest dowódca Grupy. Podczas akcji dowódca SGPR podlega KDR;
 - 5.2 dowódca SGPR decyduje jakie działania poszukiwawczo-ratownicze należy podjąć w obszarze zniszczeń, określa priorytety, zasady oraz warunki prowadzenia działań;
 - 5.3 w przypadku wspomagania przez SGPR działań organizowanych i prowadzonych przez inne służby, SGPR podporządkowuje się KDR z ramienia tych służb, np.;

- 5.3.1. w działaniach poszukiwawczych w terenie, w tym na akwenach – dowódcy z ramienia Policji;
- 5.3.2 w działaniach na terenach kopalni – Kierownikowi Ruchu Zakładu Górniczego;
- 5.3.3 w działaniach poszukiwawczych w górach i na lawinisku – dowódcy z ramienia Ratownictwa Górskiego GOPR i TOPR.
- 5.4 Kierujący Działaniem Ratowniczym wydaje polecenia dowódcy Specjalistycznej Grupy Poszukiwawczo-Ratowniczej, który decyduje, w jaki sposób Grupa lub podzespoły SGPR mają wykonać wyznaczone zadanie.
- 5.5 Dowódca SGPR w celu efektywnego wykonania postawionych przed Grupą zadań, ma prawo:
 - 5.5.1 podzielić wyznaczony obszar poszukiwań na mniejsze sektory i określić kolejność przeszukiwania poszczególnych sektorów;
 - 5.5.2 określić sposoby i kolejność stosowanych metod poszukiwania;
 - 5.5.3 wnioskować o dodatkowe siły i środki niezbędne do sprawnego wykonania zadania;
 - 5.5.4 zażądać usunięcia lub zabezpieczenia elementów stwarzających szczególne zagrożenie dla ratowników i psów poszukiwawczych, a także wtórnych zagrożeń;
 - 5.5.5 zażądać wyłączenia maszyn lub urządzeń na terenie działań ratowniczych i w bezpośrednim jego sąsiedztwie pod warunkiem, że nie spowoduje to wystąpienia dodatkowych zagrożeń;
 - 5.5.6 zażądać wycofania ekip ratowniczych i obserwatorów z obszaru poszukiwań na dystans, który nie będzie powodował zakłóceń w pracy psów i urządzeń technicznych;
 - 5.5.7 zażądać wstrzymania ruchu kołowego oraz pracy urządzeń i instalacji w promieniu umożliwiającym prawidłową pracę urządzeń nasłuchowych;
 - 5.5.8 wstrzymać działania poszukiwawcze SGPR w sytuacji wystąpienia zbytniego zagrożenia dla ratowników lub psów oraz w przypadku zbytniego zmęczenia psów lub ich kontuzjowania;
 - 5.5.9 na podstawie wyników działań poszukiwawczych określić priorytety oraz kolejność i sposoby dotarcia i ewakuacji;
 - 5.5.10 zastosować poszukiwania potwierdzające z wykorzystaniem drugiego i kolejnego psa;
 - 5.5.11 w konsultacji ze sztabem akcji dążyć do zapewnienia na miejscu akcji właściwej pomocy weterynaryjnej;
 - 5.5.12 doradzać kierownictwu akcji w zakresie taktyki działań i potrzeb sprzętowych.
6. Działania przygotowawcze przed wprowadzeniem zastępów poszukiwawczych w obszar poszukiwań:
 - 6.1 dowódca grupy lub dowódca zespołu operacyjnego, po przydzieleniu mu przez KDR rejonu poszukiwań, powinien przeprowadzić rozpoznanie wyznaczonego terenu, występujących zagrożeń i utrudnień, technicznych aspektów gruzowiska itp.;
 - 6.2 w przypadku, gdy rejon poszukiwań jest bardzo duży, istnieje wysokie ryzyko, że niektóre części tego rejonu zostaną pominięte i zapomniane, rejon poszukiwań należy podzielić na ponumerowane sektory. Granice pomiędzy tymi sektorami powinny być, jeżeli jest to możliwe, oparte o naturalne linie tj. ulice, chodniki, ściany domów, a w budynkach piętrowych

- poszczególne kondygnacje. Następnie każdy sektor przeszukiwany jest oddzielnie, jeden po drugim. Numerację poszczególnych sektorów należy rozpocząć od strony nawietrznej gruzowiska. Należy stosować urządzenia i oprogramowanie wspomagające działania ratownicze np. GPS i oprogramowanie do planowania przeszukań.
7. Zadania w zależności od potrzeb, charakteru zdarzenia i miejsca akcji ratowniczej SGPR realizuje całością swoich sił i środków lub poszczególnymi zespołami (podzespołami) w porozumieniu z SK KW na terenie którego ma miejsce akcja ratownicza.

ZASADY ORGANIZACJI SZKOLEŃ Z ZAKRESU DZIAŁAŃ POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYCH

I. ORGANIZACJA SZKOLEŃ

1. Szkolenie strażaków z jednostek ratowniczo-gaśniczych realizujących działania poszukiwawczo-ratownicze w zakresie podstawowym prowadzone jest przez szkoły PSP i ośrodki szkolenia w komendach wojewódzkich PSP. Szkolenie to realizowane jest w oparciu o program szkolenia w zawodzie strażak oraz program szkolenia z zakresu działań poszukiwawczo-ratowniczych realizowanych przez ksrg w zakresie podstawowym, zatwierdzony przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.
2. Szkolenie z zakresu działań poszukiwawczo – ratowniczych realizowanych przez ksrg w zakresie podstawowym jest szkoleniem doskonalącym, przeznaczonym dla strażaków jednostek ksrg, którzy ukończyli szkolenie kwalifikacyjne.
3. Szkolenia członków specjalistycznej grupy poszukiwawczo-ratowniczej (SGPR), związane są z uzyskiwaniem kwalifikacji:
 - a) strażaka ratownika dowódcy grupy;
 - b) strażaka ratownika operatora urządzeń lokalizacyjnych;
 - c) strażaka ratownika sgpr;
 - d) strażaka starszego ratownika sgpr;
 - e) strażaka ratownika przewodnika psa ratowniczego;
 - f) młodszego instruktora psów ratowniczych.Szkolenia realizowane są na podstawie programów szkolenia z zakresu działań poszukiwawczo-ratowniczych realizowanych przez ksrg, zatwierdzonych przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.
4. System szkolenia członków sgpr określa tabela nr 1.
5. Wymogi kwalifikacyjne dla uzyskania poszczególnych kwalifikacji w USAR POLAND określa tabela nr 2.

		Szkozenia wymagane dla uzyskania kwalifikacji															
Typ grupy	Wymagane kwalifikacje	Liczba ratowników o wymaganych kwalifikacjach	SPRPD i TEC	SGPR	SPRGPS	SPRLOK	SPRBE Z	SPRST AB	Szkolenie z zakresu stabilizacji naruszonych konstrukcji	Szkolenie doskonalące dla strażaków z jednostek ratowniczo-gaśniczych PSP z zakresu zarządzania stresem oraz organizacji i udzielania wsparcia psychologicznego	SPRPS Y	Szkolenie z zakresu pomocy przed weterynaryjnej	Szkolenie z zakresu techniki i taktyki poszukiwań z wykorzystaniem psów ratowniczych	Szkolenie instruktorów psów ratowniczych	Szkolenie dla hakowego - sygnalisty dla strażaków PSP	Szkolenie dla kandydatów na młodszych ratowników wysokościowych KSRG	Szkolenie młodszych ratowników wysokościowych KSRG
A	Strażak ratownik operator urządzeń lokalizacyjnych	12	+			+			Szkolenie z zakresu bezpieczeństwa działań podczas katastrof budowlanych								
B	Strażak ratownik przewodnik psa ratowniczego	6	+	+							+		+				
C	Strażak ratownik dowódca grupy	2	+	+		+											+
	Strażak ratownik operator urządzeń lokalizacyjnych	12	+			+											
	Strażak ratownik przewodnik psa ratowniczego	6	+	+													+
	Strażak ratownik sgpr	12	+	+													
	Strażak starszy ratownik sgpr	12	+	+		+											+
	Młodszy instruktor psów ratowniczych	1	+	+													

*) Szkolenie nie wymagane dla strażaków przewodników psów z OSP.

**) Szkolenie nie wymagane dla instruktorów psów ratowniczych z OSP i cywilnych.

Typ grupy	Wymagane kwalifikacje	Szkolenia wymagane dla uzyskania kwalifikacji																		
		SPRPD ! TEC	SPRGP S	SPRLOK	SPRBE Z	SPRST AB	SPRWY K	Szkolenie doskonalące dla strażaków z jednostek ratowniczo-gaśniczych PSP z zakresu zarządzania stresem oraz organizacji i udzielania pomocy przedweterynaryjnej	SPRPT P	Szkolenie dla hakowego - sygnalisty dla strażaków PSP	Szkolenie dla kandydatów na młodszych ratowników wysokościowych KSRG	OPM - Operational Management Course	CMI - Community Mechanism Induction Course	HLC - High Level Coordination Course	IMC - Information management	SEC - Security course	AMC - Assessment Mission Course			
U S A R	Strażak ratownik dowódca grupy	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+				
	Strażak ratownik oficer łącznikowy	+	+																	
	Strażak ratownik oficer bezpieczeństwa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+			
	Strażak ratownik oficer ds. bezpieczeństwa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+			

II. ZASADY UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI

1. Uzyskanie wymaganej kwalifikacji ratowniczej sgpr jest uwarunkowane ukończeniem właściwych szkoleń specjalistycznych, wymaganych dla danej kwalifikacji.
2. Szkolenie z zakresu organizacji działań poszukiwawczo – ratowniczych i technik ratowniczych w działaniach SGPR (SPRPD i TEC) jest podstawowym, obligatoryjnym szkoleniem dla wszystkich strażaków ratowników sgpr. Ukończenie tego szkolenia jest warunkiem dopuszczenia do kolejnych szkoleń.
3. O włączeniu strażaka ratownika do grupy, po ukończeniu szkolenia (SPRPD i TEC) decyduje właściwy Komendant PSP na wniosek strażaka ratownika dowódcy grupy.
4. Dowódca grupy utrzymuje właściwy stan osobowy strażaków ratowników według wymaganych dla danego poziomu gotowości kwalifikacji ratowniczych sgpr.
5. Ewidencję szkoleń specjalistycznych oraz dokumentację doskonalenia zawodowego sgpr prowadzi dowódca grupy.
6. Kwalifikacje strażaka ratownika sgpr, strażaka ratownika operatora sprzętu lokalizacyjnego, strażaka ratownika przewodnika psa ratowniczego otrzymuje się po ukończeniu szkoleń zgodnie z tabelą nr 1.
7. Kwalifikacje strażaka starszego ratownika sgpr otrzymuje się po ukończeniu wymaganych szkoleń zgodnie z tabelą nr 1 oraz po trzyletnim okresie stażu w SGPR.
8. Kwalifikacje młodszego instruktora psów ratowniczych otrzymuje się po ukończeniu wymaganych szkoleń zgodnie z tabelą nr 1. Po uzyskaniu kwalifikacji młodszego instruktora psów ratowniczych otrzymuje on „Książeczkę instruktora psów ratowniczych”, wg wzoru zawartego w części V załącznika. Książeczki wydaje i ewidencję wydanych książeczek prowadzi biuro właściwe do spraw szkolenia pożarniczego KG PSP.
9. Szkolenia dla kandydatów na młodszych ratowników wysokościowych kserg mogą być realizowane w Jednostkach Ratowniczo – Gaśniczych, w których funkcjonują SGPR utrzymujące poziom gotowości USAR Poland, według zasad określonych w „Programie szkolenia dla kandydatów na młodszych ratowników wysokościowych”.
10. Pozostałe szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego dla strażaków ratowników sgpr realizowane są zgodnie z obowiązującymi programami szkolenia w tej dziedzinie ratownictwa.
11. W szkoleniach specjalistycznych z zakresu działań poszukiwawczo-ratowniczych mogą uczestniczyć, na zasadzie dobrowolności, członkowie OSP włączonej do kserg, z grup poszukiwawczo-ratowniczych poziomu gotowości B, na podstawie skierowania na szkolenie z Zarządu Ochotniczych Straży Pożarnych RP, po spełnieniu wymagań określonych w programach szkolenia.

III. SZCZEGÓŁOWE ZASADY SZKOLENIA STRAŻAKÓW RATOWNIKÓW I RATOWNIKÓW PRZEWODNIKÓW PSÓW W PSP

1. Proces szkolenia strażaków ratowników przewodników psów w Państwowej Straży Pożarnej realizowany jest według zasad, o których mowa w § 6

rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie zwierząt wykorzystywanych w akcjach ratowniczych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1444).

2. Kandydatów na strażaków ratowników przewodników psów wybiera się spośród strażaków PSP. O kandydaturze decyduje dowódca SGPR w porozumieniu z właściwym dla kandydata Komendantem jednostki organizacyjnej PSP, po zasięgnięciu opinii instruktora psów ratowniczych, prowadzącego szkolenie psów ratowniczych SGPR. Zaleca się, aby kandydat na strażaka ratownika przewodnika psa miał ukończone szkolenie z zakresu organizacji działań poszukiwawczo-ratowniczych i technik ratowniczych w działaniach SGPR (SPRPD i TEC).
3. Proces szkolenia przewodników psów w etapie I i II, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie zwierząt wykorzystywanych w akcjach ratowniczych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1444) odbywa się według programu szkolenia przewodników psów i jest realizowany przez instruktorów psów ratowniczych.
4. Strażacy ratownicy przewodnicy psów w ramach etapu III, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie zwierząt wykorzystywanych w akcjach ratowniczych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1444) muszą obowiązkowo ukończyć szkolenie z zakresu technik i taktyki poszukiwań z wykorzystaniem psów ratowniczych (SPRPTP), przed przystąpieniem do egzaminu klasy I.
5. Proces szkolenia strażaków ratowników przewodników psów w etapie IV, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie zwierząt wykorzystywanych w akcjach ratowniczych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1444), realizowany jest według wskazań metodycznych i jest realizowany przez instruktorów psów ratowniczych.
6. Strażacy ratownicy przewodnicy psów, w przypadku przydzielenia kolejnego psa, mają uznane szkolenie z zakresu technik i taktyki poszukiwań z wykorzystaniem psów ratowniczych.
7. W szkoleniu młodszych instruktorów psów ratowniczych mogą uczestniczyć strażacy ratownicy i ratownicy przewodnicy psów ratowniczych, którzy ukończyli szkolenie przewodników psów ratowniczych, szkolenie z zakresu technik i taktyki poszukiwań z wykorzystaniem psów ratowniczych, zdali dwukrotnie egzamin terenowy klasy I oraz dwukrotnie gruzowiskowy klasy I, mają udokumentowany minimum dwuletni staż w roli przewodnika psa ratowniczego (od zdania po raz pierwszy egzaminu gruzowiskowego klasy I).
8. Dla uzyskiwania kwalifikacji „egzaminator oceniający pracę psa”, o których mowa w § 7 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie zwierząt wykorzystywanych w akcjach ratowniczych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1444), niezbędne jest:
 - posiadanie doświadczenia oraz udokumentowanej praktyki w roli instruktora (w szkoleniu psów, w ramach Związku Kynologicznego w Polsce lub jednostkach podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
 - ukończenie szkolenia dla kandydatów na instruktorów psów ratowniczych;

- uzyskanie pozytywnych ocen z praktyk polegających na przygotowaniu i ocenie testów oraz egzaminów, udokumentowanych w indywidualnej karcie realizacji praktyk;
 - zdanie egzaminu na instruktora psa ratowniczego.
9. W szkoleniu instruktorów psów ratowniczych mogą uczestniczyć osoby, które ukończyły szkolenie młodszych instruktorów psów ratowniczych lub uczestniczyły w pełnym cyklu warsztatów dla instruktorów psów ratowniczych, organizowanych przez SA PSP w Krakowie do końca 2014 roku.
 10. Zasady realizacji praktyk wraz z indywidualną kartą realizacji praktyk zawarte są w części VI niniejszego załącznika.
 12. Zasady przeprowadzania egzaminu na instruktora psów ratowniczych zawarte są w części VII niniejszego załącznika.
 13. Schemat nabywania uprawnień instruktorów psów ratowniczych zamieszczony jest w części IX niniejszego załącznika.
 14. Warunkiem utrzymania uprawnień instruktora psów ratowniczych, jest co najmniej raz na dwa lata udział w warsztatach doskonalących i unifikujących organizowanych w ramach nadzoru dydaktycznego nad szkoleniami z zakresu działań poszukiwawczo-ratowniczych przez Szkołę Aspirantów PSP w Krakowie. Warsztaty doskonaląco-unifikujące powinny być organizowane przynajmniej raz w roku.

IV. ZASADY UZNAWANIA KWALIFIKACJI NABYTYCH PRZEZ RATOWNIKÓW SGPR W LATACH UBIEGŁYCH.

1. Z chwilą wejścia w życie niniejszego załącznika „Zasad organizacji szkoleń z zakresu działań poszukiwawczo – ratowniczych” uznaje się ukończenie szkoleń specjalistycznych według poniższych zasad:
 - 1.1 Dla dowódców grupy poszukiwawczo-ratowniczej poziomu gotowości USAR POLAND, którzy mają udokumentowany minimum siedmioletni staż w grupie USAR POLAND i udział w akcjach ratowniczych lub specjalistycznych ćwiczeniach poszukiwawczo-ratowniczych poza granicami kraju spełnienie powyższych warunków jest równoważne z ukończeniem „Szkolenia z zakresu organizacji działań poszukiwawczo-ratowniczych i technik ratowniczych w działaniach SGPR”, „Szkolenia z zakresu topografii i systemu globalnej lokalizacji satelitarnej GPS”, „Szkolenia z zakresu obsługi elektronicznych urządzeń do lokalizacji osób zasypanych”, „Szkolenia z zakresu bezpieczeństwa działań podczas katastrof budowlanych”, „Szkolenia z zakresu stabilizacji naruszonych konstrukcji”, „Szkolenia z zakresu technik i taktyki poszukiwań z wykorzystaniem psów ratowniczych” i „Szkolenia dla kandydatów na młodszych ratowników wysokościowych ksrg”.
 - 1.2 Dla ratowników z grup poszukiwawczo-ratowniczych poziomu gotowości A, B, C lub USAR POLAND, którzy mają udokumentowany minimum trzyletni staż w grupie lub ukończyli z wynikiem pozytywnym specjalistyczny kurs z zakresu obsługi elektronicznych urządzeń do lokalizacji osób zasypanych

- (według programu z 14 kwietnia 2005 roku) spełnienie powyższych warunków jest równoważne z ukończeniem „Szkolenia specjalistycznego z zakresu organizacji działań poszukiwawczo-ratowniczych i technik ratowniczych w działaniach SGPR” (SPRPD i TEC).
- 1.3 Uczestnictwo poświadczane zaświadczeniem w co najmniej jednym trzyczęściowym warsztatach przewodników psów ratowniczych organizowanych przez SA PSP w Krakowie do końca 2014 roku jest równoważne z ukończeniem „Szkolenia przewodników psów ratowniczych”.
 - 1.4 Dla przewodników psów z grup poszukiwawczo-ratowniczych poziomu gotowości B, C lub USAR POLAND, którzy w okresie od 14 czerwca 2013 roku do czasu wejścia w życie Zasad Organizacji Działań Poszukiwawczo-Ratowniczych w kserg zdali egzamin klasy I jest równoważne z ukończeniem „Szkolenia z zakresu technik i taktyki poszukiwań z wykorzystaniem psów ratowniczych”.
 - 1.5 Uczestnictwo w warsztatach z zakresu stabilizacji konstrukcji budowlanych organizowanych przez SA PSP w Krakowie lub polsko-niemieckim szkoleniu z zakresu stabilizacji konstrukcji budowlanych organizowanym przez ośrodek szkolenia KW PSP we Wrocławiu w okresie od października 2009 roku do 30 czerwca 2015 roku jest równoważne z ukończeniem „Szkolenia z zakresu stabilizacji konstrukcji budowlanych”.
 - 1.6 Uczestnictwo w pełnym cyklu warsztatów szkoleniowych dla instruktorów przewodników psów ratowniczych organizowanych przez SA PSP w Krakowie do końca 2014 roku jest równoważne z ukończeniem części A „Szkolenia instruktorów psów ratowniczych” i nadaniem tytułu młodszego instruktora psów ratowniczych.
 - 1.7 Dla egzaminatorów powołanych od 16 marca 2005 roku do 30 czerwca 2013 roku, przez Komendanta Głównego PSP oraz od 1 lipca 2013 roku do 30 czerwca 2016 roku, powoływanych przez SA PSP w Krakowie, oraz spełnienie warunków, o których mowa w pkt. 1.6 uznaje się za równoważne z ukończeniem części B „Szkolenia instruktorów psów ratowniczych”, zaliczeniem zadań określonych w karcie realizacji praktyk, zdaniem egzaminu na instruktora psów ratowniczych i nadaniem tytułu instruktora psów ratowniczych.
2. Dla osób spełniających kryteria zawarte w punktach 1.6 oraz 1.7 biuro właściwe do spraw szkolenia pożarniczego KG PSP, wyda książeczki instruktorów psów ratowniczych, zgodne ze wzorem w części V. Lista osób spełniających kryteria zawarte w punktach 1.6 oraz 1.7 zostanie przedstawiona przez SA PSP w Krakowie w ciągu 30 dni od daty wejścia w życie Zasad organizacji działań poszukiwawczo-ratowniczych w krajowym systemie ratowniczo-gaśniczym.
 3. Dla ratowników z grup poszukiwawczo-ratowniczych poziomu gotowości USAR POLAND, którzy w grudniu 2013 roku ukończyli szkolenie „Interwencja w sytuacjach traumy masowej optymalizacja działań, minimalizacja obciążeń” lub inne równoważne szkolenia potwierdzone certyfikatem, jest równoważne z ukończeniem „Szkolenia z zakresu zarządzania stresem oraz organizacji i udzielania pomocy w sytuacjach kryzysowych”.

V. WZÓR KSIĄŻECZKI INSTRUKTORA PSÓW RATOWNICZYCH

**PAŃSTWOWA
STRAŻ POŻARNA**

KSIĄŻECZKA INSTRUKTORA PSÓW RATOWNICZYCH

.....

/Numer ewidencyjny/

.....

/stopień, imię i nazwisko /

.....

/ Data i miejsce urodzenia /

.....

/ Numer identyfikacyjny /

WYDANA PRZEZ

<i>(m. p.)</i>

**KOMENDA GŁÓWNA
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ**

KWALIFIKACJE

.....

/ stopień, imię i nazwisko /

Uzyskał... tytuł

młodszeo instruktora psów ratowniczych

Numer zaświadczenia:

Data nadania uprawnień:

..... / m.p. /

/ Podpis osoby upoważnionej /

Tytuł młodszeo instruktora psów ratowniczych uprawnia do:

- szkolenia przewodników i tresury psów ratowniczych;
- testowania przydatności szczeniąt do szkolenia ratowniczeo.

- 3 -

KWALIFIKACJE

.....

/ stopień, imię i nazwisko /

Uzyskał... tytuł

instruktora psów ratowniczych

Numer zaświadczenia:

Data nadania uprawnień:

..... / m.p. /

/ Podpis osoby upoważnionej /

Tytuł instruktora psów ratowniczych uprawnia do testowania psów oraz egzaminowania zespołów z psami.

- 4 -

Uwagi i adnotacje o zmianach:

/ wpisy potwierdza się podpisem

i pieczęcią osoby uprawnionej /

INFORMACJE DODATKOWE

(ćwiczenia, warsztaty unifikujące, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, itp.)

- 5 -

- 6 - 23

VI. REALIZACJA PRAKTYK

1. Organizatorem praktyk jest Szkoła Aspirantów PSP w Krakowie.
2. Warunkiem rozpoczęcia praktyki jest ukończenie szkolenia dla kandydatów na instruktorów psów ratowniczych.
3. Po zakończeniu szkolenia, o którym mowa w pkt. 2. Szkoła Aspirantów PSP w Krakowie wyznacza, spośród osób realizujący zadania merytoryczne związane z organizacją egzaminów zespołów z psami ratowniczymi, opiekuna praktyk dla absolwentów szkolenia oraz wydaje, na wniosek zainteresowanych, kartę praktyk.
4. Praktyka polega na udziale w organizowanych egzaminach zespołów z psami ratowniczymi i testach, poprzez:
 - 1) przygotowanie pól egzaminacyjnych oraz obiektów do egzaminów, dwukrotnie dla każdego z poniższych przedsięwzięć;
 - a. egzamin terenowy klasy 0,
 - b. egzamin gruzowiskowy klasy 0,
 - c. test współpracy,
 - d. egzamin terenowy klasy 1;
 - e. egzamin gruzowiskowy klasy 1,
 - 2) ocenianie uczestników egzaminów oraz wypełnianie arkuszy egzaminacyjnych dla piętnastu zespołów z każdego z poniższych przedsięwzięć;
 - a. egzamin terenowy klasy 0,
 - b. egzamin gruzowiskowy klasy 0,
 - c. test współpracy,
 - d. test zachowania się psa w stosunku do człowieka,
 - e. egzamin terenowy klasy 1,
 - f. egzamin gruzowiskowy klasy 1,
 - 3) uczestnictwo w testach mentalności;
 - 4) uczestnictwo w testach przydatności do szkolenia.
5. Uczestnictwo w egzaminach i testach jest indywidualnie uzgadniane z opiekunem praktyk.
6. Szczegółowy zakres udziału w danym egzaminie kandydat odbywający praktyki uzgadnia z przewodniczącym komisji egzaminacyjnej.
7. Ocenianie kandydata odbywającego praktyki przeprowadzają egzaminatorzy (instruktorzy) prowadzący dany egzamin.
8. Zadania wskazane w karcie praktyk ocenia co najmniej dwóch egzaminatorów w formie zaliczył / nie zaliczył. Ocenę wpisuje się w karcie praktyk.
9. Udział słuchacza w praktykach podczas egzaminu lub testu odnotowuje się we właściwym protokole z egzaminu.
10. Kompletność i prawidłowość dokumentacji weryfikuje opiekun praktyk.
11. Pozytywna weryfikacja karty praktyk jest warunkiem dopuszczenia do egzaminu na instruktora psów ratowniczych.
12. Karta musi zostać wypełniona w ciągu 4 lat od daty jej wydania.

(pieczęć organizatora)

Indywidualna karta realizacji praktyk

(stopień, imię i nazwisko praktykanta)

(jednostka organizacyjna)

(data wydania karty)

Egzamin terenowy klasy 0				
Lp.	Rodzaj zadania	Data i miejsce egzaminu OCENA	Egzaminator (podpisy egzaminatorów)	
			Imię i nazwisko	podpis
1	Przygotowanie pól roboczych			
2	Przygotowanie pól roboczych			
3	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
4	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
5	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
6	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
7	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
8	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
9	Ocena egzaminu			

	i wypełnienia arkusza			
10	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
11	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
12	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
13	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
14	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
15	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
16	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
17	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			

Egzamin gruzowiskowy klasy 0				
Lp.	Rodzaj zadania	Data i miejsce egzaminu OCENA	Egzaminator (podpisy egzaminatorów)	
			Imię i nazwisko	podpis
1	Przygotowanie pól roboczych			
2	Przygotowanie pól roboczych			
3	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
4	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
5	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
6	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
7	Ocena egzaminu			

	i wypełnienia arkusza			
8	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
9	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
10	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
11	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
12	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
13	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
14	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
15	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
16	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
17	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			

Egzamin terenowy klasy I				
Lp.	Rodzaj zadania	Data i miejsce egzaminu OCENA	Egzaminator <i>(podpisy egzaminatorów)</i>	
			Imię i nazwisko	podpis
1	Przygotowanie pól roboczych			
2	Przygotowanie pól roboczych			
3	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
4	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
5	Ocena egzaminu			

	i wypełnienia arkusza			
6	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
7	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
8	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
9	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
10	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
11	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
12	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
13	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
14	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
15	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
16	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
17	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			

Egzamin gruzowiskowy klasy I				
Lp.	Rodzaj zadania	Data i miejsce egzaminu OCENA	Egzaminator (podpisy egzaminatorów)	
			Imię i nazwisko	podpis
1	Przygotowanie pól roboczych			
2	Przygotowanie pól roboczych			
3	Ocena egzaminu			

	i wypełnienia arkusza			
4	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
5	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
6	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
7	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
8	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
9	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
10	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
11	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
12	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
13	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
14	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
15	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
16	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			
17	Ocena egzaminu i wypełnienia arkusza			

Test współpracy				
Lp.	Rodzaj zadania	Data i miejsce egzaminu OCENA	Egzaminator <i>(podpisy egzaminatorów)</i>	
			Imię i nazwisko	podpis
1	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
2	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
3	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
4	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
5	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
6	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
7	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
8	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
9	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
10	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
11	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
12	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
13	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
14	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
15	Ocena testu i wypełnienia arkusza			

Test zachowania się psa w stosunku do człowieka

Lp.	Rodzaj zadania	Data i miejsce egzaminu OCENA	Egzaminator <i>(podpisy egzaminatorów)</i>	
			Imię i nazwisko	podpis
1	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
2	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
3	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
4	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
5	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
6	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
7	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
8	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
9	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
10	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
11	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
12	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
13	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
14	Ocena testu i wypełnienia arkusza			
15	Ocena testu i wypełnienia arkusza			

Test mentalny				
1	Uczestniczył			
Test przydatności do szkolenia				
1	Uczestniczył			
Dodatkowe wpisy				
Lp.	Rodzaj zadania	Data i miejsce egzaminu OCENA	Egzaminator (podpisy egzaminatorów)	
			Imię i nazwisko	podpis
1				
2				
3				
4				
5				
6				

VII. EGZAMIN NA INSTRUKTORA PSÓW RATOWNICZYCH

1. Organizatorem egzaminów jest Szkoła Aspirantów PSP w Krakowie.
2. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Komendanta Szkoły Aspirantów PSP w Krakowie.
3. Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego komisji oraz czterech instruktorów psów ratowniczych.
4. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie zadań określonych w karcie realizacji praktyk.
5. Termin egzaminu kandydat na instruktora uzgadnia z organizatorem egzaminu.
6. Egzamin przeprowadzany jest w formie ustnej i składa się z dziesięciu pytań z tematyki związanej z testowaniem i egzaminowaniem psów.
7. Egzamin uznaje się za zaliczony, jeżeli kandydat uzyska oceny pozytywne z odpowiedzi na wszystkie pytania, potwierdzone przez cały skład komisji egzaminacyjnej.
8. Do oceny stosuje się skalę: „zaliczył – nie zaliczył”.
9. W razie nie zdania egzaminu słuchacz ma prawo do egzaminu poprawkowego w terminie wyznaczonym przez organizatora egzaminu.
10. W razie nie przystąpienia do egzaminu w uzgodnionym terminie, z uzasadnionej przyczyny, słuchacz może przystąpić do niego w kolejnym terminie wyznaczonym przez organizatora.
11. Z przeprowadzonego egzaminu sporządza się protokół zawierający w szczególności:
 - a. termin i miejsce przeprowadzenia egzaminu;
 - b. imiona i nazwiska osób wchodzących w skład komisji, o której mowa w pkt. 3;
 - c. imiona i nazwiska przystępujących do egzaminu;
 - d. pytania egzaminacyjne;
 - e. ustaloną przez komisję ocenę.
12. Do przeprowadzenia egzaminu poprawkowego stosuje się zasady określone dla egzaminu końcowego.
13. Do egzaminu poprawkowego można przystąpić tylko jeden raz. Po niezdaniu egzaminu poprawkowego, należy ponownie odbyć praktykę.
14. Osobom, które zdały egzamin, Szkoła Aspirantów PSP w Krakowie wystawia zaświadczenie wg wzoru zawartego w części VIII załącznika potwierdzające zdanie egzaminu. Każdemu zaświadczeniu nadaje się indywidualny numer, wpisywany do książeczki instruktora psów ratowniczych.
15. Listę osób, które zdały egzamin na instruktora psów ratowniczych, wraz z książeczkami tych osób, organizator egzaminu przesyła do biura właściwego ds. szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej, w celu nadania uprawnień i dokonania odpowiednich wpisów w książeczce.

VIII. WZÓR ZAŚWIADCZENIA POTWIERDZAJĄCEGO ZDANIE EGZAMINU NA INSTRUKTORA PSÓW RATOWNICZYCH

.....
(pieczęć podłużna)

ZAŚWIADCZENIE

potwierdzające zdanie egzaminu na instruktora psów ratowniczych

.....
(imię i nazwisko)

urodzon dnia r.

w woj.

zdał... egzamin na instruktora psów ratowniczych

przeprowadzony przez Szkołę Aspirantów Państwowej Straży Pożarnej w Krakowie,
w dniu..... r.

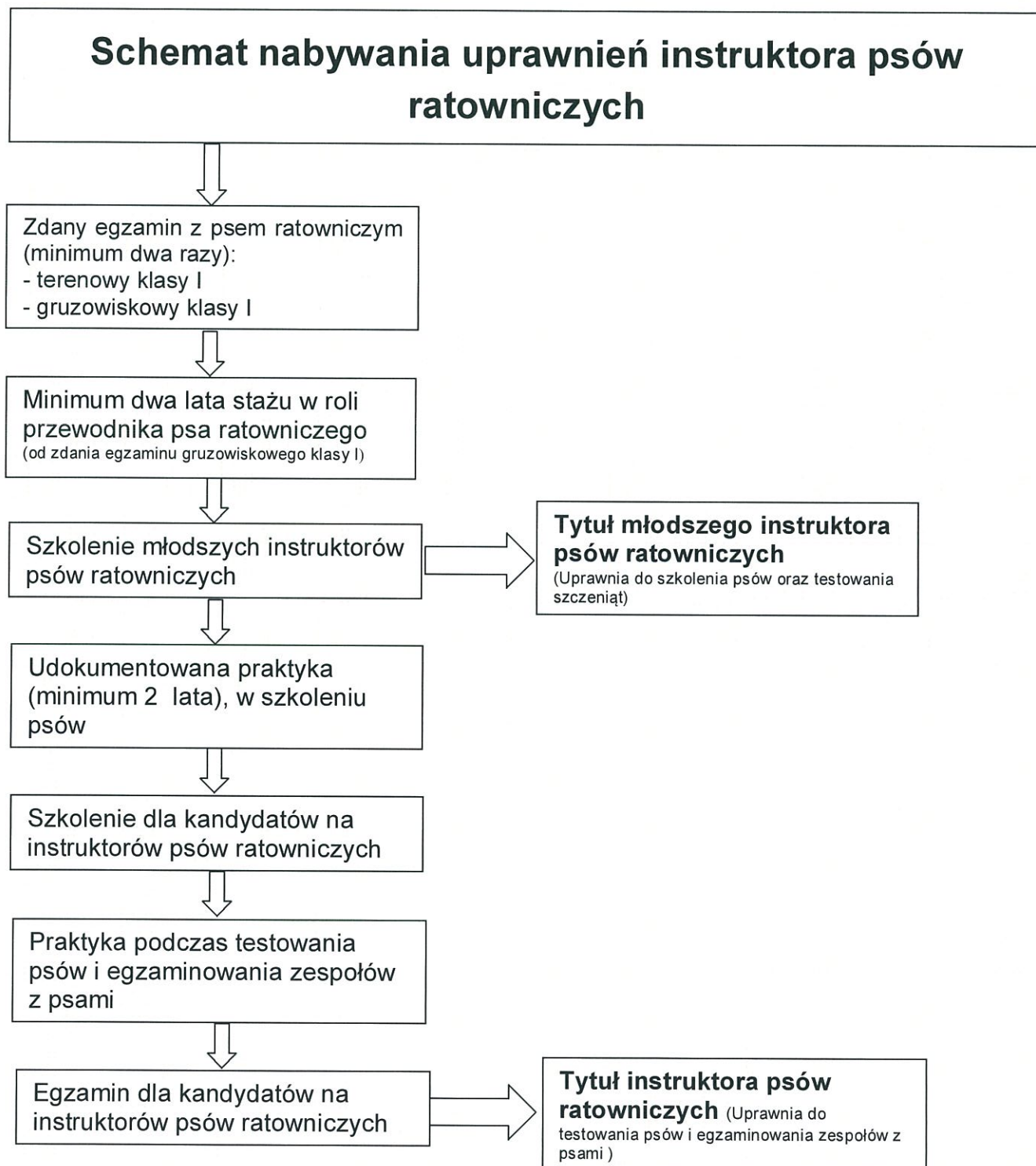
....., dniar.
(miejsowość)

Nr.....

ORGANIZATOR

.....
(pieczęć, podpis)

IX. SCHEMAT NABYWANIA UPRAWNIENIĘ INSTRUKTORA PSÓW RATOWNICZYCH

Zestawienie minimalnego wyposażenia w sprzęt, pojazdy i środki techniczne dla działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie specjalistycznych czynności ratowniczych

Lp.	Wyszczególnienie	Opis/ Uwagi	Grupa poziomu gotowości:			
			A	B	C	USAR
1	Wyposażenie indywidualne ratownika SGPR					
1.1	Kask ochronny z wyposażeniem		12	6	44	39
1.2	Kombinezon roboczy jednoczęściowy		12 ^{*)}	6 ^{*)}	44 ^{*)}	
1.3	Kombinezon roboczy jednoczęściowy Ratownicy USAR POLAND		-	-	-	39
1.4	Ubranie zimowe (Ratownicy USAR POLAND)		-	-	-	39
1.5	Ubranie letnie (Ratownicy USAR POLAND)		-	-	-	39
1.6	Bielizna antypotna		-	-	-	78
1.7	Bielizna bawełniana		-	-	-	117
1.8	Koszulka typu „t-shirt”		-	-	-	156
1.9	Koszulka typu „polo” (Ratownicy USAR POLAND)		-	-	-	78
1.10	Czapka letnia typu „bejsbol” (Ratownicy USAR POLAND)		-	-	-	39
1.11	Kapelusz (Ratownicy USAR POLAND)		-	-	-	39
1.12	Czapka zimowa typu polar (Ratownicy USAR POLAND)		-	-	-	39
1.13	Kurtka i spodnie typu polar (Ratownicy USAR POLAND)		-	-	-	39
1.14	Kombinezon jednoczęściowy typu polar		12	6	44	39
1.15	Ubranie ochronne wiatrochronne membranowe dwuczęściowe (Ratownicy USAR POLAND)		-	-	-	39
1.16	Obuwie specjalne		12	6	44	39
1.17	Obuwie specjalne 2		-	-	-	39
1.18	Kominiarka specjalna		-	-	-	39
1.19	Rękawice specjalne		12	6	44	39
1.20	Pas specjalny z pojemnikami na elementy wyposażenia		-	-	-	39
1.21	Kamizelka taktyczna (Ratownicy USAR POLAND)		-	-	-	39
1.22	Apteczka osobista z wyposażeniem		-	-	-	39
1.23	Nóż wielofunkcyjny		-	-	-	39
1.24	Gogle		12	6	44	39
1.25	Okulary ochronne przeciwsłoneczne (Ratownicy USAR POLAND)		-	-	-	39
1.26	Plecak podręczny (Ratownicy USAR POLAND)		-	-	-	39
1.27	Plecak transportowy lub plecako-torba (Ratownicy USAR POLAND)		-	-	-	39
1.28	Worek transportowy		-	-	-	39
1.29	Karabinek HMS		-	-	-	39
1.30	Śpiwór		-	-	-	39
1.31	Karimata samopompująca		-	-	-	39
2	Sprzęt kwatermistrzowski					
2.1	Namioty osobiste	Namioty 2-osobowe OSOBISTE oraz namioty 3-osobowe OSOBISTE (dla przewodników psów z psami)	-	-	-	39 ^{*)}
2.2	Skrzynie transportowe		-	-	-	8 ^{*)}
2.3	Połowy zestaw kuchenny		-	-	-	1
3	Wyposażenie psa ratowniczego *)					
3.1	Obroża zwykła	Ilości na jednego psa	-	1	1	1
3.2	Smycz		-	1	1	1
3.3	Kaganiec		-	1	1	1
3.4	Miska		-	1	1	1
3.5	Szorki identyfikacyjne		-	1	1	1
3.6	Aport – zabawka		-	1	1	1
3.7	Kotwa do mocowania psa		-	1	1	1
3.8	Pojemnik na wodę		-	1	1	1
3.9	kennel transportowy z legowiskiem		-	1	1	1 ^{*2)}
3.10	kennel składany		-	-	-	1
4	Wyposażenie w sprzęt, pojazdy i środki techniczne zintegrowane funkcjonalnie na potrzeby ratownictwa					
4.1	Samochód do transportu zespołu ratowniczego i wyposażenia		1	-	1	
4.2	Samochód ratownictwa SDP terenowy		-	-	1	
4.3	Quad + przyczepa		-	-	1	
4.4	Samochód podzespołu poszukiwawczo-ratowniczego		-	1 ^{*22)}	1	
4.5	Samochód podzespołu ratowniczego i wsparcia technicznego		-	-	1	
5	Sprzęt lokalizacyjny					
5.1	Urządzenie nasłuchowe – geofon Minimalna ilość sensorów 6 szt.	Minimalna ilość sensorów 6 szt. ^{*3)}	1	-	1	1
5.2	Kamera wzornikowa na lancy teleskopowej do 5 m,	Na lancy teleskopowej do 5m,	1	-	1	1
5.3	Kamera wzornikowa na lancy teleskopowej do 1,5 m	Kamera rozpoznawcza	-	-	1	1
5.4	Kamera termowizyjna pracująca w paśmie niskich temperatur.		-	-	1	1
5.5	Wykrywacz urządzeń GSM		-	-	1	1
5.6	Lornetka z funkcją dalmierza		-	-	1	1

^{*)} Wzór jak kombinezon roboczy jednoczęściowy USAR POLAND bez oznaczeń USAR POLAND i rzepów

^{*)} Ilość zależna od ilości konfiguracji namiotów

^{*)} Ilość zależna od ilości sprzętu

^{*2)} Kennel powinien spełniać wymagania IATA do transportu lotniczego wraz z wymaganym przepisami oznakowaniem.

^{*22)} Dla OSP samochód umożliwiający transport nie mniej niż dwóch strażaków i dwóch psów

^{*3)} Dopuszczalny jest geofon z trzema sensorami bezprzewodowymi.

6 Sprzęt z napędem hydraulicznym							
6.1	Stacja mocy	Z kompletem przewodów o długości do 15 m z regulowanym przepływem oleju	-	-	1	1	
6.2	Młot udarowy lekki		-	-	1	1	
6.3	Młot udarowy średni		-	-	1	1	
6.4	Wiertnica rdzeniowa		-	-	1	1	
6.5	Piła tarczowa		-	-	1	1	
6.6	Piła łańcuchowa do betonu		-	-	1	1	
6.7	Pompa szlamowa		-	-	1	1	
7 Sprzęt z napędem spalinowy							
7.1	Piła łańcuchowa do drewna	O długości prowadnicy do 37 cm	-	-	1	1	
7.2	Piła łańcuchowa do drewna	O długości prowadnicy 40 cm i więcej	-	-	1	1	
7.3	Łańcuchy zapasowe	Odpowiednio dla urządzenia	-	-	2	2	
7.4	Prowadnice zapasowe	Odpowiednio dla urządzenia	-	-	2	2	
7.5	Piła tarczowa	Średnica tarczy do 350 mm	-	-	1 ^{*4)}	1 ^{*4)}	*4) Jeżeli jest o średnicy tarczy do 400 mm to zalecana 1 szt. - jeżeli brak 400 to wymagana 1 szt.
7.6	Piła tarczowa	Średnica tarczy do 400 mm	-	-	1	1	
7.7	Tarcze diamentowe do betonu	350 lub 400 mm	-	-	3	5	
7.8	Tarcze diamentowe do stali i żeliwa	350 lub 400 mm	-	-	3	5	
7.9	Tarcze korundowe do stali	350 lub 400 mm	-	-	3	5	
7.10	Zbiornik ciśnieniowy na wodę	Do piły tarczowej	-	-	1	1	* Lub pompa
7.11	Piła łańcuchowa do betonu	O długości prowadnicy 40 cm (16")	-	-	1	2	
7.12	Pompa wodna do piły do betonu	Parametry dostosowane do piły	-	-	1	2	
7.13	Łańcuch do żelbetonu		-	-	1	1	
7.14	Łańcuch do materiałów abrazyjnych		-	-	1	1	
7.15	Prowadnica zapasowe		-	-	1	1	
7.16	Młot wyburzeniowy	Mocy uderzenia ok. 40 J	-	-	1	1	
7.17	Osprzęt młota udarowo obrotowego	Wiertło, przebijak, przecinak	-	-	1	1	
7.18	Wyciągarka linowa	Z kompletem wyposażenia typu bloczki, szkiele, itp.	-	-	1	1	
8 Sprzęt do cięcia termicznego							
8.1	Palnik gazowy – benzynowo – tlenowy	Cięcie mat. o grubości 20 cm	-	-			*5) Wymagany jeden z kompletów
8.2	Palnik gazowy – acetylenowy	Wariant dla palnika benzynowo tlenowego	-	-	1 ^{*6)}	11 ^{*7)}	*7) Sprzęt zalecany jeden z kompletów z uwagi na ograniczenia w transporcie lotniczym
8.3	Łanca tlenowa	Cięcie mat. o grubości 5 cm	-	-			*8) Do posiadanego sprzętu
8.4	Palnik elektryczno – gazowy	Palnik plazmowy	-	-	-	1 ^{*7)}	
8.5	Zapasy gazu roboczego butle 10 l	Tlen lub/i acetylen	-	-	1 ^{*8)}	1 ^{*7)}	
8.6	Zapasy gazu roboczego butle 30 l	Tlen lub/i acetylen	-	-	1 ^{*8)}	1 ^{*7)}	
9 Elektronarzędzia							
9.1	Piła łańcuchowa do drewna	O długości prowadnicy do 37 cm	-	-	1	1	
9.2	Piła szablasta		-	-	1	1	
9.3	Brzeszczot do drewna		-	-	5	5	
9.4	Brzeszczot do metalu		-	-	5	5	
9.5	Szlifierka kątowna	Średnica tarczy do 125 mm	-	-	1 ^{*9)}	1 ^{*10)}	*9) Sprzęt zalecany jeżeli brak jest szlifierki kątownej o średnicy tarczy 230 mm
9.6	Szlifierka kątowna	Średnica tarczy do 230 mm	-	-	1	1	
9.7	Tracze korundowe do szlifierek	Dostosowane do urządzeń	-	-	5	10	*10) Sprzęt wymagany jeżeli brak jest szlifierki kątownej o średnicy tarczy 230 mm
9.8	Tracze diamentowe do szlifierek		-	-	5	5	
9.9	Wiertarka akumulatorowa z udarem		-	-	-	1	
9.10	Wiertarka z udarem sieciowa		-	-	1	1	
9.11	Komplet wiertła do betonu i stali		-	-	1	1	
9.12	Wkrętarka akumulatorowa	Z dodatkowym akumulatorem	-	-	-	1 ^{*11)}	*11) Sprzęt zalecany jeżeli brak wiertarki akumulatorowa z udarem
9.13	Młot udarowo obrotowy	Zalecane: moc 1300 W, udar 8 J	-	-	1	2	
9.14	Wiertła do młota udarowo obrotowego	Średnice dostosowane do wyposażenia	-	-	1	3	
9.15	Osprzęt do młota udarowo obrotowego	Przecinak, przebijak	-	-	1	4	
9.16	Młot udarowy	Zalecane: moc 1600 W, udar 20 J	-	-	1	1	
9.17	Osprzęt do młota udarowego	Przecinak, przebijak	-	-	1	2	
9.18	Wiertnica rdzeniowa		1	-	1	1	
9.19	Wiertła do wiertnicy	Średnice dostosowane do wyposażenia	1	-	1	1	
9.20	Zbiornik ciśnieniowy na wodę 10 l	dot. wiertnicy	1	-	1	1	
10 Zestaw stabilizacji aktywnej							
10.1	Rozpornica hydrauliczna	Możliwość podnoszenia do 10 ton i przedłużania do 4,5 m, blokowane przeciwnakrętką	-	-	3	6	
10.2	Pompa hydrauliczna ręczna	Pojemność oleju i ciśnienie dostosowane do rozpornicy	-	-	3	6	
10.3	Rozpornice mechaniczne	O udźwigu do 10 ton, z	-	-	3	6	
10.4	Przedłużki dla rozpornic	W ilości i asortymencie zapewniającą budowę stabilizacji 3/6 rozpornic o długości do 4,5 m	-	-	3	6	
10.5	Końcówki przegubowe	Do pracy rozpornicy dla kątów 60° - 90°	-	-	6	12	
10.6	Końcówki kątowe	Do pracy rozpornicy dla kątów 30° - 60°	-	-	6	12	
10.7	Końcówki krzyżowe	Krawędziowe	-	-	3	12	
10.8	Końcówki do belek drewnianych	Dla belek o wymiarach 10x10, 15x15	-	-	6	12	
10.9	Podstawy pod rozpornice		-	-	3	12	

11	Sprzęt pneumatyczny					
11.1	Poduszki wysokociśnieniowe	Max siła podnoszenia 40 ton	-	-	-	2
11.2	Poduszki wysokociśnieniowe	Max siła podnoszenia 20 ton	-	-	2	2
11.3	Sterownik		-	-	2 *12)	2 *12)
11.4	Zawory odcinające		-	-	2 *12)	2 *12)
11.5	Przewody	Ø długości 5 m, w dwóch kolorach	-	-	2 *12)	2 *12)
11.6	Przewody	Ø długości 10 m, w dwóch kolorach	-	-	2 *12)	2 *12)
11.7	Reduktor ciśnienia		-	-	2*12)	2 *12)
11.8	Butle powietrzne	Pojemność 6l, ciśnienie max. 300	-	-	2	2
11.9	Łącznik butli	Łączenie dwóch butli	-	-	1	1
11.10	Zestaw klocków stabilizacyjnych	Kliny i klocki w konfiguracji do zabezpieczenia pracy sprzętem pneumatycznym i hydraulicznym	-	-	1	1
12	Sprzęt hydrauliczny					
12.1	Agregat hydrauliczny	Pompa do zasilania pojedynczego urządzenia max masa pompy 15 kg	-	-	1	1
12.2	Rozpierzacz szczękowy	Minimalna siła rozpierania – 6 ton, maksymalna waga– 25 kg	-	-	1	1
12.3	Rozpierzacz kolumnowy	16 ton, maksymalna waga - 17 kg	-	-	1	1
12.4	Nożyce	Nożyce z ostrzami ogólnego stosowania, kategorii – H, minimalna siła cięcia– 38 ton, maksymalna waga– 15 kg	-	-	1	1
12.5	Mini nożyce	Cięcie pręta o przekroju do 16 mm	-	-	1	1
12.6	Klin hydrauliczny	Minimalna siła rozpierania 24 tony, maksymalna waga- 10 kg	-	-	1	1
12.7	Pompa ręczna	Dopasowana do zasilania stosowanych urządzeń	-	-	1	1
12.8	Podnośniki hydrauliczne	Ø nośności 50 ton, wysokość podnoszenia do 10 cm.	-	-	4	4
12.9	Pompa ręczna podnośników		-	-	4	4
12.10	Podnośniki hydrauliczne ręczne	Ø nośności 15 ton.	-	-	4	4
12.11	Wciągarka ręczna hydrauliczna		-	-		1
13	Sprzęt oświetleniowy					
13.1	Najjaśniejsze przenośne		-	-		
13.2	Statyw do najjaśniejszych		-	-		
13.3	Zestaw oświetleniowy typu: Powermoon		-	-	1 *13)	1 *13)
13.4	Przedłużacz	Przedłużacz na bębnie, długość min. 20m dostosowane do posiadanego sprzętu	-	-		
13.5	Latarka ręczna	W wykonaniu Ex z zapasową baterią i ładowarką	3*14)	3 *14)	8 *14)	15 *14)
13.6	Reflektor ręczny	w wykonaniu Ex	-	-	1	2
13.7	Chemiczne źródło światła		-	20	100	100
14	Sprzęt ciesielski					
14.1	Piła ukośnica	Średnica piły 305 mm	-	-	1	1
14.2	Stół przenośny do piły		-	-	1	1
14.3	Piła stołowa	Średnica piły 350 mm	-	-	1	1
14.4	Piła ręczn płatnica dł. 30 cm		-	-	5	5
14.5	Dalmierz laserowy	Minimalny zasięg pomiaru 50 m.	-	-	2	2
14.6	Przymiar stolarski 1 m		-	-	3	3
14.7	Taśma miernicza 8 - 10 m		-	-	3	4
14.8	Kątomierz nastawny		-	-	1	2
14.9	Poziomice różnej długości		-	-	4	4
14.10	Kątomierz elektroniczno-laserowy		-	-	1	1
14.11	Gwoździarka pneumatyczna z zapasem gwoździ	Na gwoździe o rozmiarze do 90 mm	-	-	2	2
14.12	Młotek stolarski		-	-	5	5
14.13	Pas ciesielski		-	-	5	5
14.14	Gwoździe 5 kg	Gwoździe o długości 60 mm	-	-	1	1
14.15	Gwoździe 5 kg	Gwoździe o długości 90 mm	-	-	1	1
14.16	Gwoździe szalunkowe 5 kg	Gwoździe o długości 60 mm	-	-	1	1
14.17	Gwoździe szalunkowe 5 kg	Gwoździe o długości 90 mm	-	-	1	1
14.18	Przyrząd do wyciągania gwoździ		-	-	3	3
14.19	Ołówek stolarski		-	-	30	30
14.20	Siekiera	Waga do 800 g	-	-	2	2
14.21	Łopata - saperka		-	-	2	2
15	Podręczny sprzęt burzący					
15.1	Uniwersalne narzędzie ratownicze	Ø długości do 80 cm	-	-	1	2
15.2	Uniwersalne narzędzie ratownicze	Ø długości do 110 cm	-	-	1	2
15.3	Urządzenie do wbijania prętów		-	-	1	2
15.4	Łom prosty	Ø długości 130 cm	-	-	1	2
15.5	Młot ręczny	Waga 10 kg	-	-	1	2
15.6	Szpadel		-	-	1	2
15.7	Kiło		-	-	1	2
15.8	Przecinak ręczny		-	-	1	2
15.9	Przebijak ręczny		-	-	1	2
15.10	Nożyce do prętów i drutu	Do prętów o średnicy do 18 mm	-	-	1	2
15.11	Piłka do metalu		-	-	1	2
15.12	Brzeszczoty zapasowe		-	-	1	2
15.13	Łopata - szuffa		-	-	1	2
15.14	Pojemnik do wyciągania gruzu - węglarka		-	-	1	2
15.15	Wciągarka ręczna		-	-	1	1

*12) Ilość osprzętu w zależności od ilości poduszek

*13) Liczba punktów świetlnych i osprzętu koniecznego do oświetlenia miejsca akcji (także w podziemiach w wykonaniu EX) a także punkty świetlne akumulatorowe

*14) Zalecane 1szt./osb

16	Sprzęt ewakuacyjny					
16.1	Lina statyczna 100 m	Każda lina w osobnym worze transportowym	-	-	1	1
16.2	Lina statyczna 50 m		-	-	1	1
16.3	Lina statyczna 25 m		-	-	1	1
16.4	Lina dynamiczna pojedyncza 60 m		-	-	2	2
16.5	Rollki krawędziowe		-	-	2	2
16.6	Osiłona na liny		-	-	10	10
16.7	Pętle z taśmy	Różne długości	-	-	20	20
16.8	Pętle stanowiskowe z liny	Długość ok. 5 m	-	-	10	10
16.9	Karabinki stalowe asymetryczne		-	-	20	20
16.10	Karabinki asymetryczne		-	-	20	20
16.11	Karabinki HMS		-	-	5	5
16.12	Karabinki owalne		-	-	10	10
16.13	Karabinki MGO z łączami	2 sztuki	-	-	1	1
16.14	Przyrząd zjazdowy	Typu rolka	-	-	2	2
16.15	Przyrząd zjazdowy z autoasekuracją	Typu Rolka Stop	-	-	2	2
16.16	Przyrząd zaciskowy	Typu Poignee	-	-	4	4
16.17	Bloczek podwójny	Typu tandem	-	-	2	2
16.18	Bloczek podwójny	Typu twin	-	-	2	2
16.19	Bloczki ratownicze	Typu P50	-	-	5	5
16.20	Płyta stanowiskowa		-	-	1	1
16.21	Wyciągarka ratownicza ręczna	Typu EVAK	-	-	1	1
16.22	Trójnóg ratowniczy		-	-	1	1
16.23	Uprząż ewakuacyjna	Trójkąt ewakuacyjny jeden z szelkami, jeden bez	-	-	2	2
16.24	Uprząż transportowa dla psa	Uprząż pełnej regulacji, która pozwoli na dostosowanie uprząży do każdego psa. Np. PETZL UPRZAŻ	-	-	3	3
16.25	Nosze wannowe z zawieszami		-	-	1	1
16.26	Nosze typu półSKED		-	-	1	1
16.27	Kamizelka ewakuacyjna KED		-	-	1	1
16.28	Drabina słupkowa		-	-	1	1
16.29	Drabina nasadkowa		-	-	2	2
16.30	Drabinka pomostowa – 4 członowa	Łączna długość min. 4 m	-	-	1	1
16.31	Drabinka składana teleskopowa	Łączna długość 5 m.	-	-	1	1
16.32	Linka pomocnicza 20 m	Typu repsnur	-	-	1	1
16.33	Wór transportowy		-	-	1	1
16.34	Przyrząd asekuracyjny	Typu kubek lub reverso	-	-	1	1
16.35	Wyrzutnia liny	Pneumatyczna lub pirotechniczna	-	-	1	1
17	Sprzęt medyczny					
17.1	Zestaw ratownictwa medycznego R1		1	1	1	3
17.2	Defibrylator AED		-	-	1	1
17.3	Opatrunki przeciwooprzeniowe - żelowe		-	-	1	1
17.4	Deska ortopedyczna dziecięca		-	-	1	1
17.5	Combi zbierak		-	-	1	1
17.6	Zestaw segregacyjny		-	-	1	1
17.7	Zapas materiałów opatrunkowych	W tym folie NRC	-	-	1	1
17.8	Rękawiczki lateksowe-nitrylowe	Zapas	-	-	100	300
17.9	Butle z tlenem medycznym o pojemności gazowej min.400 l		-	-	1	-
17.10	Respirator		-	-	-	1
17.11	Worki na odpady medyczne		-	-	10	20
17.12	Skrzynia do transportu i przechowywania leków i sprzętu medycznego	472-MEDCHEST3-8D Medical Supply Case				1
17.13	Skrzynia do transportu i przechowywania leków i sprzętu medycznego	472-MED-4-DRAWER Medical Supply Cabinets				1
17.14	Skrzynia do transportu i przechowywania leków	472-463L-MM24 Pallet-Ready Case				1
17.15	Plecak medyczny lekarza					2
17.16	Plecak medyczny ratownika medycznego					4
18	Sprzęt bezpieczeństwa działań					
18.1	Tachimetr elektroniczny		-	-	2* ¹⁵⁾	2* ¹⁵⁾
18.2	Aparat powietrzny nadciśnieniowy	Aparat + maska	-	-	4	4
18.3	Aparat powietrzny przewodowy	Z przewodem o długości min 50 m, dla zasilania dwóch ratowników	-	-	1	1
18.4	Wentylator elektryczny nawiewno-wywiewny	W tym jeden w wykonaniu przeciwybuchowym z elastycznym przewodem.	-	-	2	2
18.5	Maska dla osób ewakuowanych	Kompatybilne z aparatem	-	-	4	4
18.6	Maska pyłochronna	Spełniające wymagania normy EN 149:2001 P1 i były wyposażone w zawór.	20	20	100	100
18.7	Zatyczki do uszu				100	100
18.8	Słuchawki do ochrony słuchu		-	-	4	4
18.9	Rękawice robocze, zapasowe		-	-	30	88
18.10	Ubranie ochrony przeciwchemicznej	Ubranie przeciwozbrozgowce	-	-	-	4* ¹⁶⁾
18.11	Buty chemoodporne	Do kompletu ubrania przeciwozbrozgowce	-	-	-	4
18.12	Rękawice chemoodporne		-	-	-	4
18.13	Tuba akustyczna		1	1	1	2
18.14	Detektor bezruchu		-	-	8	8
18.15	Farba w aerozolu	Różne kolory, w tym fluorescencyjne	2	2	5	10
18.16	Taśma ostrzegawcza	Ok. 50 mb, białe – czerwona	-	-	5	20
18.17	Sygnalizator akustyczny	Zasilany sprężonym powietrzem	1	1	2	4
18.18	Detektor wielogazowy	Wymagane czujniki: tlen, tlenk węgla oraz gaz wybuchowy	-	-	1	1
18.19	Wykrywacz metalu		1	-	1	1
18.20	Detektor przewodów pod napięciem		1	-	1	1
18.21	Detektor promieniowania jonizującego		-	-	1	1
18.22	Gaśnice proszkowe 6 kg		-	-	3	3
18.23	Zestaw do czyszczenia i dezynfekcji obuwia					1

*15) Zamienne teodolit optyczny z statywem

*16) Lekkie ubranie pchem. (np. typu TYVEK) dla modułu RECON

19	Agregaty prądowórcze					
19.1	Agregat prądowórczy trójfazowy	O mocy do 5 kW	-	-	1 *17)	1 *17)
19.2	Agregat prądowórczy przenośny	O mocy do 3,0 kW	-	-		
19.3	Agregat prądowórczy cichobieżny	O mocy do 2 kW	-	-	1	
20	Sprzęt łączności i informatyki					
20.1	Radiostacje przenośne		3 *18)	3 *18)	16 *18)	16 *18)
20.2	Radiostacja przewodna	Zabudowana w zestawie	-	-	-	1
20.3	Urządzenie przenośne do nawigacji satelitarnej		-	3 *19)	3 *19)	10 *19)
20.4	Komputer przenośny		-	1 *19)	1 *19)	1 *19)
20.5	Drukarka przenośna		-	1 *20)	1 *20)	1 *20)
20.6	Oprogramowanie nawigacji satelitarnej	Z bazą map rastrowych	-	-	1	1
20.7	Oprogramowanie do radiostacji z okablowaniem	Programowanie podstawowe radiostacji	-	-	-	1
20.8	Radioprzeziennik					1
21	Sprzęt pomocniczy					
21.1	Zbiornik na wodę	Pojemność do 2000 litrów, każdy	-	-	-	2
21.2	Pojemnik na wodę	O pojemności 20 litrów, każdy	-	-	-	2
21.3	Pojemnik na wodę	O pojemności 60 litrów	-	-	-	2
21.4	Prostownik z możliwością rozruchu		-	-	-	1
21.5	Pompa elektryczna do wody	Do wody czystej	-	-	-	2
21.6	Pompa elektryczna do wody	Do wody brudnej	-	-	-	2
21.7	Wąż tłoczny W-52		-	-	-	2
22	Asortyment stabilizacji drewnianej					
22.1	Krawędziak	O wymiarach – 0,1 m x 0,1m			10 *21)	-
22.2	Krawędziak	O wymiarach – 0,15 m x 0,15 m			10 *21)	-
22.3	Deska	O wymiarach – 0,05 m x 0,10 m			10 *21)	-
22.4	Deska	O wymiarach - 0,05 m x 0,15 m			10 *21)	-
22.5	Sklejka	O wymiarach – 0,019 m x			14	-
22.6	Pręt stalowy	O średnicy 0,02m i długości 1,2m			24	-
22.7	Płyty stabilizacji wykopów				10	-

*17) Ilość i moc agregatów dostosowana do zapotrzebowania na energię elektryczną sprzętu będącego na wyposażeniu.

*18) Zalecane 1 szt./os.

*19) Z oprogramowaniem do analizy danych z przenośnych odbiorników GPS.

*20) Zalecana akumulatorowa

*21) Długość materiału dostosowana do możliwości transportowych grupy

Plan rozwoju sieci jednostek przygotowanych do działań poszukiwawczo-ratowniczych w zakresie specjalistycznych czynności ratowniczych stanowi przedstawiona poniżej tabela.

L.p	Numer jednostki tworzącej grupę specjalistyczną (wg SWD-ST)	Współrzędne geograficzne dla umownego miejsca, z którego wyznaczany będzie czas dojazdu grup specjalistycznych (dotyczy grup utworzonych na więcej niż jednej jednostce ochrony przeciwpożarowej)						Województwo	Powiat/Miasto	Gmina	Nazwa jednostki tworzącej grupę specjalistyczną.
		Współrzędne geograficzne DŁUGOŚĆ [E]			Współrzędne geograficzne SZEROKOŚĆ [N]						
		hh°	mm'	ss,s"	hh°	mm'	ss,s"				

Plan sieci ratownictwa specjalistycznego

Rodzaj jednostki	Wiązanie do KSRRG (tak/nie)	Numer ewidencyjny grupy specjalistycznej (utworzonej zgodnie z załącznikiem)	Nazwa podziału w strukturze odwołu operacyjnego (jeżeli wchodzi w skład) np.: "SGRW Warszawa 7"	Rodzaj ratownictwa specjalistycznego					Poziom gotowości operacyjnej										
				wodne	wysokościowe	chemiczno-ekologiczne	poszukiwawczo-ratownicze	techniczne	Czy OBECNIE stanowi odwoł operacyjny [tak/nie]	Poziom odwołu operacyjnego, w skład którego OBECNIE wchodzi dana jednostka [COO/WOO/nizsze niż WOO/nie dotyczy]	Deklarowany OBECNIE poziom gotowości operacyjnej				Docelowy poziom gotowości operacyjnej, do którego PLANOWANY jest rozwój grupy				
											A	B	C	USAR POLAND	A	B	C	USAR POLAND	

Planowany termin osiągnięcia deklarowanego poziomu gotowości (miesiące i rok)	Dane funkcjonariusza prowadzącego sprawy specjalizacji w KW PSP/Szkole PSP lub D-cy grupy					Uwagi
	Stopień	Imię	Nazwisko	Telefon kontaktowy (preferowany nr telefonu komórkowego)	adres e-mail	

Psy ratownicze w Państwowej Straży Pożarnej

1. Zasady ogólne.

- 1.1 Psy ratownicze w PSP są jednym z pomocniczych środków stosowanych w działaniach SGPR w ramach ksrg.
- 1.2 Jednostki organizacyjne PSP w działaniach ratowniczych mogą wykorzystywać tylko psy posiadające ważną specjalność (uzyskaną zgodnie z odrębnymi przepisami), wśród których rozróżnia się psy:
 - 1.2.1 służbowe, stanowiące własność PSP,
 - 1.2.2 kontraktowe, będące w dyspozycji PSP na podstawie umowy cywilno-prawnej;
 - 1.2.3 innych służb i podmiotów ksrg.
- 1.3 Właściwy kierownik jednostki organizacyjnej PSP zobowiązany jest zapewnić w trakcie przebywania na terenie jednostki psów służbowych i kontraktowych właściwych warunków bytowych dostosowanych do zmiennych warunków atmosferycznych.
- 1.4 Właściwy kierownik jednostki organizacyjnej PSP zobowiązany jest do uwzględnienia w uzgodnieniu z osobą odpowiedzialną za szkolenie psów, w miesięcznych planach szkolenia doskonalącego godzin niezbędnych do szkolenia psów służbowych i kontraktowych.
- 1.5 Strażak ratownik przewodnik psa ratowniczego powinien mieć zabezpieczone dwie godziny podczas każdej służby na szkolenie doskonalące, o którym mowa w pkt. 1.4 i tzn. obsługę psa.

2. Zasady pozyskiwania psów służbowych do służby w PSP.

- 2.1 Psy mogą być nabywane w Polsce lub za granicą, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
- 2.2 Należy nabywać psy, kiedy są one w wieku od 7 do 10 tygodni.
- 2.3 Pies przewidziany do zakupu musi posiadać tatuaż, bądź mikroczip zgodny z normą ISO 11784/5 FDX-B.
- 2.4 Pies musi posiadać metrykę lub rodowód wystawiony przez organizację zrzeszoną w Międzynarodowej Federacji Kynologicznej (FCI).
- 2.5 Nie należy nabywać psów z hodowli prowadzonych w kojcach.
- 2.6 Zakup psa przeprowadza zespół w składzie:
 - 2.6.1 dowódca lub zastępca dowódcy SGPR;
 - 2.6.2 instruktor psów ratowniczych;
 - 2.6.3 wyznaczony strażak ratownik przewodnik psa ratowniczego;
 - 2.6.4 przedstawiciele jednostki organizacyjnej PSP nabywającej psa.
- 2.7 Przed zakupem instruktor psów ratowniczych powinien przeprowadzić test charakteru psa wg Campbella, test osobowościowy wg Volharda (PAT), które określa załącznik nr 17.
- 2.8 Z czynności zakupu psa sporządza się protokół.
- 2.9 Po zakończeniu 30 dniowego okresu rękojmi, pies zakupiony przez PSP zostaje wpisany na stan majątkowy PSP, o ile nie ma ku temu przeciwwskazań.

3. Psy kontraktowe.

- 3.1 Jednostki organizacyjne PSP mogą pozyskiwać do służby w charakterze psów ratowniczych zwierzęta stanowiące własność prywatną strażaków PSP lub innych właścicieli (osób fizycznych).
- 3.2 Psy, o których mowa w pkt 3.1, pozyskiwane są na podstawie kontraktu opartego o umowę cywilno-prawną.
- 3.3 Zawarcie kontraktu nie narusza praw własności właściciela psa kontraktowanego.
- 3.4 Kontrakty powinny być zawierane na okres, w którym przewodnik z psem posiadają ważne uprawnienia specjalności gruzowiskowej i okres do najbliższego egzaminu gruzowiskowego.
- 3.5 Właściciel psa kontraktowego, w okresie trwania kontraktu, ma takie same obowiązki i przysługują mu takie same uprawnienia z tytułu pełnionej funkcji jak strażakowi ratownikowi przewodnikowi psa ratowniczego służbowego.
- 3.6 Pies kontraktowy włączany jest w limit etatowy psów ratowniczych SGPR.
- 3.7 Decyzję o włączeniu psa kontraktowego w etat służbowy w SGPR oraz o przedłużeniu etatu podejmuje komendant wojewódzki lub komendant miejski/powiatowy PSP na wniosek dowódcy SGPR.
- 3.8 Po wygaśnięciu kontraktu PSP nie ponosi zobowiązań wobec strażaka-właściciela z tytułu pełnienia przez niego funkcji przewodnika psa ratowniczego. (za wyjątkiem sytuacji, o których mowa w pkt 3.9).
- 3.9 Jeżeli w trakcie trwania kontraktu pies ulegnie wypadkowi podczas wykonywania obowiązków służbowych, w trakcie szkolenia lub treningu, a okres leczenia i rehabilitacji wykracza poza okres trwania kontraktu i obligatoryjnego z tego tytułu okresu ubezpieczenia, PSP przejmuje finansowanie tego leczenia do momentu przywrócenia u psa maksymalnej sprawności właściwej dla danej jednostki chorobowej.
- 3.10 Jeżeli w okresie trwania kontraktu pies ulegnie wypadkowi lub chorobie, prowadzącym do jego zgonu, a okoliczności zdarzenia będą uprawniały do wypłacenia kwoty ubezpieczenia przez ubezpieczyciela, całość kwoty otrzymuje właściciel psa.
- 3.11 Rozwiązanie kontraktu przed terminem może nastąpić:
 - 3.11.1 w przypadku usunięcia strażaka ratownika przewodnika psa ratowniczego ze służby;
 - 3.11.2 w przypadku rozwiązania umowy o pracę pomiędzy PSP a strażakiem ratownikiem przewodnikiem psa ratowniczego;
 - 3.11.3 w przypadku trwałej utraty przez psa sprawności fizycznej lub zdrowia w zakresie mającym wpływ na poziom wykonywania przez psa czynności ratowniczych;
 - 3.11.4 w przypadku niewywiązywania się przez strażaka ratownika przewodnika psa ratowniczego lub ratownika przewodnika psa z obowiązków wynikających z kontraktu;
 - 3.11.5 na wniosek strażaka ratownika przewodnika psa ratowniczego lub ratownika przewodnika psa, w przypadku niewypełniania przez Państwową Straż Pożarną zobowiązań wynikających z kontraktu;
 - 3.11.6 zgonu psa.
- 3.12 Decyzję o rozwiązaniu kontraktu podejmuje komendant wojewódzki lub komendant miejski/powiatowy PSP na wniosek dowódcy SGPR albo

strażaka ratownika przewodnika psa ratowniczego lub ratownika przewodnika psa.

4. Zabezpieczenie weterynaryjne.

- 4.1 Każda SGPR musi mieć stałe zabezpieczenie weterynaryjne dla psów będących w SGPR. W trackie działań ratowniczych podstawową opiekę weterynaryjną zabezpiecza strażak ratownik przewodnika psa ratowniczego oraz lekarz weterynarii dysponowany przez sztab akcji/KDR na podstawie odrębnych uzgodnień.
- 4.2 Każda wizyta u lekarza weterynarii musi być odnotowana w „Księżce psa ratowniczego Państwowej Straży Pożarnej”.

5. Ubezpieczenie psów ratowniczych.

- 5.1 Psy służbowe i kontraktowe powinny być ubezpieczone przez PSP.
- 5.2 Ubezpieczenie powinno obejmować:
 - 5.2.1 odpowiedzialność cywilną (OC) od szkód wyrządzonych przez psa;
 - 5.2.2 koszty leczenia związane z nagłym zachorowaniem lub wypadkiem oraz koszty hospitalizacji, badań, zabiegów ambulatoryjnych i operacyjnych oraz zakupu leków.
- 5.3 Ubezpieczenie powinno być zawarte na najwyższą możliwą kwotę.

6. Wybrakowywanie psów służbowych.

- 6.1 Psy usuwa się ze stanu majątkowego PSP po wybrakowaniu spowodowanym:
 - 6.1.1 złym stanem zdrowia, orzeczonym na podstawie opinii współpracującego lekarza weterynarii;
 - 6.1.2 brakiem motywacji do pracy, nadmierną agresją, bojaźliwością i innymi cechami negatywnymi, których nie można skorygować w procesie szkolenia;
 - 6.1.3 zgonem psa.
- 6.2 Wybrakowanego psa można przekazać nieodpłatnie strażakowi ratownikowi przewodnikowi psa ratowniczego i lub innej osobie fizycznej zidentyfikowanej przez Dowódcę SGPR i zatwierdzonej przez właściwego kierownika jednostki organizacyjnej PSP.
- 6.3 W przypadku brakowania psa, spowodowanego złym stanem zdrowia, obligatoryjnie należy psa przekazać strażakowi ratownikowi przewodnikowi psa ratowniczego (za jego zgodą).
- 6.4 Właściwy kierownik jednostki organizacyjnej PSP zobowiązany jest do partycypacji w udokumentowanych kosztach utrzymania i leczenia psa wybrakowanego i przekazanego strażakowi ratownikowi przewodnikowi psa ratowniczego.
- 6.5 Psy wybrakowane, które nie znalazły opiekunów, pozostają dożywotnio pod opieką własnej SGPR. Właściwy kierownik jednostki organizacyjnej PSP zobowiązany jest zapewnić psu odpowiednie warunki bytowe, żywienie i opiekę weterynaryjną.
- 6.6 W PSP nie przewiduje się brakowania psa poprzez uśpienie.

- 6.7 Uśpienia psa można dokonać tylko i wyłącznie na podstawie opinii dwóch niezależnych lekarzy weterynarii.
- 6.8 Wybrakowywanie psa przeprowadza, na wniosek dowódcy SGPR, komisja powołana przez komendanta wojewódzkiego lub komendanta miejskiego/powiatowego PSP w następującym składzie:
 - 6.8.1 dowódca SGPR;
 - 6.8.2 przedstawiciel komendanta wojewódzkiego lub komendanta miejskiego/powiatowego PSP;
 - 6.8.3 lekarz weterynarii;
 - 6.8.4 instruktor psów ratowniczych.
- 6.9 Podstawowe obowiązki strażaka ratownika przewodnika psa.
 - 6.9.1 Strażak ratownik przewodnik psa ratowniczego zobowiązany jest do:
 - 6.9.1.1 zapewnienia psu odpowiednich warunków bytowych;
 - 6.9.1.2 dbałości o prawidłowy stan zdrowia o kondycję psa;
 - 6.9.1.3 systematycznego szkolenia i treningu psa.

System oznakowania skrzyń transportowych USAR POLAND

System oznakowania skrzyń transportowych oraz pakunków ma na celu ujednoczenie znakowania sprzętu, a przez to pełną identyfikację niezbędnych danych. Oznakowanie skrzyń wymagane jest również przez przepisy regulujące transport lotniczy.

Kodowanie skrzyń.

Kod cyfrowy - X-YZ₁- Z₂Z₃

gdzie:

- X – oznacza indeks identyfikujący GPR
- Y – oznacza indeks identyfikujący sprzęt podzespołu GPR
- Z₁ – oznacza numer grupy sprzętowej
- Z₂Z₃ – oznacza numer kolejny skrzyni (pakunku)

Indeksy identyfikujące GPR

- GPR Gdańsk - G
- GPR Łódź - E
- GPR Małopolska - K
- GPR Poznań - P
- GPR Warszawa - W

Indeksy identyfikujące sprzęt podzespołu:

- Zespół dowodzenia (w tym łączności) - C
- Zespół ratowniczy - R
- Zespół medyczny - M
- Zespół logistyczny - L
- Pozostały sprzęt - O

Numer grupy sprzętowej

- C1 – sprzęt informatyczny
- C2 – dokumentacje
- C3 – namioty
- C4 – łączność

- R1 – sprzęt podzespołu poszukiwawczego
- R2 – sprzęt ewakuacyjny
- R3 – sprzęt do przebić
- R4 – sprzęt do stabilizacji
- R5 – sprzęt podnoszący (hydrauliczny i pneumatyczny)
- R6 – sprzęt do cięcia
- R7 – agregaty (zasilanie elektrycznego)
- R8 – sprzęt bezpieczeństwa działań
- R9 – inny sprzęt

M1 – torby medyczne (zestawy medyczne)
M2 – medyczny sprzęt ewakuacyjny
M3 – wyposażenie ambulatorium obozowego
M4 – zapasy medyczne (opatrunki, wlewy, lekarstwa)

L1 – sprzęt obozowy
L2 – wyposażenie kuchenne
L3 – sprzęt sanitarny
L4 – wyposażenie techniczno-naprawcze
L5 – żywność
L6 – sprzęt inny
L7 – agregaty i wyposażenie elektryczne

Kolor kodujący grupę sprzętu podzespołów GPR (kolor papieru na którym wydrukowany będzie zestawienie)

- Zespół dowodzenia – żółty (RAL -----)
- Zespół ratowniczy – czerwony (RAL-----)
- Zespół medyczny – niebieski (RAL-----)
- Zespół logistyczny – zielony (RAL-----)
- Pozostały sprzęt – biały (RAL-----)

W dodatkowych plikach przedstawiono zestawienie oznaczenia na skrzyniach i pakunkach.

Dodatkowo wymagane jest oznakowanie skrzyń i pakunków zgodnie z przepisami IATA DGR.

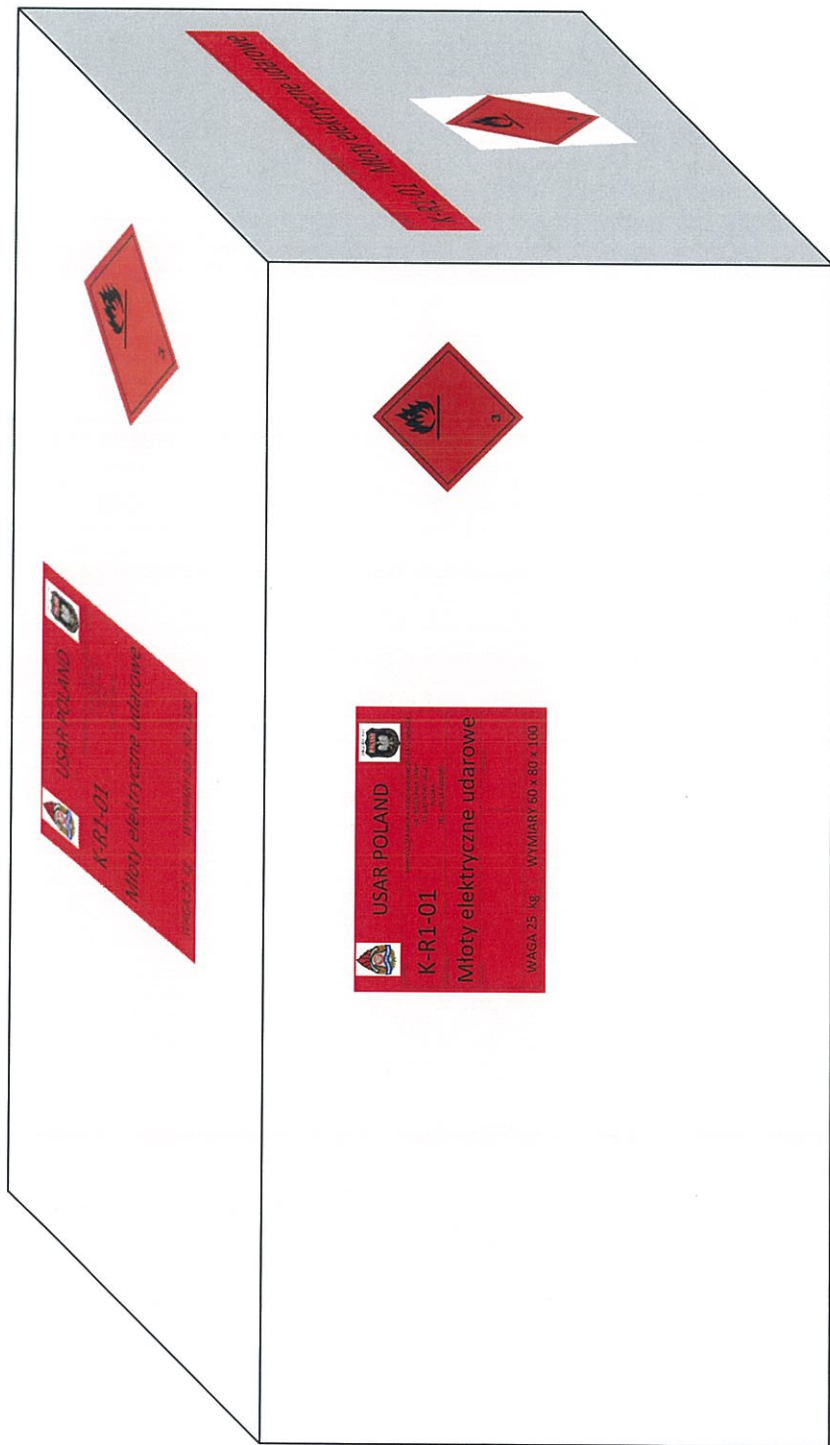
USAR POLAND

STATE FIRE SERVICE
 NATIONAL HEADQUARTERS
 UL. PODCHORĄZYCH 38
 00-463 WARSZAWA 133
 POLAND
 PHONE + (48 22)

PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA
 KOMENDA GŁÓWNA
 UL. PODCHORĄZYCH 38
 00-463 WARSZAWA 133
 POLSKA
 TELEFON + (48 22)

K-R1-01	ADDRESS OF OWNER: MAŁOPOLSKA GRUPA POSZUKIWAWCZO RATOWNICZA UL. WĘGIERSKA 188H 33-300 NOWY SĄCZ / POLSKA TEL. +(48 18) 4486080, +(48 18) 44289408
TYPE OF EQUIPMENT: ELECTRIC DRILL HAMMER MŁOTY ELEKTRYCZNE	
CONTENTS: ELECTRONIC CODE	
WEIGHT kg	DIMENSION 60 x 80 x 100

Na powierzchni górnej oraz frontowej oznakowanie pełne.
Na pozostałych powierzchniach oznakowanie skrócone (kod sprzętu, nazwa sprzętu).
Dodatkowe oznakowania związane z przewożoną substancją niebezpieczną wg potrzeb na każdej ścianie.

Oznakowanie skrzyń - bok

CODE OF EQUIPMENT: K-R1-01	CONTENTS:
TYPE OF EQUIPMENT:	ELECTRIC DRILL HAMMER MŁOTY ELEKTRYCZNE
WEIGHT kg	DIMENSION 60 x 80 x 100

USAR POLAND

KOD SPRZĘTU

K-R1-01

MAŁOPOLSKA GRUPA POSZUKIWAWCZO RATOWNICZA

UL. WĘGIERSKA 188H

33-300 NOWY SĄCZ

POLSKA

TEL. +48 18 4486080

NAZWA SPRZĘTU

Młoty elektryczne udarowe

ZAWARTOŚĆ

KODY REZERWOWY

WAGA 25 kg

WYMIARY 60 x 80 x 100

KOD SPRZĘTU

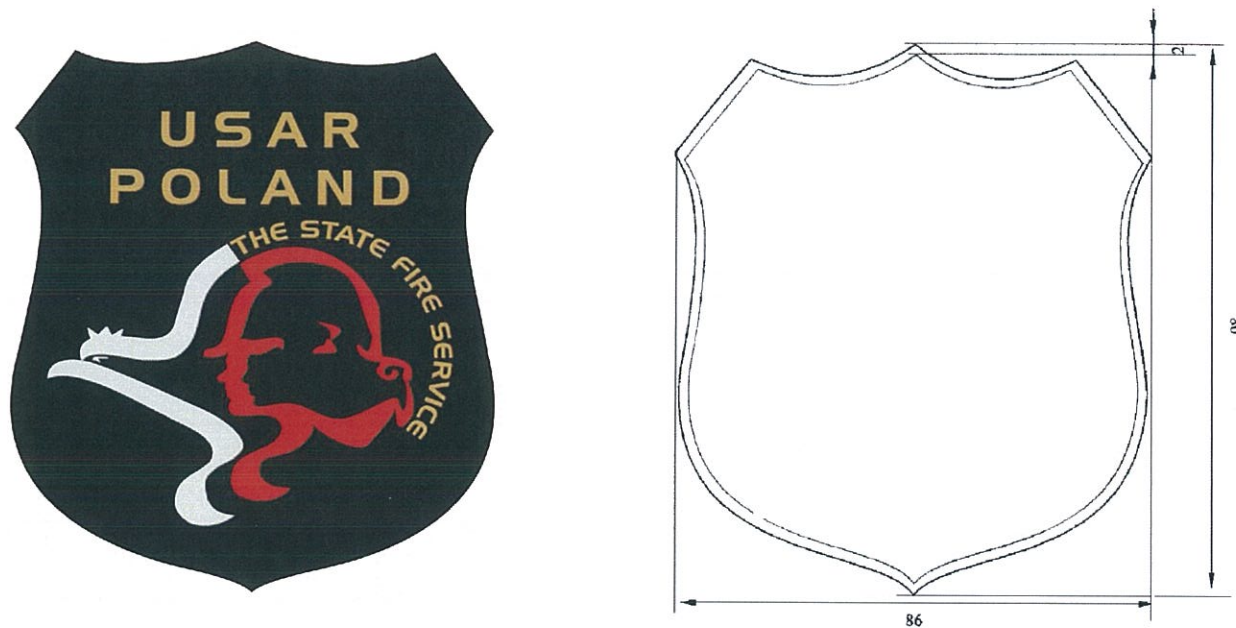
K-R1-01

NAZWA SPRZĘTU

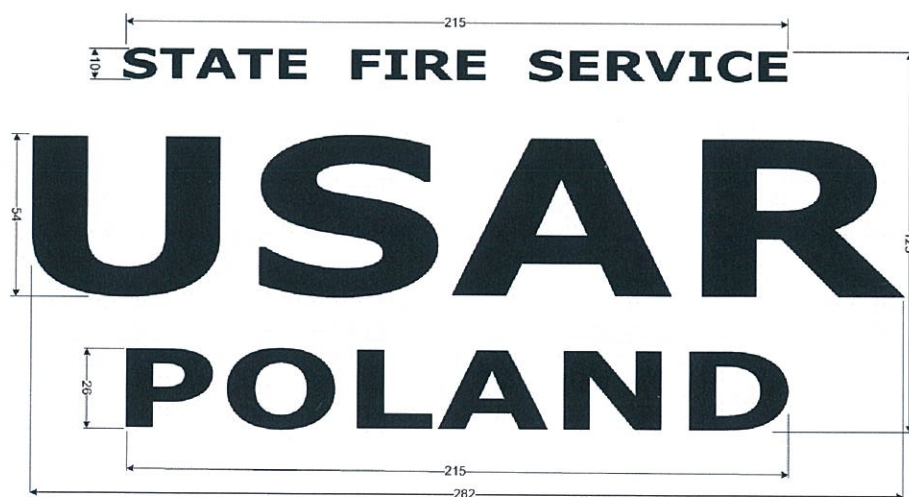
Młoty elektryczne udarowe

System oznakowania USAR POLAND

1. Wzór emblematu USAR POLAND

2. Wzór oznakownia stosownego na odzieży USAR POLAND

Rodzaj czcionki - VERDANA

3. Wzór godła stosownego na czapkach USAR POLAND

4. Wzór naszywki IEC

5. Wzór oznakowania kasków

Zadania zespołów USAR POLAND

1. Zadania zespołu dowodzenia USAR Poland

1.1 W trakcie mobilizacji:

- 1.1.1 Posługiwać się platformą V OSOCC w celu pozyskiwania istotnych informacji i aby nawiązać współpracę on-line z innymi podmiotami biorącymi udział w akcji ratowniczej. Platforma ta zapewnia bezpośrednie połączenie z międzynarodowymi strukturami operacyjnymi i umożliwia uzyskanie szczegółowych informacji odnośnie: głównych punktów kontaktowych, map, przebiegu sytuacji w rejonie zdarzenia itp.
- 1.1.2 Poinformować USAR Poland o sytuacji politycznej i uwarunkowaniach kulturowych w kraju dotkniętym katastrofą, które mogą mieć wpływ na przebieg działań grupy.
- 1.1.3 Dopilnować, by wszyscy członkowie USAR Poland posiadali wszystkie niezbędne dokumenty (tj. paszporty i/lub dowody osobiste, paszporty psów, dokumenty poświadczające ważność ubezpieczenia zdrowotnego, dokumenty poświadczające posiadane uprawnienia specjalistyczne [np. lekarskie], karty szczepień, karty zdrowia psów ratowniczych).
- 1.1.4 Dopilnować, by na platformie V OSOCC dokonać rejestracji, która powiadamia kraj dotknięty katastrofą o szczegółach dot. grupy ratowniczej, po rejestracji podaje się następujące informacje:
 - a. skład osobowy grupy;
 - b. wymogi wizowe;
 - c. potrzeby logistyczne;
 - d. specjalistyczny sprzęt łączności;
 - e. sprzęt poszukiwawczy, ratowniczy i medyczny;
 - f. psy ratownicze;
 - g. dane dotyczące czasu dotarcia grupy w rejon katastrofy.

1.2 W trakcie dojazdu na miejsce katastrofy:

- 1.2.1 Ustalić i uszeregować pod względem ważności punkty kontaktowe, istotne zarówno dla USAR Poland, jak i dla krajowego punktu kontaktu.
- 1.2.2 Nawiązać kontakt z polskimi przedstawicielstwami dyplomatycznymi i innymi polskimi placówkami (w miarę potrzeb i możliwości).
- 1.2.3 Zadbać o ochronę członków USAR Poland oraz sprzętu.
- 1.2.4 Dokonać rejestracji w RDC.
- 1.2.5 Nawiązać kontakt z OSOCC i/lub z LEMA.
- 1.2.6 Działać w koordynacji z innymi międzynarodowymi GPR.
- 1.2.7 Ustalić strukturę dowodzenia i wymogi dotyczące raportowania.
- 1.2.8 Ustalić zasady włączenia USAR Poland w działania ustalone przez kraj dotknięty katastrofą.
- 1.2.9 Zaplanować kontakty z mediami.
- 1.2.10 Przekazywać codzienne meldunki do KG PSP - KCKRiOL.

1.3 W trakcie działań USAR Poland:

- 1.3.1 Przed rozpoczęciem działań ratowniczych na dotkniętym katastrofą terenie, Dowódcy USAR Poland muszą zapoznać się z organizacją LEMA i określić, jak grupa USAR Poland wpłynie na ulepszenie lub wzmocnienie trwających działań. Należy uzyskać z OSOCC lub LEMA informacje i ostrzeżenia o lokalnych zwyczajach, uwarunkowaniach etyczno-kulturowych oraz szczegółowe dane identyfikacyjne i kontaktowe dowódców odcinków bojowych na poszczególnych strefach roboczych.
- 1.3.2 Utrzymywać kontakt z polskimi przedstawicielstwami dyplomatycznymi i innymi polskimi placówkami.
- 1.3.3 Poinformować dowódcę danego odcinka bojowego o możliwościach USAR Poland.
- 1.3.4 Opracować plany bezpieczeństwa i ochrony oraz plan ewakuacji USAR Poland.
- 1.3.5 Stworzyć wstępny plan działań, który pozwoli zrealizować cele wyznaczone przez OSOC lub LEMA.
- 1.3.6 Opracować strategie komunikowania się z ludnością obszaru dotkniętego katastrofą.
- 1.3.7 Ustalić miejscowe procedury dotyczące mediów.
- 1.3.8 Ustalić miejscowe zasoby logistyczne, dostępne do wykorzystania w danej strefie działań.
- 1.3.9 Skoordynować działania z innymi międzynarodowymi GPR.
- 1.3.10 Przekazywać codzienne meldunki do KG PSP KCKRiOL.

1.4 Zakończenie działań.

- 1.4.1 Dowódcy USAR Poland mogą zakończyć działania, gdy:
 - a. wszystkie przydzielone zadania zostały wykonane;
 - b. Polska wyzywa USAR Poland do powrotu do kraju;
 - c. kierownictwo USAR Poland stwierdza, że nie jest w stanie dłużej prowadzić działań;
 - d. USAR Poland zostaje zwolniony przez LEMA.
- 1.4.2 Dowódcy USAR Poland powinni raportować do OSOCC o ukończeniu zadań i skuteczności prowadzonych działań.
- 1.4.3 Przed wycofaniem USAR Poland jego dowódca powinien także rozpatrzyć następujące kwestie:
 - a. we współpracy z OSOCC i LEMA dopilnować, by przedstawiciele mediów obecni na terenie działań poszukiwawczo-ratowniczych uzyskali informacje pozwalające im zrozumieć, dlaczego USAR Poland zostaje wycofany z działań;
 - b. dopilnować właściwego przekazania swoich zadań innym międzynarodowym GPR, które pozostają w rejonie działań;
 - c. poinformować o zakończeniu działań polskie przedstawicielstwo dyplomatyczne i inne polskie placówki (w miarę możliwości i potrzeb).

1.5 W trakcie demobilizacji:

- 1.5.1 nadal uwzględniać uwarunkowania etyczne;
- 1.5.2 dopilnować rozliczenia się USAR Poland z wypożyczonego sprzętu i zaciągniętych zobowiązań;

- 1.5.3 utrzymywać standardy bezpieczeństwa i ochrony;
- 1.5.4 utrzymywać kontakty z mediami.
- 1.6 Po misji:
 - 1.6.1 bezpośrednio po powrocie do kraju, w uzgodnieniu z KG PSP, zapewnić spotkanie podsumowujące działania, umożliwić specjalistyczne badanie psychologiczne i lekarskie wykonane przez lekarza medycyny pracy MSW dla wszystkich członków USAR Poland bezpośrednio po powrocie do kraju;
 - 1.6.2 opracować raport z działań;
 - 1.6.3 zaimplementować wnioski.
- 1.7 Wyposażenie komponentu sztabowego zespołu dowodzenia opisuje załącznik nr 18.

2. Organizacja i zadania rekonesansu USAR Poland

- 2.1 USAR Poland powinien posiadać odpowiednio przeszkolonych i wyposażonych ratowników rekonesansu. Rekonesans może zostać uzupełniony o dodatkowych strażaków ratowników sgpr, w szczególności o d-cę zespołu operacyjnego oraz o ratowników medycznych.
- 2.2 Wyróżnia się trzy podstawowe typy zbierania informacji bezpośrednio na miejscu zdarzenia.
 - 2.2.1 Rozpoznanie wstępne:
 - a. to metoda zbierania informacji polegająca tylko na obserwacji terenu dotkniętego katastrofą (objazd przydzielonej strefy);
 - b. powinno odbywać się bezpośrednio po trzęsieniu ziemi (lub innych katastrofach) i skupić się głównie na oszacowaniu ogólnych zniszczeń, rodzaju struktury obiektów oraz zapotrzebowania na rodzaj i ilość koniecznych zespołów ratowniczych;
 - c. zwykle powinno zostać przeprowadzone przez lokalne/miejscowe grupy ratownicze, które określą w jego wyniku zapotrzebowanie na dodatkową pomoc;
 - d. osoby przeprowadzające rozpoznanie wstępne nie mogą podejmować żadnych działań ratowniczych, powinni skupić się na ocenie całej przydzielonej strefy i jak najszybciej przedstawić raport do LEMA/OSOCC, które zleciło rozpoznanie lub własnego dowództwa.
 - 2.2.2 Rozpoznanie właściwe (to rozpoznanie, które zwykle jest wykonywane przez grupy ratownicze międzynarodowe, udające się z pomocą do kraju dotkniętego katastrofą):
 - a. to szybkie rozpoznanie przeprowadzane przez odpowiednio przeszkolonych i wyposażonych ratowników rekonesansu;
 - b. zakres rekonesansu różni się w zależności od wielkości zniszczeń i ilości dostępnych zespołów rekonesansu. Może się rozciągać od jednego kompleksu budynków do nawet całego miasta;
 - c. grupa dokonująca rekonesansu nie powinna wchodzić do żadnej struktury gruzów czy obiektu, zbieranie informacji następuje poprzez: obserwację, wywiad społeczny ze świadkami katastrofy, sprzęt lokalizacyjny i obserwacyjny oraz detekcyjny substancji

- niebezpiecznych;
 - d. nie powinno przeprowadzać się w tej fazie rozpoznania żadnych działań ratowniczych, za wyjątkiem takich, które dotyczą stanów nagłego zagrożenia zdrowotnego, nie zabiorą dużej ilości czasu i będą mogły być zrealizowane przy użyciu lekkiego, podręcznego sprzętu ratowniczego;
 - e. czas poświęcony na rekonesans jednego obiektu/gruzowiska powinien być jak najkrótszy;
 - f. rekonesans może być przeprowadzany dla USAR Poland lub na polecenie OSOCC/LEMA, wówczas prawdopodobnie informacje zebrane przez rekonesans USAR Poland będą wykorzystane przez inne grupy zagraniczne, dlatego każdy rekonesans powinien zostać przeprowadzony starannie i w wyczerpujący sposób.
- 2.2.3 Rozpoznanie szczegółowe:
- a. obejmuje rozpoznanie poszczególnych struktur obiektów danej strefy, tak aby zidentyfikować potencjalne przestrzenie w gruzowisku, gdzie poszkodowani mieli największe szanse przeżycia oraz ocenę stanu stabilności struktury;
 - b. powinno dostarczyć wystarczających informacji o danej strefie, do opracowania przez dowódcę USAR Poland planu działania: priorytetów poszukiwania i działania ratowniczego;
 - c. powinno obejmować szczegółowy wywiad społeczny z osobami, które mogą posiadać informację o liczbie osób zaginionych oraz planie przestrzennym obiektów w strefie;
 - d. może być przeprowadzany dla USAR Poland lub na polecenie OSOCC/LEMA, wówczas prawdopodobnie informacje zebrane przez rekonesans USAR Poland będą wykorzystane przez inne grupy zagraniczne, dlatego każde rozpoznanie powinno zostać przeprowadzone starannie i w wyczerpujący sposób.
- 2.3 Podstawowe kategorie zbieranych informacji.
- 2.3.1 Opis terenu (dot. sytuacji przed zaistnieniem zdarzenia), w tym:
- a. ukształtowanie terenu - płaskie/górzyste, lesiste/otwarte; zurbanizowane/rolnicze, itp.;
 - b. rodzaj dzielnicy - biznesowa, mieszkalna, przemysłowa, wypoczynkowa, mieszana, itp.;
 - c. ludność - liczebność, demografia, kultura, religia, itp.;
 - d. charakterystyka budynków - materiał konstrukcyjny, wielkość, architektura, konstrukcja, przeznaczenie.
- 2.3.2 Sytuacja (związana z katastrofą):
- a. ogólne informacje;
 - o rozmiar zniszczeń,
 - o osoby poszkodowane i zaginione (ofiary śmiertelne nie powinny na tym etapie być przedmiotem działania USAR Poland),
 - b. dostęp do strefy oraz możliwości przemieszczania się wewnątrz strefy;
 - o stan dróg/mostów (przejezdne, zawałone, natężenie ruchu,
 - o stan lotnisk, lądowisk śmigłowców, portów morskich,
 - c. potencjalne strefy robocze;

- czy budynki są częściowo czy całkowicie zniszczone oraz czy mogą w nich znajdować się poszkodowani,
- ilość potencjalnych stref roboczych,
- ilość poszkodowanych i zaginionych w zidentyfikowanych strefach,
- d. substancje niebezpieczne;
- e. inne zagrożenia, które mogą wpływać na działania USAR Poland (zamieszki, rabunki, rozboje, itp.).

2.3.3 Zagadnienia operacyjne:

- a. lokalne organizacje ratownicze pracujące na miejscu zdarzenia;
 - ich możliwości operacyjne,
 - rodzaj i organizacja: straż pożarna, obrona cywilna, organizacje pozarządowe, czerwony krzyż/półksiężyc, wojsko,
 - ustalenie, jak USAR Poland może się włączyć w działania ww. organizacji,
- b. zidentyfikowane zapotrzebowanie operacyjne;
 - ilość ciężkich i średnich grup poszukiwawczo-ratowniczych,
 - sprzęt do usuwania gruzu,
 - gazy techniczne, drewno, itp.,
- c. system opieki medycznej;
 - procedury przekazywania poszkodowanych lokalnym jednostkom ochrony zdrowia,
 - możliwości operacyjne lokalnych ośrodków medycznych,
 - plan ewakuacji medycznej członków USAR Poland,
- d. dostępne na miejscu działania rozwiązania komunikacji;
 - czy działają telefony komórkowe, satelitarne, łączność radiowa,
 - inne dostępne,

2.3.4 Informacje dotyczące strefy roboczej:

- a. lokalizacja/identyfikacja: adres i koordynaty GPS;
- b. dane kontaktowe do osoby lokalnej znajdującej się w danej strefie (oficera służb lokalnych, właściciela obiektu, itp.);
- c. względy bezpieczeństwa w danej strefie (zamieszki, kradzieże, itp.);
- d. dostęp do strefy;
- e. ilość poszkodowanych w strefie i zaginionych;
- f. opis struktury obiektów: materiał, wielkość, kształt, przeznaczenie, architektura, typ konstrukcji, uszkodzenia.

2.4 Po wykonaniu rozpoznania ratownicy rekonesansu powinni być włączeni do działań ratowniczych.

3. Organizacja i zadania zespołu operacyjnego USAR Poland w wariantcie średnim (dla wariantu ciężkiego standard osobowy określony został w części 5, 5.1 Zasady organizacji i gotowości operacyjnej USAR Poland, ppkt. 1 b)

3.1 Trzydziestoosobowy zespół operacyjny jest głównym trzonem USAR Poland w wariantcie średnim, którego organizacja jest określona w części 5, 5.1 Zasady organizacji i gotowości operacyjnej USAR Poland, ppkt. 1 a

- 3.2 Dowódcą zespołu operacyjnego jest dowódca SGPR tworzącego USAR Poland.
- 3.3 Dowódca zespołu operacyjnego odpowiada za:
 - 3.3.1 zabezpieczenie gotowości zespołu operacyjnego do działań;
 - 3.3.2 rozpoznanie strefy działań, zebranie wszelkich przydatnych informacji i podział zadań;
 - 3.3.3 kierownictwo i koordynację działań podległych podzespołom;
 - 3.3.4 bezpieczeństwo działań podległych podzespołom;
 - 3.3.5 organizację łączności pomiędzy podzespołami w rejonie działań;
 - 3.3.6 dokumentowanie działań podległych podzespołom;
 - 3.3.7 fachowe doradztwo i współpraca z zespołem dowodzenia USAR Poland.
- 3.4 Zadaniem zespołu operacyjnego w zakresie działań poszukiwawczych jest:
 - 3.4.1 jednoznaczna identyfikacja strefy poszukiwań;
 - 3.4.2 ocena struktury strefy poszukiwania;
 - 3.4.3 bezpośrednie rozpoznanie i ewentualna lokalizacja zagrożeń technicznych i innych występujących w obiektach i rejonie poszukiwań;
 - 3.4.4 lokalizacja zasypanych lub zaginionych ludzi za pomocą urządzeń lokalizacyjnych i przy zastosowaniu psów ratowniczych;
 - 3.4.5 oznakowanie przeszukanych stref zgodnie z wymogami międzynarodowymi INSARAG (załącznik nr 15);
 - 3.4.6 sporządzenie szkiców identyfikacji wewnątrz obiektów (załącznik nr 15);
 - 3.4.7 po zakończeniu poszukiwań niezwłoczne włączenie się do działań ratowniczych i udzielania kwalifikowanej pierwszej pomocy.
- 3.6 Zadaniem zespołu operacyjnego w zakresie działań techniczno-ratowniczych jest:
 - 3.6.1 bieżąca ocena stanu konstrukcji;
 - 3.6.2 bezpośrednie rozpoznanie i ewentualna lokalizacja zagrożeń technicznych i innych występujących w obiektach i rejonie poszukiwań;
 - 3.6.3 wykonanie wstępnych prac zabezpieczających uszkodzone elementy budowli w zakresie koniecznym do bezpiecznego prowadzenia działań poszukiwawczych i ratowniczych;
 - 3.6.4 wykonanie dojazdów do uszkodzonych w oparciu o posiadany sprzęt ratowniczy;
 - 3.6.5 koordynacja użycia ciężkiego sprzętu technicznego w celu wykonania dojazdów do uszkodzonych;
 - 3.6.6 udzielanie kwalifikowanej pierwszej pomocy uszkodzonym w miarę możliwości w miejscu ich odnalezienia;
 - 3.6.7 ewakuacja uszkodzonych z miejsca ich odnalezienia;
 - 3.6.8 oświetlenie miejsc działań ratowniczych;
 - 3.6.9 likwidacja zagrożeń technicznych i innych występujących w obiektach i rejonie poszukiwań;
 - 3.6.10 w miarę możliwości ratowanie zwierząt i ich ewakuacja;
 - 3.6.11 w miarę możliwości zabezpieczenie przedmiotów wartościowych;
 - 3.6.12 sporządzenie szkiców identyfikacji wewnątrz obiektów;
 - 3.6.13 oznakowanie przeszukanych stref zgodnie z wymogami międzynarodowymi INSARAG (zgodnie z załącznikiem nr 15).

4. Zadania zespołu logistyki USAR Poland

- 4.1 Zadaniem trzyosobowego zespołu logistyki USAR Poland jest:
- 4.1.1 budowa i organizacja obozu (bazy operacji) w rejonie działań wskazanym przez LEMA;
 - 4.1.1 zabezpieczenie dostawy energii elektrycznej dla obozu;
 - 4.1.2 zabezpieczenie zaplecza sanitarnego i higienicznego;
 - 4.1.3 zaopatrzenie w żywność;
 - 4.1.4 zabezpieczenie i rozdział wody pitnej;
 - 4.1.5 zabezpieczenie materiałów eksploatacyjnych;
 - 4.1.6 drobne naprawy i konserwacja sprzętu grupy;
 - 4.1.8. zabezpieczenie środków transportu lokalnego.

5 Medyczne aspekty działań USAR Poland

- 5.1 Zadaniem strażaków ratowników ratowników medycznych jest:
- 5.1.1 koordynacja działań z zakresu ratownictwa medycznego w miejscu odnalezienia poszkodowanych;
 - 5.1.2 udzielanie pierwszej pomocy medycznej poszkodowanym w miejscu ich odnalezienia i podczas ich ewakuacji oraz nadzór nad przekazaniem ich do właściwych lokalnie służb medycznych;
 - 5.1.3 zapewnienie opieki medycznej ratownikom USAR Poland podczas misji;
 - 5.1.4 zapewnienie podstawowej opieki weterynaryjnej psom ratowniczym do czasu ich przekazania odpowiednim lokalnym służbom weterynaryjnym;
 - 5.1.5 prowadzenie dokumentacji medycznej działań ratowniczych.
- 5.2 Zadania lekarza koordynatora medycznego lekarza grupy lub strażaka ratownika, ratownika medycznego jest:
- 5.2.1 koordynacja zaopatrzenia USAR Poland w leki i środki medyczne;
 - 5.2.2 kontrola dokumentacji szczepień ochronnych strażaków ratowników USAR Poland (w miejscu koncentracji);
 - 5.2.3 wykonanie ogólnego badania stanu zdrowia strażaków ratowników USAR Poland (w miejscu koncentracji) w tym;
 - a. pomiar temperatury ciała ratowników,
 - b. pomiar ciśnienia,
 - c. weryfikacja posiadanych przez ratowników szczepień ochronnych,
 - d. ogólna ocena stanu zdrowia ratowników poprzez wywiad w zakresie przebytych w ostatnim okresie chorób i urazów,
 - 5.2.4 na podstawie ogólnego badania stanu zdrowia ratowników zakwalifikowanie osób do udziału w misji ratowniczej (może wziąć/nie może wziąć udziału) zapewniając doradztwo dla dowódcy grupy;
 - 5.2.5 współdziałanie z dowódcą całej grupy w zakresie oceny stanu ogólnego poszczególnych ratowników, rozpoznania potrzeb pomocy i wsparcia dla tych ratowników;
 - 5.2.6 po zakończeniu misji poza granicami kraju przygotowanie meldunku zawierającego ocenę zagrożeń mających wpływ na zdrowie ratowników uczestniczących w tej akcji.

6 Bezpieczeństwo i ochrona USAR Poland

6.1 Dowódca USAR Poland powinien.

6.1.1 Dopilnować, by wszyscy jego członkowie:

- a. posiadali odpowiednie dokumenty (tj. paszport, wizę, świadectwo szczepienia, dane kontaktowe najbliższych krewnych, których należy powiadomić w razie potrzeby),
- b. pracowali stosując odpowiedni sprzęt ochrony osobistej,
- c. posiadali odzież odpowiednią do warunków atmosferycznych i klimatu.

6.1.2 Dopilnować, by:

- a. przy pakowaniu, znakowaniu, przechowywaniu i przemieszczaniu personelu i sprzętu uwzględniać procedury bezpieczeństwa;
- b. sprzętowi specjalistycznemu towarzyszyły instrukcje użytkowania;
- c. członkowie grupy byli przeszkoleni w zakresie posługiwania się sprzętem technicznym i ochrony osobistej oraz pod względem procedur identyfikacji i minimalizowania zagrożeń;
- d. zagwarantowana była dostateczna ilość żywności dla strażaków ratowników USAR Poland na siedem lub dziesięć dni (lub środki finansowe na jej zakup);
- e. dostępny był wystarczający zapas wody na trzy dni i odpowiedni sprzęt do uzdatniania wody, o wydajności wystarczającej dla zaspokojenia potrzeb USAR Poland;
- f. dostępne było wystarczające zaplecze sanitarne i higieniczne, dostosowane do liczebności grupy oraz długości misji.

6.1.3 W zakresie bezpieczeństwa dopilnować, by:

- a. zadania w zakresie bezpieczeństwa przydzielić jednemu z członków grupy;
- b. podczas wstępnej odprawy zespołu omówić kwestie ogólne i bezpośrednio związane z katastrofą;
- c. określić warunki środowiskowe w rejonie katastrofy.

6.1.4 W zakresie ochrony dopilnować, by:

- a. zadania w zakresie ochrony przydzielić jednemu z członków zespołu;
- b. określić ogólne i szczegółowe kwestie ochrony; należy je uwzględnić podczas wstępnej odprawy zespołu;
- c. gotowe były do wdrożenia procedury ochrony dotyczące całości personelu, psów ratowniczych i sprzętu.

6.1.5 Dopilnować przestrzegania systemu odpoczynku, rotacji, dbać o prawidłowe odżywianie się członków zespołu i zaopatrzenie ich w wodę.

6.2 Oficer bezpieczeństwa powinien dopilnować, by:

6.2.1 Członkowie grupy byli przeszkoleni w zakresie stosowania procedur bezpieczeństwa ONZ, zgodnie z obowiązującym podziałem poziomów ochrony;

- a. Poziom I - zapobieganie,
- b. Poziom II - ograniczenie poruszania się,
- c. Poziom III - relokacja,
- d. Poziom IV - zawieszenie działań ratowniczych/misji,
- e. Poziom V - ewakuacja.

- 6.3 W trakcie transportu na miejsce katastrofy oficer bezpieczeństwa powinien dopilnować, aby:
- 6.3.1 uzyskać informacje z RDC i/lub OSOCC o aspektach bezpieczeństwa i ochrony, w tym szczególnie o:
 - a. rodzaju i stanie sprzętu transportowego,
 - b. miejscowych przepisach i zwyczajach drogowych,
 - c. zasadach dotyczących przemieszczania sprzętu,
 - d. wszelkich innych zagrożeniach (tj. stan dróg, miny lądowe, zwierzęta, infrastruktura, pogoda, szabrownictwo, niepokoje społeczne, przestępczość, obszary zamknięte, procedury w punktach kontroli, procedury eskortowania, itp.),
 - e. możliwości stosowania sprzętu łączności radiowej posiadanego przez grupę,
 - 6.3.2 określić miejscowe możliwości medyczne dostępne w nagłym wypadku w czasie transportu na teren katastrofy;
 - 6.3.3 utworzyć i wdrożyć program przeglądu pojazdów;
 - 6.3.4 zapewnić zapas paliwa;
 - 6.3.5 ustalić protokoły komunikacyjne.
- 6.4 W trakcie działań oficer bezpieczeństwa powinien:
- 6.4.1 nawiązać kontakt z OSOCC i/lub LEMA w kwestiach bezpieczeństwa i ochrony;
 - 6.4.2 systematycznie analizować ryzyko/zagrożenia dla bazy operacyjnej BoO, dróg dojazdowych i przydzielonego terenu działań, podejmować odpowiednie działania je minimalizujące;
 - 6.4.3 stworzyć procedury kontrolne dla obrzeży BoO i terenu działań;
 - 6.4.4 dopilnować, by względy bezpieczeństwa i ochrony włączono w plan działania i uwzględniano w czasie odpraw;
 - 6.4.5 dopilnować, opracowania systemu ostrzegania i planu ewakuacji, poinformować o nich członków grupy i przeciwiczyć je przed podjęciem działań;
 - 6.4.6 dopilnować, by wszyscy członkowie grupy przestrzegali „systemu dwójkowego poruszania się”;
 - 6.4.7 w celu ochrony BoO i terenu prac zapewnić odpowiednie oświetlenie;
 - 6.4.8 kontrolować prognozy pogody;
 - 6.4.9 dopilnować przestrzegania biomedycznych środków zapobiegawczych (wydobywanie ciał, obchodzenie się z pacjentami, urządzenia sanitarne, higiena, itp.);
 - 6.4.10 badać i dokumentować wszystkie wypadki;
 - 6.4.11 dopilnować przestrzegania procedur odkażania personelu i sprzętu przed opuszczaniem terenu prac i wejściem do BoO;
 - 6.4.12 dopilnować, aby wszyscy członkowie grupy dysponowali niezawodnymi środkami łączności;
 - 6.4.13 ustalić procedury sygnalizacyjne w razie wypadku (załącznik nr 16).
- 6.5 W trakcie transportu i działań stale współpracować z zespołem ochronny zadysponowanym przez BOR (jeśli zespół BOR został zadysponowany z grupą).
- 6.6 Po powrocie do kraju opracować następujące kwestie bezpieczeństwa i ochrony.
- 6.6.1 Jako, że zagadnienia bezpieczeństwa i ochrony wchodzi w skład „Raportu po zakończeniu misji”, należy spowodować, aby wnioski

i zdobyte doświadczenia w zakresie bezpieczeństwa w trakcie misji włączyć w program przyszłych sesji szkoleniowych, ćwiczeń terenowych i wytycznych operacyjnych.

6.6.2 Należy uruchomić program odtworzenia zapasów materiałów i sprzętu ochronnego.

Międzynarodowy alfabet fonetyczny (alfabet fonetyczny)

A	alpha	(alfa)
B	bravo	(brawou)
C	charlie	(czarli)
D	delta	(delta)
E	echo	(ekou)
F	foxtrot	(fokstrot)
G	golf	(golf)
H	hotel	(houtel)
I	india	(india)
J	juliet	(dżuliet)
K	kilo	(kajlo)
L	lima	(lima)
M	mike	(majk)
N	november	(nowember)
O	oscar	(oskar)
P	papa	(papa)
Q	quebec	(kebek)
R	romeo	(romio)
S	sierra	(sierra)
T	tango	(tangou)
U	uniform	(juniform)
V	victor	(wiktor)
W	whiskey	(łisky)
X	x-ray	(eksrej)
Y	yankee	(jankii)
Z	zulu	(zulu)

Wymagania dla Bazy Operacyjnej

Jakie są potrzeby, wymagania lub wymogi dla Bazy Operacyjnej?

Dostęp do wody, elektryczności i kanalizacji
 Dostęp dla samochodów i ciężarówek
 Bliskość miejsca prac
 Obszar 50 x 50 m dla ciężkiego Zespołu (suchy, płaski, o wytyczonym obszarze)

Bezpieczeństwo, Sprawdź bezpieczeństwo budynków, warunki pogorowe, zabezpieczenia przed kradzieżą

Parking + Obszar składowania (samochody i ciężarówki, środki ratunkowe, narzędzia)

Wyżywienie + kontakty społeczne (kuchnia, magazyn żywności, spotkania podczas spożywania posiłków)

Sen, wypoczynek + rekreacja (możliwość biegania dla psów, prywatność miejsca snu, pierwsza pomoc)

Higiena (prysznic, obszar czary i biały)

Miejsce do pracy (administracja, łączność, media i prasa)

Plan Bazy Operacyjnej
Przykładowy rozkład BoO

Zasady oznakowania terenu oraz orientacji i oznakowania obiektów wg INSARAG

1.1 System oznaczania INSARAG

System oznaczania jest bardzo ważnym narzędziem, wykorzystywanym w czasie działań USAR, pozwalającym na pokazanie i przekazywanie kluczowych informacji pomiędzy grupami ratowniczymi, którego celem nadrzędnym jest unikanie duplikowania działań przez różne grupy USAR oraz czytelnego i zrozumiałego dla wszystkich uczestników akcji ratowniczej sposobu oznaczania terenu i obiektów.

System znakowania INSARAG składa się z trzech podstawowych systemów, tj.: **OZNAKOWANIA STREFY ROBOCZEJ**, **OZNAKOWANIA MIEJSCA ZLOKALIZOWANIA POSZKODOWANEGO** oraz **OZNAKOWANIA SZYBKIEGO PRZESZUKANIA/OCZYSZCZENIA STREFY**.

Systemy znakowania stosowane są do:

- ogólnego znakowania obszaru;
- orientacji obiektu;
- wydzielenia części niebezpiecznych poprzez otaśmowanie;
- oznakowania strefy roboczej;
- oznaczenia miejsca zlokalizowania uszkodzonego;
- oznaczenia miejsc szybkiego przeszukania/oznaczenia strefy (Rapid Clearance Marking RCM).

1.2 Ogólne oznakowywanie obszaru

W niektórych wypadkach koniecznym może okazać się wykonanie Oznakowania Ogólnego, dla wspomaganie nawigacji i koordynacji pracujących grup USAR. Oznakowanie to powinno być jak najbardziej zwarte i ograniczone do najważniejszych informacji.

Ogólne oznakowanie obszaru może być wykonane zgodnie z procedurami grupy za pomocą farby w sprayu, kredy budowlanej, nalepek, kart wodoodpornych, itp..

- Kolor oznakowania powinien być jaskrawy i kontrastujący z otoczeniem.
- Na potrzeby oznakowania można wykorzystać:
 - adres lub fizyczną lokalizacją;
 - punkt orientacyjny lub umówioną nazwa kodowa (np.: budynek cukrowni 1, kotłownia szpitala, itp.);
 - przydzielone obszary robocze lub strefy robocze powinny otrzymać indywidualne numery identyfikacyjne (patrz: oznaczanie stref roboczych).
- Jeżeli mapy nie są dostępne należy sporządzić szkice i złożyć je w OSOCC/LEMA.
- Podczas tworzenia map, podstawowym geograficznym czynnikiem

identyfikującym powinny być istniejące nazwy ulic i numery budynków, jeżeli jest możliwe ich wykorzystanie. Jeżeli brak takiej możliwości, należy użyć umówionego *STAŁEGO* punktu orientacyjnego, jako odniesienia (powinien być używany przez wszystkie grupy).

Identyfikacja ulicy i numeru

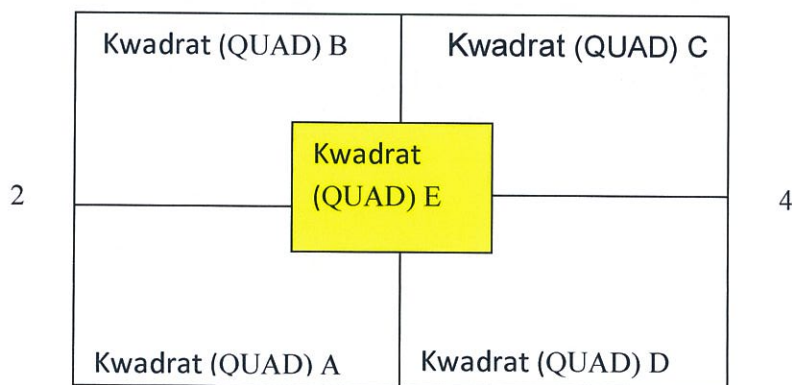

1.3 Orientacja obiektu

Zasady orientacji obiektu w przestrzeni określają zasady oznaczania zewnętrznych i wewnętrznych części obiektu:

- **Strona frontowa obiektu** oznaczana jest, jako „1” (FRONT 1 – na rysunku poniżej), kolejne strony obiektu otrzymują kolejne numery, przydzielane zgodnie z ruchem wskazówek zegara (zawsze od 1);
- **Wnętrze obiektu** dzieli się na kwadraty (*QUADRANTS – QUAD*) jak na rysunku poniżej, oznaczane kolejnymi literami alfabetu, również zgodnie z ruchem wskazówek zegara, przy czym oznaczanie rozpoczyna się od rogu, w którym łączą się linie wyznaczające stronę „1” i stronę „2”. W budynkach posiadających klatki schodowe, szyby windowe, centralne lobby, itp. wyznacza się dodatkowo KWADRAT E (*QUAD E*) jak na rysunku poniżej.

TYŁ (REAR) 3

FRONT 1

Kondygnacje obiektów wielopoziomowych należy w jednoznaczny sposób oznaczyć. Jeżeli ich identyfikacja nie jest możliwa w sposób przejrzysty, należy je oznaczyć w sposób, tak jak są widoczne z zewnątrz. Poziom 0 oznaczany będzie jako PARTER (GROUND FLOOR), kolejne piętra powyżej tego poziomu oznaczają się jako PIĘTRO (FLOOR) 1,2 itd. Poziomy podziemne oznaczają się jako PIWNICA POZIOM (BASEMENT) 1,2 itd. jak na rysunku poniżej.

Piętro (FLOOR) 3
Piętro (FLOOR) 2
Piętro (FLOOR) 1
Parter (GROUND FLOOR)
Piwnica poziom (BASEMENT) 1
Piwnica poziom (BASEMENT) 2

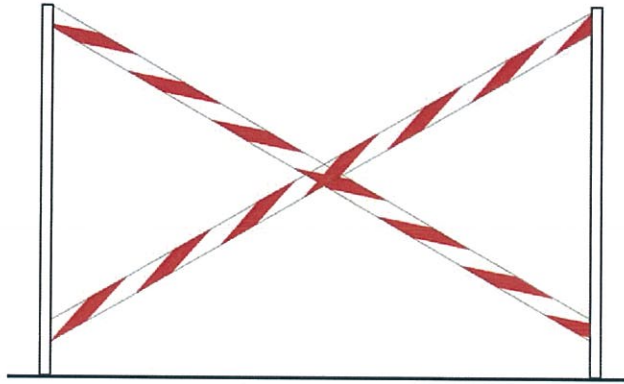
1.4 Oznaczenie miejsc niebezpiecznych, miejsc z zakazem wstępu dokonuje się poprzez otaśmowanie

Otaśmowanie stosuje się w celu oznaczenia operacyjnych stref roboczych, jako obszary niebezpieczne, ograniczenia do nich dostępu i ostrzeżenia o potencjalnych zagrożeniach.

Oznaczenie operacyjnej strefy roboczej

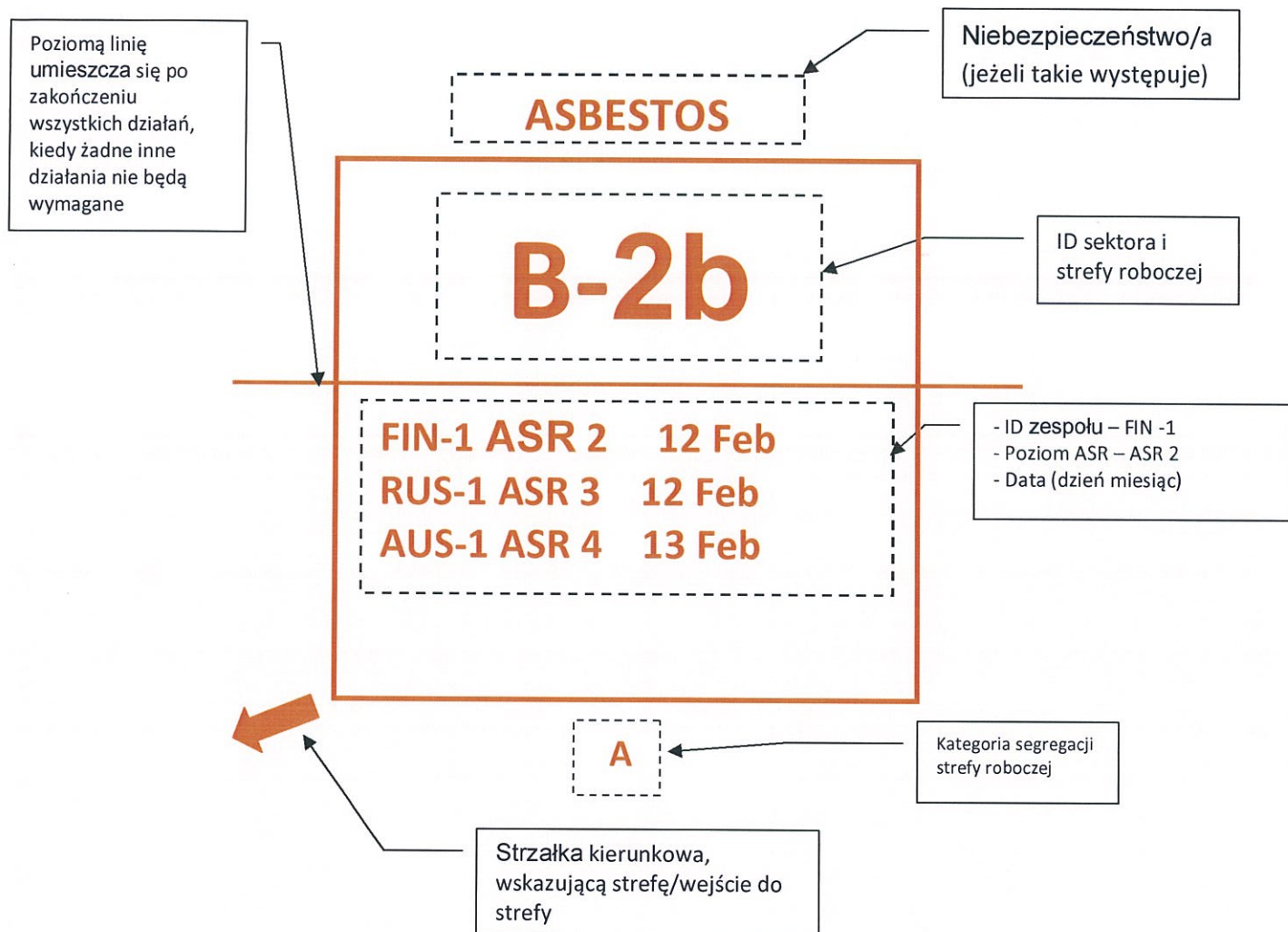
Oznaczenie strefy niebezpiecznej (nieдоступnej)

1.5 Oznaczenia graficzne stref roboczych

Oznaczenia graficzne stref roboczych służą zidentyfikowaniu w sposób jednoznaczny stref posiadających potencjalne możliwości odnalezienia i wydobycia osób żywych poprzez działania grup USAR. Innymi słowy jest to oznaczenie tych miejsc, gdzie zidentyfikowano potencjalne miejsca pracy grup USAR. Oznaczenie musi on być łatwo rozpoznawalne, w tym celu oznaczenia te należy nanosić na uszkodzone obiekty, na których dokonano rozpoznania. Oznaczenie graficzne należy nanosić na stronie zewnętrznej obiektu blisko punktu wejścia, w sposób gwarantujący jego dobrą widoczność i czytelność. Należy pamiętać, że oznaczenie wykonuje się dla kolejnych grup/osób, które przybędą na to miejsce po opuszczeniu go przez naszą grupę, stąd ma być tak widoczne i czytelne, aby nie mogło być przeoczone.

1.5.1 Przykład kompletnego oznaczenia graficznego strefy roboczej po zakończeniu całości działań w danym miejscu.

1.5.2 Metodologia oznaczania

Oznaczenia graficzne powinny być nanoszone podczas wstępnego rozpoznania, w trakcie działań ASR poziomu 2, kiedy następuje identyfikacja potencjalnych miejsc do działań USAR, czyli tzw. **Stref roboczych**. Oznaczenie należy nanieść na stronie frontowej (lub tak blisko, jak jest to możliwe) lub przy głównym wejściu do strefy roboczej. W trakcie jego wykonywania należy:

- narysować prostokąt o wymiarach przybliżonych do: 1,2 m x 1,0 m;
- można narysować strzałkę kierunkową, wskazującą strefę/wejście do strefy;
- wewnątrz prostokąta należy umieścić informacje określające:
 - numer identyfikacyjny sektora i strefy (Worksite ID);

- numer identyfikacyjny grupy (Team ID);
- poziom przewidywanych/zakończonych działań ASR (patrz pkt. 1.5.2.1);
- datę (dzień i miesiąc).
- na stronie zewnętrznej prostokąta należy umieścić informacje określające;
 - wszelkie zagrożenia, które zostały zidentyfikowane, np.: AZBEST (ASBESTOS – powyżej), prąd (ELECTRICITY) czy gaz (GAS);
 - kategorię segregacji strefy roboczej (trriage) (patrz pkt. 1.5.2.2);
- na bieżąco należy aktualizować informacje - oznaczenia kolejnych zespołów działających w strefie (ID grupy), poziomu kolejnych ukończonych działań ASR, oraz daty prowadzenia działań;
- na bieżąco należy aktualizować oznaczenia dotyczące ofiar zaginionych, zmarłych, uratowanych i wydobytych, zgodnie z rozwojem sytuacji;
- do wykonania oznaczenia użyć farby w sprayu, kredy budowlanej, nalepek, kart wodoodpornych;
- numer identyfikacyjny strefy (*Worksite ID*) powinien mieć wysokość ok. 40 cm;
- numer identyfikacyjny grupy, oznaczenie poziomu działań ASR oraz data powinny być mniejsze niż 10 cm;
- należy używać jaskrawych kolorów, kontrastujących z tłem;
- po zakończeniu wszelkich działań i stwierdzeniu braku potrzeby dalszych działań w strefie, należy narysować poziomą linię, przechodzącą przez środek kwadratu.

Jeżeli grupa stwierdziła, że należy dodać do oznaczenia dodatkowe, ważne informacje można je nanieść obok, używając zwykłego słownictwa.

1.5.2.1 Metodologia określania poziomów działań ASR

Wyróżnia się 5 poziomów oceny sytuacji USAR :

- Poziom 1: Ocena sytuacji całego terenu zdarzenia, w tym podział terenu na sektory
- Poziom 2: Ocena sytuacji w sektorze, w tym identyfikacja stref roboczych
- Poziom 3: Działania poszukiwawczo-ratownicze, tzw. szybkie
- Poziom 4: Pełne działania poszukiwawczo-ratownicze
- Poziom 5: Działania humanitarne - wydobywanie zwłok

Szczegółowe opisy poszczególnych poziomów w tabeli poniżej.

ASR Poziom		Ocena sytuacji całego terenu zdarzenia Cel i definicje	Kiedy mają miejsce i kto je robi
Assessment, Search and Rescue Poziom	1	<ul style="list-style-type: none"> • Pierwsze rozpoznanie terenu zdarzenia. • Ma na celu: <ul style="list-style-type: none"> ○ określenia rozmiarów i skali zdarzenia ○ identyfikację lokalizacji, poziomu i typów zniszczeń; ○ określenie zapotrzebowania na siły; ○ stworzenie podziału na sektory; ○ określenie priorytetów; ○ identyfikacja potencjalnych zagrożeń; ○ identyfikacja problemów z infrastrukturze; ○ identyfikacja możliwych lokalizacji BoO. • Zazwyczaj dokonywana przy użyciu: helikoptera, samochodów, rozpoznania pieszego czy z raportów od innych w terenie (LEMA). • Pierwsze, szybkie wizualne określenie zniszczeń w przydzielonej strefie . <i>Grupy pracujące na tym poziomie muszą pozostać mobilne, bez angażowania się w działania ratownicze oraz raportować wyniki pracy jak najszybciej.</i> 	<ol style="list-style-type: none"> 1. LEMA 2. Może być przez OSOCC/UNDAC po ich przyjeździe. 3. Przez części GPR ds. assessmentu jeśli przydzielone tereny działań nie były jeszcze ocenione.
Assessment, Search and Rescue Poziom	2	<ul style="list-style-type: none"> • Identyfikacja potencjalnych miejsc gdzie są żywi poszkodowani, czyli wyznaczenie stref roboczych <ul style="list-style-type: none"> – powinno być szybkie, ale dokładne i metodyczne. – do zbierani informacji należy używać „The Worksite Triage form”. – w trakcie tego etapu assessmentu należy zbierać informacje z wywiadu z lokalną społecznością i lokalnymi ratownikami. – zwykle nie prowadzimy działań ratowniczych w tym etapie assessmentu, chyba, że pojawia się nieoczekiwana ewentualność 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zwykle LEMA wyznacza sektory i czasami może zacząć dzielenie ich na strefy. Jeśli nie dokończyła tego zadania może się okazać lepsze dla USAR zrobienie podziału na strefy od nowa. 2. Jeśli LEMA nie zrobiła podziału na strefy, to jest to pierwsze zadanie do wykonania w sektorach dla USAR

ASR Poziom		Ocena sytuacji całego terenu zdarzenia Cel i definicje	Kiedy mają miejsce i kto je robi
Assessment, Search and Rescue Poziom	3	<ul style="list-style-type: none"> • Zwykle ma miejsce w pierwszej fazie zdarzeń po trzęsieniach ziemi. • Odnosi się do tych działań ratowniczych, które można wykonać w czasie jednej zmiany roboczej czyli w ciągu kilku godzin. • Grupy USAR powinny być w stanie pracować w więcej niż jednej strefie roboczej. • Ten poziom odnosi się do działań wykraczających nieznacznie poza możliwości lokalnych sił. • W tej fazie grupy nie przystępują do działań długotrwałych (więcej niż jedna zmiana). • Osoby poszkodowane, znajdujące się głęboko pod gruzami mogą nie być zidentyfikowane w tej fazie. W trakcie wykonywania tego etapu należy zidentyfikować potencjalne strefy z ASR 4. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zwykle ma miejsce gdy USAR trafiają na sektory. 2. Powinno zawsze odbywać się na wcześniej zidentyfikowanych strefach roboczych. 3. Robione przez Medium i Heavy USAR. 4. Czasami robione przez lokalne USAR.
Assessment, Search and Rescue Poziom	4	<ul style="list-style-type: none"> • W tej fazie następuje identyfikacja, lokalizacja i ewakuacja osób znajdujących się głęboko pod gruzami, tymi które nie zostały ewakuowane w fazie ASR 3. • Zwykle Grupa pracuje na jednej strefie poziomu 4. • Grupy USAR powinny w tej fazie dotrzeć do wszystkich potencjalnych miejsc przebywania osób żywych.. • Zwykle działania trwają dłużej, niż jedna zmiana robocza – kilkanaście/kilkadziesiąt godzin • Istnieje możliwość, że w tej fazie na jednej strefie będzie pracować kilka grup USAR jednocześnie. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ten poziom zwykle ma miejsce po zakończeniu poziomu 3 lub równocześnie z nim. 2. Jeśli LEMA zidentyfikowała potencjalne strefy poziomu 4. grupy USAR mogą trafić bezpośrednio do działań tego poziomu. 3. Wykonywane przez Grupy Medium i/lub heavy.

Assessment, Search and Rescue Poziom	5	<ul style="list-style-type: none"> • W tym poziomie działania zmierzają do wyciągnięcia ZWŁOK. • Zwykle ten poziom nie jest wykonywany przez grupy USAR międzynarodowe. • Zwykle ten poziom ma miejsce już po zakończeniu fazy działań ratowniczych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zwykle ma miejsce po zakończeniu fazy ratowniczej. 2. Zwykle nie wykonywane przez międzynarodowe grupy. 3. Grupy USAR mogą zostać poproszone o wsparcie LEMA w tej fazie w ramach tzw. „beyond the rubbles”.
---	----------	--	---

1.5.2.2 Metodologia określania kategorii segregacji strefy roboczej

Tabela segregacji

	Poziom 3 ASR 3	Poziom 4 ASR 4
Potwierdzone OSOBY Żywe	A	B
Nieznane lub niepotwierdzone osoby żywe Duże przestrzenie	C	E
Nieznane lub niepotwierdzone osoby żywe Małe przestrzenie	D	F

1.6 Oznaczanie miejsc zlokalizowania poszkodowanych/ofiar.

Oznaczenia te wskazują miejsca lokalizacji potwierdzonych lub potencjalnych poszkodowanych/ofiar (żywych lub martwych), które nie są widoczne (np.: pod gruzami lub w przestrzeniach poniżej) lub gdy jest ich na tyle dużo, że nie ma możliwości pozostawienia przy każdej z nich osoby z grupy.

1.6.1 Metodologia

Podczas wykonywania oznaczeń wskazujących poszkodowanych/ofiary należy kierować się poniższymi zasadami:

- oznaczenia należy bezwzględnie wykonać, jeżeli grupa nie pozostanie w strefie, by bezzwłocznie podjąć działania;
- oznaczenia należy wykonać, gdy istnieje prawdopodobieństwo „zgubienia” lokalizacji poszkodowanych/ofiar (szczególnie, jeżeli strefie/podstrefie zlokalizowanych jest wielu poszkodowanych/ofiar);
- oznaczenia należy wykonać, jak najbliżej miejsca lokalizacji osób poszkodowanych/ofiar;
- do wykonania oznaczenia można użyć farby w sprayu, ołówka budowlanego, nalepek, kart wodoodpornych, itp., zgodnie z procedurami grupy;
- oznaczenie powinno mieć ok. 50 cm;
- oznaczenie powinno mieć jaskrawy kolor, kontrastujący z otoczeniem;
- oznaczeń tych nie używa się po zakończeniu fazy ratowniczej całej operacji;
- oznaczeń nie nanosi się obok oznaczenia strefy (chyba, że poszkodowany/ofiara rzeczywiście znajduje się obok oznaczenia strefy).

1.6.2 Progresywne przykłady oznaczenia ofiar/poszkodowanych

Opis	Przykład
Duże „V” nanoszone obok lokalizacji każdej ofiary/poszkodowanego	V
Do oznaczenia należy dodać strzałkę dokładnie wskazującą miejsce lokalizacji poszkodowanych/ofiar	V ←
Pod literą „V” należy nanieść: - „L” – oznaczające potwierdzone osoby żywe, wraz z numerem (np.: 2), wskazującym liczbę osób żywych w danej lokalizacji, np.: L-2, L-3, itp. - „D” – oznaczające potwierdzone osoby martwe, wraz z numerem (np.: 2), wskazującym liczbę osób martwych w danej lokalizacji, np.: D-2, D-3, itp. -	V ← L - 1 V ← D - 1
Po wydobyciu każdej osoby żywej lub martwej należy odpowiednio zaktualizować oznaczenie liczby ofiar/poszkodowanych, poniżej litery „V”, poprzez	V ← L - 2

przekreślenie odpowiedniej litery i liczby oraz dopisanie zaktualizowanej wartości poniżej.	D - 1 L - 1
Przekreślenie wszystkich liter oznaczających osoby martwe i żywe, oznacza wydobywanie wszystkich znanych i potwierdzonych ofiar/poszkodowanych	V ← L - 1 D - 1

1.7 Oznaczanie szybkiego przeszukania/oczyszczenia strefy

System przydzielania numerów identyfikacyjnych strefom stosuje się tylko do stref, w których występują możliwości działań ratowniczych, inne strefy i obszary bez takich możliwości lub konieczności pozostawia się nieoznakowane. Jednakże w niektórych przypadkach może okazać się konieczne wykonanie oznaczenia w miejscu, w którym grupa ustaliła, że nie ma żywych osób lub obecne są tylko martwe. Wykonanie oznaczenia „czysto” (**clear**) zapobiegnie w takiej sytuacji powtarzaniu czynności przez inne grupy. System Szybkiego Oznakowania (*Rapid Clearance Marking – RCM*) może zostać użyty na potrzeby koordynacji na podstawie decyzji grupy, jak i na polecenie LEMA/OSOCC/UCC.

1.7.1 Metodologia

Proces zastosowania RCM jest następujący:

- Decyzja o użyciu RCM należy do dowództwa grupy i/lub LEMA/OSOCC-u;
- Oznaczenia należy używać tylko w przypadku, gdy obiekt/obszar/strefa mogą być szybko przeszukane lub gdy istnieją mocne dowody na to, że nie ma możliwości wydobywania osób żywych spod gruzów;
- Dostępne są dwa typy „szybkich” oznaczeń: „czysto” (Clear) i „tylko osoby martwe” (Deceased Only).

	<p>Czysto:</p> <p>Równoznaczne z zakończeniem działań ASR poziomu 5 – oznaczające wydobywanie z struktury/obiektu/obszaru wszystkich osób żywych i martwych;</p>
---	---

Tylko osoby martwe:

Jest równoznaczne z zakończeniem poszukiwań na poziomie działań ASR 5, a pod gruzami zostały tylko i wyłącznie osoby zmarłe.

Uwaga: po wydobyciu wszystkich ciał, obok danego oznaczenia należy umieścić oznaczenie RCM, informujące o oczyszczeniu gruzowiska („Clear”).

- Oznaczenia mogą być zastosowane na obiektach, które można bardzo szybko przeszukać, lub odnośnie do których wiadomo, że nie było nikogo w środku lub obecne są tylko osoby martwe (tylko potwierdzone informacje);
- Oznaczenie może być wykonywane na innych strukturach i obiektach, które nie były budynkami – samochody/budynki gospodarcze/gruzowiska itp., które zostały przeszukane zgodnie z powyższymi standardami;
- Oznaczenie powinno być wykonane w sposób widoczny/logiczny i w odpowiednim miejscu na obiekcie/obszarze;
- Oznaczenie należy wykonać w kształcie rombu z umieszczonym w środku dużym „C” w przypadku zaklasyfikowania gruzowiska, jako oczyszczone, lub dużym „D” w przypadku stwierdzenia obecności na gruzowisku tylko osób martwych. Bezpośrednio poniżej należy nanieść:
 - Numer identyfikacyjny grupy: __-__-__, np.: AUS-1;
 - Data przeszukania: __/___, np.: 19/Oct;
 - Do wykonania oznaczenia można użyć: farby w sprayu, ołówka budowlanego, nalepek, kart wodoodpornych, itd., zgodnie z założeniami wewnętrznymi grupy;
 - Rozmiar oznaczenia: 20 cm x 20 cm;
 - Kolor: jasny, jaskrawy, kontrastujący z tłem.

Zasady sygnalizacji wg INSARAG

Sygnalizacja

1. Efektywna sygnalizacja awaryjna ma kluczowe znaczenie dla bezpiecznego przeprowadzenia działań na miejscu katastrofy.
2. Wszyscy członkowie GPR powinni zostać zwięźle poinstruowani o sygnałach alarmowych.
3. Sygnały alarmowe powinny być uniwersalne dla wszystkich GPR.
4. Sygnały muszą być jasne i zwięźłe.
5. Członkowie zespołu zobowiązani są natychmiast reagować na wszystkie sygnały alarmowe.
6. Do uzyskiwania odpowiednich sygnałów dźwiękowych należy stosować trąbkę sygnałową lub inne odpowiednie urządzenia przywołujące:

Ewakuuj się

(3 sygnały krótkie, po 1 sekundzie –
powtarzać aż teren będzie pusty)

Wstrzymać działania – cisza

(1 sygnał długi, trwający 3 sekundy)

Wznówić działania

(1 sygnał długi + 1 sygnał krótki)

Testy Campbella i Volharda Pat

Test zmodyfikowany oparty jest na teście Campbella. Warunek zalecany: Szczenię jest w wieku 49 dni +/- 1 dzień. Wg badań Campbella w tym dniu test pokaże dokładnie cechy i podstawy charakteru psa.

Co pokaże test:

1. Zależność lub niezależność od człowieka;
2. Charakter socjalizacji:
 - dominacja;
 - uległość;
 - wrażliwość.
3. Zachowanie wobec innych psów
 - dominacja;
 - uległość;
 - niezależność.

Punkty testu:

- zachowanie w badaniu (poznawaniu) obcego terenu z obcą osobą;
- podążanie za podniętą – reakcja na wabienie ze strony człowieka;
- podążanie za człowiekiem;
- trzymanie psa;
- intensywne dotykanie;
- leżenie na grzbiecie;
- aport (przynoszenie) i oznaczenie;
- reakcja na bodźce akustyczne.

Miejsce i warunki przeprowadzenia testu:

- teren o wymiarach ok. 6 x 8 m, którego szczenięta nie znają;
- szczenięta powinny mieć pewne doświadczenie życiowe przed testem np. przebywać w klatce transportowej, spotkać się z obcymi przyjaznymi psami, obcy ludzie i dzieci, jazda samochodem, krótkie spacerunki poza domem.
- szczenięta nie mogą znać testera przed testem, także jego zapachu i głosu.
- w czasie przeprowadzania testu nie może być np. zabaw i krzyku dzieci, szczekania psów, głosu rodzeństwa szczeniąt, matki itp.

PRZEBIEG TESTU

1. Zachowanie w badaniu obcego terenu z obcą osobą (czas ok. 1,5 – 2 min.)

- szczenię biegnie za hodowcą;

- szczenię nie biegnie za hodowcą;

- szczenię rozpoczyna badanie terenu po..... sekundach;

- szczenię bada teren tylko po obrzeżu i ucieka;

- szczenię bada teren wykorzystując: nos, wzrok, pysk (podgryza).

- ogon psa jest: > w dole (głęboko),
> jest neutralny i luźny,
> jest uniesiony – wysoki,
> macha ogonem w górze,
> macha ogonem w dole.

- przy nieruchomej, cichej obcej osobie:
 - macha ogonem;
 - nie macha ogonem.

- szczenię szuka pomocy od nieruchomej, cichej obcej osoby;

- szczenię stoi przy nieruchomej, cichej obcej osobie.

2. Podchodzenie do osoby.

- > idzie prosto, szybko, skacze na osobę, podgryza w zabawie, chce się bawić, macha ogonem **4**

- > idzie prosto, szybko, daje łapę, liże, jest uległy, macha ogonem **3**

- > przychodzi nie wprost, ostrożnie, niepewnie, nieufnie, podchodzi z boku **2**

- > podchodzi z opóźnieniem, jest zajęty czymś innym, idzie własną drogą, uparty-nie liczy się z osobą **1**

- > nie podchodzi, kładzie się, pełza, sztywnieje, boi się **0**

3. Podążanie za osobą

- > idzie prosto, szybko, skacze na osobę, podgryza w zabawie, chce się bawić, macha ogonem wysoko **4**

- > idzie prosto, macha radośnie ogonem, pozwala się prowadzić **3**

- > idzie nie prosto, wolniej, ostrożnie, pod presją, niepewnie, pełza, kładzie się 2
 - > nie idzie lub z dużym opóźnieniem, ma własne życzenia, niezależny 1
 - > nie idzie, kładzie się, boi się 0
- 4. Trzymanie psa (pod przednie łapy) – ok. 45 sekund**
- > krótki opór, następnie uspakaja się i jest zrelaksowany 4
 - > bez oporu, zrelaksowany 3
 - > duży opór, kurczy się, skamle, wpada w panikę 2
 - > duży opór, warczy, gryzie 1
 - > sztywnieje, ogon pod brzuch, drży 0
- 5. Dotyk (przyjazny, czuły)**
- > skacze na osobę, podgryza w zabawie, chce się bawić, macha ogonem wysoko 4
 - > podaje łapę, liże osobę, macha radośnie i przyjacielsko ogonem 3
 - > stoi zrelaksowany, nie interesuje się kontaktem, patrzy wokół, ogon w dół lub pod brzuchem 2
 - > odbiega, ogon wysoko 1
 - > skurczony, ogon pod brzuchem, drży 0
- 6. Leżenie na grzbiecie**
- > krótki opór, później spokojny i zrelaksowany, podgryza w zabawie 4
 - > bez oporu, zrelaksowany, może lizać osobę 3
 - > dłuższy opór, skurczony, wyje, panikuje, szczeka 2
 - > opór cały czas, warczy, gryzie 1
 - > sztywnieje, ogon pod brzuch, drży, boi się 0
- 7. Aport – przynoszenie**
- > biegnie do zabawki, bierze zabawkę, odbiega z zabawką, można go zwabić 4
 - > biegnie do zabawki, bierze zabawkę i przynosi do osoby – może z przywołaniem 3
 - > reakcja niezdecydowana, ostrożny, niepewny, nieufny – ale realizuje 2
 - > biegnie do zabawki, bawi się sam, nie można go przywabić, gryzie rękę 1
 - > bez reakcji i zainteresowania, sztywnieje, drży, negatywne wrażenie, boi się 0
- 8. Bodźce akustyczne – zabawka akustyczna**

- > bez obawy (lub minimalnie), bierze zabawkę i odbiega z nią 4
- > przestraszony odbiega ale wraca do zabawki – z pomocą, bez pomocy 3
- > przestraszony odbiega, wraca krążąc, nie prosto do zabawki– z pomocą, bez pomocy 2
- > przestraszony odbiega, nie można go zwabić, nie wraca do zabawki 1
- > bez reakcji, wrażenie negatywne, sztywnieje, drży, ucieka 0

Temperament:

żywy i radosny * ciekawy * ożywiony, podniecony * nerwowy * duży poziom reakcji * obojętny * apatyczny * leniwy, ociężały * nie zrównoważony

Regeneracja sił:

B.szybka * szybka * dost. szybka (z pomocą) * powolna * bez * negatywne wrażenie od.....

Okazywanie niepewności poprzez:

częste oddawanie moczu * lizanie warg * pisk * ziewanie * drapanie się * drżenie * dyszenie

Test PAT – testy charakteru szczeniąt J. i W. Volharda

TEST PREDYSPOZYCJI DO SZKOLENIA

Szczeniak (rasa, maść, płęć)..... miot.....

Data:.....

9. Zachowanie w badaniu obcego terenu z obcą osobą (czas ok. 1,5 – 2 min.)

- szczenię biegnie za hodowcą;
- szczenię nie biegnie za hodowcą;
- szczenię rozpoczyna badanie terenu po..... sekundach;
- szczenię bada teren tylko po obrzeżu i ucieka;
- szczenię bada teren wykorzystując: nos, wzrok, pysk (podgryza).
- ogon psa jest:
 - > w dole (głęboko),
 - > jest neutralny i luźny,
 - > jest uniesiony – wysoki,
 - > macha ogonem w górze,
 - > macha ogonem w dole.

- przy nieruchomej, cichej obcej osobie:
 - macha ogonem;
 - nie macha ogonem.

- szczenię szuka pomocy od nieruchomej, cichej obcej osoby;

- szczenię stoi przy nieruchomej, cichej obcej osobie.

TEST	Cel	punktacja	#
Atrakcyjność socjalna Szczenię umieszczone jest samo w nieznanym, możliwie pustym pomieszczeniu około 2 metrów od testującego (obcego dla szczenięcia), który oczekuje reakcji, stopniuje poziom zainteresowania szczenięcia swoją osobą. Jeżeli nie ma reakcji przykuca i delikatnie je przywołuje	Określenie chęci przebywania z człowiekiem, zaprzyjaźnienia się lub lęku, bądź niezależności	Przychodzi szybko, podskakuje i próbuje zabawy podgryzając rękę, ogon do góry	1
		Przychodzi szybko, liże rękę, ogon do góry	2
		Przychodzi szybko, ogon do góry	3
		Przychodzi szybko, ogon w dół	4
		Podchodzi ostrożnie, ogon w dół.	5
		Nie przychodzi wcale	6
<i>Uwagi:</i>			
Podążanie za człowiekiem Tester podnosi się i odchodzi od szczeniaka zachęcając go do pójścia za nim	Chęć towarzyszenia człowiekowi.	Biegnie od razu, ogon w górze, płącze się pod nogami, podgryza	1
		Biegnie od razu, ogon w górze, płącze się pod nogami	2
		Biegnie od razu, ogon w górze	3
		Biegnie od razu, ogon w dole	4
		Biegnie po chwili, ogon w dole	5
		Nie podbiega, odchodzi w inną stronę	6
<i>Uwagi:</i>			

Akceptacja przymusu – ograniczenie ruchu Tester przewraca szczeniaka na grzbiet i lekko przytrzymuje przez 30 sek.	Poziom tendencji dominacji lub submisji i łatwość opanowania w trudnych sytuacjach (walka lub ucieczka)	Walczy zaciekle, wrywa się, gryzie	1
		Walczy zaciekle, wrywa się	2
		Poddaje się chwilami walcząc i utrzymując kontakt wzrokowy	3
		Walczy a potem poddaje się i nieruchomieje	4
		Nie opiera się , nie utrzymuje kontaktu wzrokowego	5
		Nie walczy, unika kontaktu wzrokowego	6
<i>Uwagi:</i>			
Dominacja społeczna - dotyk Szczenię siedzi lub stoi koło testera, który gładzi je od głowy poprzez kłęb i grzbiet dopóki nie doczeka się reakcji	Stopień akceptacji dominacji społecznej człowieka	Skacze, drapie, gryzie, warczy	1
		Skacze, drapie.	2
		Wspina się na testera i próbuje polizać jego twarz	3
		Rzuca się, liże ręce	4
		Przewraca się na grzbiet, liże ręce	5
		Odchodzi	6
<i>Uwagi:</i>			
Podwyższona dominacja - podniesienie Tester podnosi szczenię do góry na kilkadziesiąt centymetrów chwytem pod brzuch na 30 sek	Poziom akceptacji dominacji w sytuacji pozbawienia kontroli (walka lub ucieczka)	Walczy zaciekle, wrywa się, próbuje ugryźć	1
		Walczy i wrywa się	2
		Na przemian walczy i uspokaja się	3
		Nie wrywa się, jest rozluźniony	4
		Nie wrywa się, ciało usztywnione	5
		Nie wrywa się, trzęsie się	6

Uwagi:

Aportowanie Tester kuca przed szczeniakiem i stara się zainteresować go kulką papieru, piłeczką a następnie rzuca ją przed szczeniaka. <i>Także zastosować miękką zabawkę</i>	Chęć aportowania, zabawy z człowiekiem, świadczy o łatwości treningu	Goni obiekt, chwyta i przenosi	1
		Goni obiekt, chwyta ale nie przenosi	2
		Goni obiekt, chwyta i przynosi do testera	3
		Goni obiekt i wraca bez niego do testera	4
		Zaczyna gonić obiekt, ale traci zainteresowanie.	5
		Nie biegnie za obiektem	6
<i>Uwagi:</i>			
Wrażliwość na dotyk Tester lekko uciska skórę między palcami psa licząc do dziesięciu wzmacniając ucisk do uzyskania reakcji psa. Puszczając skórę, gdy tylko doczeka się reakcji	Stopień wrażliwości na dotyk, ból, określa stosowane środki mechaniczne	8-10	1
		6-7	2
		5-6	3
		2-4	4
		2-3	5
<i>Uwagi:</i>			
Wrażliwość na dźwięk Szczenię pozostawia się na środku pokoju, asystent włącza budzik lub brzęczy łyżeczkami. <i>Także zastosować upadek metalowego przedmiotu np. garnek i pokrywka</i>	Stopień wrażliwości na dźwięk, ew. głuchota	Słucha, lokalizuje dźwięk, podchodzi szczekając lub warcząc	1
		Słucha, lokalizuje dźwięk, szczeka lub	2
		Słucha, lokalizuje dźwięk, okazuje zaniepokojenie i podchodzi	3
		Słucha, lokalizuje dźwięk	4
		Kuli się, wycofuje i próbuje schować	5
		Ignoruje dźwięk, nie wykazuje zainteresowania ani lęku.	6

Uwagi:			
Pogoń – wrażliwość na bodźce wzrokowe Tester przesuwając metr przed szczeniakiem duży ręcznik lub szal lub szmatę	Reakcja na obiekty ruchome – skłonność do pogoni	Lokalizuje, atakuje i gryzie	1
		Lokalizuje, oszczekuje z ogonem do góry	2
		Patrzy niepewnie, skrada się	3
		Przygląda się, oszczekuje z ogonem w dół.	4
		ucieka	5
Uwagi:			
Stabilność Tester otwiera parasol 2-3 metry od szczeniaka i delikatnie kładzie na ziemi	Odwaga i bojowość	Przygląda się, biegnie do parasola i zaczyna go gryźć	1
		Przygląda się, biegnie do parasola i obwąchuje	2
		Przygląda się i podchodzi pomału	3
		Przygląda się, ale nie próbuje zbliżyć	4
		Ucieka.	5
		Nie interesuje się.	6
Uwagi:			

Temperament:

żywy i radosny * ciekawy * ożywiony, podniecony * nerwowy * duży poziom reakcji * obojętny
 * apatyczny * leniwy, ociężały * nie zrównoważony

Regeneracja sił:

B.szybka * szybka * dost. szybka (z pomocą) * powolna * bez * negatywne wrażenie
 od.....

Okazywanie niepewności poprzez:

częste oddawanie moczu * lizanie warg * pisk * ziewanie * drapanie się * drzenie * dyszenie

Test ten pozwala na ocenę stopnia socjalności psa i jego przystosowania do życia z człowiekiem poprzez badanie instynktu stadnego (pewność siebie, stosunek do testera), skłonności do towarzyszenia człowiekowi, reakcji na skrępowanie ruchów, tendencje dominacji i submisji, reakcje psa na przejawy dominacji, naddominacji i przymusu. Kolejne próby określają przydatność psa do szkolenia badając predyspozycje do aportowania i wrażliwość na bodźce.

Wyposażenie komponentu sztabowego zespołu dowodzenia USAR Poland

Lp.	Opis	ilość	Uwagi
1	Namiot szybkorozkładalny stelażowy	6	2/3 sztab grupy; 2/3 OSOCC; 1 RDC
2	Przenośny generator ciepłego powietrza.	2	
3	Oświetlenie składające się z 2 lamp ze wspornikami. 240 Volt	6	
4	Mobilne biurko polowe wraz z wyposażeniem biurowym	1	Do zastosowania w RDC lub OSOCC
5	Krzesło składane	12	
6	Stolik turystyczny 300	10	
7	Szafka turystyczna	4	
8	Lampki biurkowe	5	
9	Składany pojemnik na wodę	4	
10	Zestaw pomocy biurowych pełny	2	Do sztabu grupy oraz OSOCC
11	Zestaw podstawowych pomocy biurowych	1	Do RDC
12	Tablice suchościernalne 60x45 cm	6	
13	Flipchart	1	
14	Składany kosz na śmieci	2	
15	Stacja pogodowa	1	
16	Zegar ścienny	2	
17	Czujka dymu i CO	2	
18	Gaśnica proszkowa 2 kg	3	
19	Lodówka	1	
20	Komputer przenośny o zwiększonej odporności na pył, wodę i wstrząsy	4	
21	Mysz bezprzewodowa	4	
22	Drukarka mobilna ze skanerem	3	Z autonomicznym zasilaniem, zapasową baterią oraz zapasowymi tonerami
23	Dysk przenośny	2	
24	Mobilny projektor	2	
25	Aparat fotograficzny z GPS o podwyższonej odporności na zalanie i wstrząsy	2	
26	Karta wifii sd *GB	2	
27	karta SDHC 32GB (class10)	2	
28	Pokrowiec na aparat fotograficzny	2	
29	Kamera video HD	1	
30	Pokrowiec na kamerę	1	
31	Kamera do videorozmów przez komputer	2	W wykonaniu odpornym na uszkodzenia mechaniczne
32	Odbiornik GPS Garmin GPSMap 62stc	6	
33	Karty microSD 10 GB	6	
34	Mapa Garmin Topo Polska 2011	6	
35	Akumulatorki AA	40	
36	Akumulatorki AAA	40	
37	Ładowarka do akumulatorków (8 gniazd)	1	
38	Ładowarka do akumulatorków (4 gniazda)	2	
39	Oprogramowanie do nawigacji satelitarnej	2	Typu Fugazi, Ozi Explorer (zbazą map rastrowych)
40	Telefon satelitarny Iridium	1	Wraz z zapasową baterią, anteną samochodową, zestawem słuchawkowym
41	Telefon satelitarny Thuraya	2	Wraz z zapasową baterią, zestawem słuchawkowym
42	Telefon satelitarny Bgan	2	Wraz z zapasową baterią, okablowaniem, baterią słoneczną,
43	Router bezprzewodowy z modemem GSM	3	
44	Modem GSM USB	3	
45	Multiport modem GSM	1	8 gniazd
46	Antena panelowa GSM	1	Wraz z okablowaniem do zamontowania na maszcie antenowym radiostacji bazowej.
47	Telefon komórkowy o podwyższonej odporności na zalanie i upadek	8	Wraz z ładowarką, bez SIMLock.
48	Ładowarka słoneczna	2	O parametrah umożliwiających współpracę z telefonami komórkowymi stanowiących wyposażenie komponentu.
49	Uniwersalna ładowarka do telefonów komórkowych	4	
50	Uniwersalna wtyczka podróżna	4	
51	Listwa zasilająca 2m	4	
52	Listwa zasilająca 5m	4	
53	Przedłużacz elektryczny 240V - 20 m	3	
54	Mapnik	6	
55	Kompas	6	
56	Lornetka	1	
57	Mobilny zestaw radioprzebiennik.	1	Mobilny zestaw umożliwiający retransmisję sygnału radiowego ze strefy roboczej do bazy operacji. Wyposażony m.in. w lekki mobilny maszt pneumatyczny, radioprzebiennik, autonomiczne zasilanie, skrzynię transportową

58	Mobilna wersja (transport lotniczy) radiostacji bazowej	1	Mobilny zestaw umożliwiający komunikację ze strefą roboczą z wykorzystaniem radioprzemienika. Wyposażony m.in. w lekki mobilny maszt pneumatyczny, dwie radiostacje z wyposażeniem, autonomiczne zasilanie, skrzynię transportową
59	Radiotelefon przenośna	6	Wraz z zapasową baterią
60	Ładowarka do radiotelefonu (1 gniazdo)	3	
61	Oprogramowanie i okablowanie do programowania radiotelefonów przenośnych i bazowych	1	
62	Oprogramowanie nawigacyjne radiotelefonów	1	Zestaw nadzoru lokalizacji radiooperatora
63	Megafon	1	
64	Agregat prądotwórczy o mocy min 2 kVA	2	Cichobieżny
65	Kanistry na paliwo	6	5l - zgodne z wytycznymi IATA
66	Opakowanie do kanistrów zgodne z IATA	2	
67	Grawitacyjna umywalka polowa	1	
68	Apteczka pierwszej pomocy	2	
69	Czajnik bezprzewodowy	2	
70	Przetwornica napięcia 12V/240V	2	Z możliwością podłączenia do gniazda zapalniczki samochodowej
71	Rozdzielacz gniazda zapalniczki w samochodzie	3	
72	Zestaw flag	kpl.	Flaga Polski - 5 szt. Flaga UE - 5 szt. Flaga PSP - 2 szt. Flaga OSOCC - 2 szt. Flaga RDC - 2 szt. Flaga Command Post - 2 szt.
73	Zestaw magnetycznych oznaczeń do pojazdów	kpl.	Numery do oznaczania pojazdów w kolumnie Symbole identyfikacyjne State Fire Service Poland
74	Oznaczenia osób funkcyjnych	1	Zestaw
75	System ewidencji wejść wyjść	1	Dla 250 ratowników
76	Czerwone światło sygnalizacyjne	4	Do oznaczenia kolumny pojazdów
77	Walizka sztabowa średnia	5	Zapewniająca wodoszczelność i chroniąca przed uderzeniami
78	Walizka na laptopa	5	Zapewniająca wodoszczelność i chroniąca przed uderzeniami
79	Skrzynia aluminiowa duża	5	O wymiarach zależnych od wymiaru sprzętu stanowiącego zawartość
80	Skrzynia aluminiowa średnia	5	O wymiarach zależnych od wymiaru sprzętu stanowiącego zawartość
81	Skrzynia z tworzywa sztucznego duża	5	Zapewniająca wodoszczelność i chroniąca przed uderzeniami wymiarów zależnych od sprzętu stanowiącego wyposażenie